VIAŢA IMPERSONALĂ

Revelaţie Divină transmisă prin

Joseph S. Benner

Traducere şi comentarii
Răzvan Alexandru PETRE

SPIRITUS.RO
Bucureşti, 2019

„Viaţa Impersonală” este una dintre cărţile clasice pe subiectul cunoaşterii de sine şi misticismului practic. Ea a influenţat puternic pe mulţi dintre cititorii ei să caute în interiorul lor revelaţia spirituală autentică.

Mesajele primite de mediumul Joseph S. Benner (1872-1938) sunt venite direct de la Divinitatea Supremă. Ele ne învaţă să ne ferim de plăcerile trecătoare spre care tinde ego-ul şi să înţelegem relaţia „impersonală” pe care Dumnezeu o are cu creaţia Sa. Astfel, vom şti mai bine ce avem de făcut pe Pământ.

În secolul care a trecut de la prima ediţie (1914), „Viaţa Impersonală” a cucerit numeroşi admiratori, incluzându-i, printre alţii, pe celebrul cântăreţ Elvis Presley şi pe conferenţiarul motivaţional Wayne Dyer.

PREFAŢĂ

Nota traducătorului

Pentru traducerea Cărţii „Viaţa Impersonală”, de Joseph S. Benner, am folosit ca ediţie de referinţă pe cea publicată în limba engleză în anul 1922 (ediţia a 5-a), urmărind respectarea întocmai a sensului cuvintelor din limba originală (engleză).

Alte ediţii au câteva mici lipsuri, adăugiri sau inversiuni de paragrafe. [Am introdus şi unele din aceste adăugiri, între paranteze drepte.] În mod special, în capitolul XV am respectat ordinea paragrafelor din ediţia franceză a lui Christian Face, care pare cea mai logică.

Comparând rezultatul cu prima traducere a cărţii în limba română, realizată de Elena Liliana Popescu în 2007, se poate trage concluzia că ele diferă semnificativ. De altfel, acesta a fost şi motivul pentru care m-am simţit chemat să dublez această muncă nobilă: a evidenţia pentru cititorul român valoarea inestimabilă a acestei Cărţi-Revelaţii, oferindu-i o lectură cât mai limpede şi mai cursivă a acestui Mesaj unic.

Răzvan Alexandru PETRE, 2019

Nota primei traduceri în limba română

„Viaţa Impersonală” este o carte cu totul aparte, scrisă de un autor care a dorit să rămână necunoscut*, prin aceasta sugerând că mesajul inspirat de Sinele său este adresat în mod impersonal oricui este dispus să renunţe la iluzia personalităţii sale separate pentru a se identifica cu EU SUNT, esenţa noastră comună.

Mesajul este adresat cu autoritate, dar şi cu multă iubire celor care îl aşteaptă pentru a primi astfel răspuns la întrebările pe care, într-un moment sau altul al vieţii lor, le-au adresat eului personal, dar răspunsurile primite nu au fost în măsură să le clarifice îndoielile. Răspunsul la întrebări privind semnificaţia existenţei, conştiinţei, inteligenţei, voinţei, gândirii şi creaţiei, cuvântului, noţiunilor de bine şi rău, întrebări legate de modul în care poţi avea acces la cunoaştere sau cheia cu care poţi deschide poarta ce te duce în interiorul fiinţei tale reale, încă necunoscute, îl va primi oricine este hotărât să îl caute. Şi acest mesaj îi poate arăta direcţia în care să-l caute şi cui să se adreseze.

Mesajul este atât de impersonal, încât nu intră în contradicţie, ci dimpotrivă, este în deplină armonie cu esenţa exprimată de diferitele religii şi culte cunoscute.

Fiecare dintre noi putem cerceta, prin proprie experienţă, adevărul celor afirmate de Cel care ni se adresează, acum şi aici, în acest volum.

Elena Liliana POPESCU, 2007

Menţiune

* Autorul acestei cărţi, Joseph S. Benner, a rămas anonim cât timp a trăit. El a dorit aceasta, probabil, pentru că era un membru important al comunităţii luterane din Akron, Ohio, SUA, iar mesajul cărţii sale nu era unul tradiţional creştin, deşi nici ne-creştin. Însă după moartea sa, fiica lui a găsit o scrisoare în care acesta se recunoaşte drept autorul acestei cărţi mediumnice remarcabile.

Originea este confirmată indirect şi de alte scrieri ulterioare semnate de autor şi care conţin idei similare cu cele din „Viaţa impersonală". Le puteţi citi în site-ul dedicat operelor spirituale profunde ale lui Joseph Sieber Benner: theimpersonallife.weebly.com

Iată, mai jos, scrisoarea autorului către Dumnezeu (publicată în 1944, în prefaţa la ediţia a 13-a, comemorativă):

«Dragă Tată,

Mi-ai pus in inimă marea dorinţă de a dezvălui lumii Mesajul din „Viaţa impersonală". Știu că este Dorința Ta și că m-ai ales să fiu instrumentul prin care Te manifeşti în lume. Te rog acum să alungi de la mine orice ar putea interfera cu manifestarea exterioară a acestei Dorințe și să-mi dictezi cuvintele potrivite, necesare pentru exprimarea perfectă a „Vieţii impersonale" atât în viața mea, cât și în cea a milioane de tovarăși, și în felul în care Tu mi-ai arătat. Pentru că m-ai favorizat să fiu instrumentul care să dea lumii această nouă cale, te rog să-mi permiți să scriu repede şi să mă conduci în toate privințele posibile, astfel încât lucrarea Ta să aibă cele mai bune rezultate. Este Munca Ta, Ideea Ta și Dorința Ta. Doamne, fă-mă să scriu repede pentru a se difuza cât mai iute posibil. Voia Ta se poate face pe Pământ, așa cum este deja în Cer. În numele lui Cristos, o cer!»

Joseph S. BENNER, 17 mai 1917

menţiune şi traducere de Răzvan A. PETRE

Avertisment

Fragment din Introducere la traducerea în limba franceză de Hélène Baron

Cititorule, este important să fii receptiv cu sufletul și inima la vibrațiile armonioase care emană din această Chemare Interioară, excluzând toate convingerile și opiniile personale eronate, care toate sunt obstacole în calea iluminării spirituale.

De aceea, acest Mesaj nu se adresează doar lui „tu” personal, dar îl invocă și pe celălalt „TU”, Atributul Divin Impersonal, foarte diferit de primul, în sensul că reprezintă Omul Perfect și Nemuritor conceput după Chipul şi Asemănarea cu Dumnezeu.

Prin urmare, este necesar să sesizăm nuanța care distinge SINELE Impersonal de sinele personal. Primul, ca Atribut Perfect, se identifică cu Divinul, în timp ce celălalt aparţine propriei personalități umane și, ca atare, este numai instrumentul sau mijlocul de exprimare prin care acest Atribut Divin încearcă să Se manifeste.

traducere de Răzvan A. PETRE

VIAŢA IMPERSONALĂ

Revelaţie Divină transmisă prin Joseph S. Benner

Traducere de Răzvan Alexandru PETRE
2019

CUPRINS

Introducere la prima ediţie (1914) 2

Cap. I EU SUNT 3

Cap. II STAI LINIŞTIT ŞI CUNOAŞTE 6

Cap. III EU, VIAŢA, DUMNEZEU 10

Cap. IV CONŞTIINŢĂ, INTELIGENŢĂ, VOINŢĂ 13

Cap. V CHEIA 18

Cap. VI GÂNDIRE ŞI CREAŢIE 22

Cap. VII CUVÂNTUL 28

Cap. VIII IDEEA MEA 31

Cap. IX GRĂDINA EDENULUI 36

Cap. X BINELE ŞI RĂUL..41

Cap. XI FOLOSINŢA...46

Cap. XII SUFLETE PERECHE 52

Cap. XIII AUTORITATEA 56

Cap. XIV MEDIUMI ŞI INTERMEDIARI 60

Cap. XV MAEŞTRII...65

Cap. XVI CRISTOS ŞI IUBIREA 71

Cap. XVII GĂSINDU-MĂ 76

Cap. XVIII UNIFICAREA..85

INTRODUCERE la prima ediţie (1914)

Pentru ca să poţi înţelege mai bine adevărurile profunde şi fundamentale conţinute în acest Mesaj, abordează fiecare lectură cu mintea calmă şi deschisă. Linişteşte-ţi intelectul şi invită-ţi Sufletul să te înveţe. Citeşte pe rând câte un singur paragraf şi nu trece la următorul decât atunci când Ceva dinăuntrul tău va fi răspuns adevărului enunţat şi te va face să-i înţelegi clar semnificaţia.

Mai mult decât orice, încearcă să-ţi dai seama că EUL care vorbeşte în Mesaj este Spiritul interior, propriul tău Suflet, Sinele Impersonal, *Adevăratul* Tu; acelaşi Sine care, în momentele tale de linişte, îţi arată greşelile, prostiile şi slăbiciunile tale, care te dojeneşte şi te ajută mereu să trăieşti conform idealului Său, pe care El îl menţine fără încetare în faţa ochiului minţii tale.

Tocmai unei astfel de minţi liniştite i s-a revelat acest Mesaj de-a lungul a câtorva luni pline de dorinţa arzătoare de a primi îndrumarea Spiritului şi de a găsi un prilej de a-L servi pe Tatăl Iubitor, Care s-a dovedit a fi întotdeauna prezent şi gata să-i copleşească cu binefaceri pe copiii Săi care Îl iubeau destul încât să-I acorde primul loc în inima şi viaţa lor.

Ajutorul şi îndrumarea astfel primite îţi sunt transmise şi ţie, căci această învăţătură înţeleaptă şi iubitoare este atât de neobişnuită şi atât de complet Impersonală, încât ea se adresează oricui este dispus să o primească.

Marea binecuvântare a acestui Mesaj este că, *dacă eşti pregătit*, EUL care vorbeşte aici va continua să-*ţi* vorbească direct din inimă după ce vei fi pus cartea deoparte. Şi aceasta, într-un mod atât de intim şi de convingător, încât El îţi va clarifica toate problemele şi va fi pentru tine o sursă inepuizabilă de Înţelepciune şi de Forţă, care îţi va aduce Pace, Sănătate, Fericire şi Libertate – o abundenţă din tot ceea ce *inima* ta doreşte.

Scopul acestei mici cărţi este deci de a servi drept canal sau poartă de intrare spre Bucuria Domnului *tău*, Mângâietorul promis de Isus, expresia vie a lui Cristos-Dumnezeu din *tine*.

Editorul

Capitolul I

EU SUNT

Eu vorbesc pentru tine, cel care citeşti.

Pentru tine, care ai căutat ici şi colo, timp de ani îndelungaţi, străduindu-te să afli din cărţi şi învăţături, din filozofii şi religii: ADEVĂRUL, FERICIREA, LIBERTATEA şi pe DUMNEZEU.

Pentru tine, care ai Sufletul obosit, descurajat şi aproape lipsit de speranţă.

Pentru tine, care adesea ai perceput o licărire a acestui „Adevăr", care dispărea din faţa ta asemenea unui miraj al deşertului atunci când încercai să-l urmăreşti şi să-l atingi.

Pentru tine, care ai crezut că L-ai găsit într-un mare învăţător, poate şef al unei Societăţi, Fraternităţi, Religii, care îţi părea a fi un „Maestru", datorită doctrinei minunate pe care o preda şi a faptelor pe care le săvârşea; dar te-ai trezit mai târziu că acest Maestru nu era decât o personalitate umană, cu defectele şi slăbiciunile sale, cu păcatele sale *ascunse*, ca şi tine, cu toate că această personalitate a servit ca mijloc pentru răspândirea învăţăturilor minunate care îţi păreau a fi cel mai înalt „Adevăr".

Iată-te deci, Suflet obosit şi însetat, că nu ştii unde să te mai adresezi.

Pentru *tine* vine EU SUNT.

La fel şi pentru tine, cel care ai început să *simţi prezenţa* acestui „Adevăr" în adâncul Sufletului tău şi cauţi să descoperi ce anume se străduieşte nelămurit, de curând, să se exprime viu *în interiorul tău*.

Da, pentru voi toţi cei care sunteţi înfometaţi de adevărata „Pâine a vieţii", EU SUNT vine.

Eşti dispus să iei parte?

Dacă este aşa, îndreaptă-te şi aşază-te. Calmează-ţi mintea omenească şi urmează îndeaproape Cuvântul Meu rostit aici. Altfel, te vei îndepărta încă o dată decepţionat, păstrând în inimă aceeaşi sete nestinsă.

EU !

Cine sunt Eu?

Eu, care vorbesc cu o astfel de cunoaştere şi autoritate?

Ascultă!

EU SUNT *Tu*, acea parte din tine care ESTE şi ŞTIE**.**

CARE ŞTIE TOTUL.

Şi care a ştiut dintotdeauna, şi care a fost dintotdeauna.

Da, EU SUNT *Tu*, *SINELE tău*; acea parte din tine care spune EU SUNT şi *este* EU SUNT;

Acea parte din tine foarte tainică şi transcendentă care tresaltă în interiorul tău pe măsură ce citeşti, care răspunde acestui Cuvânt al Meu, care percepe Adevărul Său, care recunoaşte tot ce este Adevărat şi respinge orice eroare, oriunde o găseşte. *Nu* acea parte din tine care s-a hrănit cu erori timp de atâţia ani.

Căci EU SUNT *adevăratul* tău Învăţător, singurul adevărat pe care îl vei cunoaşte vreodată şi *unicul* MAESTRU.

Eu, SINELE tău *Divin*.

Eu, EU SUNT-ul tău, îţi aduc acest Mesaj al Meu, Cuvântul Meu viu, aşa cum ţi-am adus totul în viaţă, fie că erau cărţi sau „Maeştri", sărăcie sau bogăţie, experienţa amară a iubirii, pentru a te învăţa că EU şi doar EU, Adevăratul tău Sine, EU SUNT Învăţătorul tău, *unicul* Învăţător şi *unicul* Dumnezeu, Cel care îţi dă şi ţi-a dat întotdeauna nu numai Pâinea şi Vinul Vieţii, ci şi *toate lucrurile necesare* creşterii şi susţinerii tale fizice, mentale şi spirituale.

Astfel că tot ceea ce *găseşte un ecou în TINE* când citeşti acestea este Mesajul Meu, vorbit *dinlăuntrul* tău către conştiinţa ta omenească şi nu este decât confirmarea a ceea ce EU SUNT-ul din tine a ştiut dintotdeauna *în interior*, dar încă nu-l tradusese conştiinţei tale exterioare în termeni clari şi precişi.

La fel, *orice* ţi-a atras vreodată atenţia în vreo manifestare *exterioară* nu a fost decât *confirmarea* Cuvântului Meu, deja comunicat *înăuntrul* tău. Manifestarea exterioară a fost doar calea sau mijlocul ales de Mine în acea ocazie pentru a atinge şi impresiona conştiinţa ta omenească.

EU SUNT *nu* este mintea ta umană, nici copilul său, intelectul. Ele nu sunt decât exprimarea Existenţei *tale*, după cum tu eşti exprimarea Existenţei *Mele*; ele sunt doar aspecte ale personalităţii tale omeneşti, după cum tu eşti un aspect al Impersonalităţii Mele Divine.

Cântăreşte şi studiază cu atenţie aceste cuvinte.

Ridică-te şi eliberează-te, acum şi pe vecie, de sub stăpânirea personalităţii tale, cu mintea şi cu intelectul ei umflate de orgoliu!

Căci de acum încolo, pentru a pătrunde Cuvântul Meu în conştiinţa Sufletului tău, trebuie ca mintea să fie *servitorul* Tău şi intelectul, *sclavul* Tău.

EU SUNT vine acum la conştiinţa Sufletului tău, pe care Eu am impulsionat-o anume, pregătind-o pentru a primi Cuvântul Meu.

Deci, dacă eşti destul de tare să-L suporţi;

Dacă poţi lăsa deoparte toate fanteziile, credinţele şi opiniile tale *personale*, care nu sunt decât resturi pe care le-ai adunat de la gropile de gunoi ale altora;

Dacă eşti suficient de puternic pentru a arunca toate acestea;

Atunci, Cuvântul Meu va fi pentru tine un izvor inepuizabil de Bucurie şi Binecuvântare.

Dar să te aştepţi ca personalitatea ta să se îndoiască de Cuvântul Meu pe măsură ce Îl citeşti;

Căci propria ei viaţă este ameninţată, ştiind că nu va mai putea să trăiască şi să prospere şi să-ţi mai domine mult timp gândirea, sentimentele, activitatea ca înainte – dacă tu îţi deschizi inima pentru Cuvântul Meu şi îi permiţi să rămână acolo pentru totdeauna.

Da, EU SUNT vine la tine acum,

Pentru a te face conştient de Prezenţa *Mea*;

Căci ţi-am pregătit, totodată, şi mintea ta omenească pentru ca şi *ea* să poată înţelege, până la un anumit punct, ce însemn Eu.

Eu am fost întotdeauna cu tine, dar tu nu o *ştiai*.

În mod intenţionat, te-am condus prin Pustiul cărţilor şi al învăţăturilor, al religiilor şi al filozofiilor, menţinându-ţi mereu în faţa ochiului Sufletului viziunea Pământului Făgăduinţei;

Hrănindu-te cu mana Deşertului, pentru ca tu să poţi să-ţi aminteşti, să apreciezi şi să doreşti cu ardoare Pâinea Spiritului.

Te-am adus acum la malul Iordanului, care te separă de moştenirea ta Divină.

Acum ţi-a sosit timpul să Mă *cunoşti* în mod conştient; ţi-a venit vremea să treci în Ţara Canaanului, tărâmul cu Lapte şi Miere.

Eşti pregătit?

Doreşti să intri?

Atunci *urmează* acest Cuvânt al Meu, care este Chivotul Legământului Meu şi vei traversa fără să-ţi uzi picioarele.

Capitolul II

STAI LINIŞTIT ŞI CUNOAŞTE

Ca să poţi să înveţi să Mă cunoşti şi să fii *sigur* că EUL tău propriu, Adevăratul Sine îţi spune aceste cuvinte, trebuie mai întâi să înveţi să *Stai Liniştit*, să-ţi calmezi mintea şi corpul şi toate activităţile lor, în aşa fel ca să nu mai fi deloc conştient de ele.

Poate că încă nu eşti în stare să o faci, dar îţi voi arăta cum să reuşeşti, dacă doreşti într-adevăr să Mă cunoşti şi eşti dispus s-o dovedeşti, având încredere în Mine şi ascultându-Mă în tot ceea ce îţi cer să faci.

Ascultă cu atenţie!

Încearcă să-ţi imaginezi că „EUL" care vorbeşte în aceste pagini este Sinele tău Superior sau Divin, care se adresează şi le dă sfaturi minţii şi intelectului, şi pe care poţi să-L consideri, pentru moment, ca fiind o personalitate *separată*. Mintea ta omenească este construită în aşa fel că nu poate accepta nimic neconform cu ceea ce a trăit sau a învăţat anterior şi pe care intelectul ei nu îl consideră rezonabil. Astfel, când i te adresezi, să foloseşti acei termeni şi expresii care îi explică în modul cel mai clar intelectului tău adevărurile pe care trebuie să le înţeleagă, pentru ca mintea să se poată trezi la înţelegerea a ceea ce vrei să exprimi.

De fapt, acest „EU" *eşti* tu însuţi, Sinele tău *Adevărat*. Până acum, mintea ta omenească într-atât a fost absorbită de sarcina de a-i oferi intelectului şi corpului tău tot felul de satisfacţii egoiste, încât nu a avut niciodată timp de a se apropia de *Adevăratul Tu*, veritabilul ei Stăpân şi Domn. Într-atât ai fost interesat şi influenţat de plăcerile corpului şi ale intelectului, încât aproape că ai ajuns să crezi că Tu chiar *eşti* intelectul şi corpul tău şi, în consecinţă, aproape M-ai uitat pe *Mine*, Sinele tău Divin.

EU *nu* SUNT intelectul ori corpul tău, iar acest Mesaj este menit a te învăţa că *Tu şi Eu suntem Una*. Cuvintele pe care le spun aici şi principala misiune a acestor instrucţiuni este de a-ţi trezi conştiinţa către acest mare adevăr.

Dar nu vei putea să înţelegi acest mare adevăr până nu vei fi capabil a te îndepărta de conştiinţa corpului şi intelectului, al căror sclav ai fost atât de mult timp. Trebuie să Mă *simţi în interior* înainte ca să poţi *şti* că EU SUNT acolo.

Acum, ca să ajungi să faci abstracţie totală de mintea şi gândurile sale, de trup şi de senzaţiile sale, ca să Mă *poţi* simţi *interior*, este necesar să urmezi conştiincios următoarele Mele instrucţiuni.

Aşează-te liniştit într-o poziţie relaxată şi, când te vei simţi complet destins, lasă-ţi mintea să se pătrundă de semnificaţia următoarelor cuvinte:

„Stai *liniştit*! – şi CUNOAŞTE – EU SUNT – DUMNEZEU".

Fără să gândeşti, lasă să te pătrundă adânc în Suflet această Poruncă Divină. Lasă să intre în minte orice impresie ar veni, fără niciun efort sau intervenţie din partea ta. Remarcă atent ce înseamnă ele, căci, prin intermediul acestor impresii, *EU* te instruiesc *din interior*; Apoi, când ceva din semnificaţia lor esenţială începe să-ţi treacă prin conştiinţă, *rosteşte* aceste Cuvinte ale Mele lent, în mod *imperativ* către fiecare celulă a corpului tău, către fiecare aspect al minţii tale, cu toată puterea conştiinţei pe care o ai:

„Stai *liniştit*! – şi CUNOAŞTE – EU SUNT – DUMNEZEU".

Spune-le exact aşa cum sunt ele scrise aici, încercând să înţelegi că *Dumnezeul* din tine ordonă şi pretinde sinelui tău muritor o supunere totală.

Meditează asupra lor profund, descoperă puterea lor secretă.

Aprofundează-le, ia-le cu tine la muncă, oricare ar fi ea. Fă-le factorul esenţial şi principal al activităţii tale, în toate gândurile tale creatoare.

Spune-le de o mie de ori pe zi;

Până când vei pătrunde înţelesul Meu cel mai adânc;

Până când fiecare celulă a corpului tău va tresări cu bucurie, răspunzând poruncii „Stai Liniştit" şi supunându-se instantaneu;

Şi până când orice gând rătăcind în jurul minţii se va dizolva în neant.

Apoi, pe măsură ce Cuvintele reverberează în profunzimile fiinţei tale, acum golite;

Apoi, pe măsură ce Soarele *Cunoaşterii* începe să se ridice la orizontul conştiinţei tale;

Atunci te vei simţi umplut de un Suflu straniu şi minunat, care îţi va inunda tot corpul muritor până când simţurile vor exploda în extaz; şi atunci, valuri după valuri, va ţâşni în tine o Forţă irezistibilă, care aproape te va ridica de la pământ; atunci vei simţi înăuntrul tău Gloria, Sfinţenia şi Măreţia Prezenţei Mele.

Şi atunci, *atunci* vei CUNOAŞTE: EU SUNT, DUMNEZEU!

Odată ce Mă vei fi *simţit* interior în astfel de momente, odată ce vei fi gustat din Puterea Mea, ascultând Înţelepciunea Mea şi cunoscând extazul Iubirii Mele care cuprinde totul, nicio boală nu te va putea atinge, nicio

împrejurare nu te va putea slăbi, niciun duşman nu te va putea învinge. Căci acum *ŞTII* că EU SUNT *înăuntrul* tău şi întotdeauna Mă vei căuta la nevoie, punându-ţi toată încrederea în Mine şi lăsându-Mă să-Mi manifest Voinţa.

Şi când vei veni astfel la Mine, vei afla în Mine un refugiu infailibil şi gata să te ajute în vremuri grele; căci într-atât te voi umple cu Sentimentul Prezenţei Mele şi Puterii Mele, încât, pentru a reuşi indiferent ce, îţi va fi suficient să *Stai Liniştit* şi să *Mă* laşi să fac ce vrei tu să fie făcut – cum ar fi vindecarea bolilor tale sau ale altora, sau luminarea minţii tale ca să poţi vedea cu ochii Mei Adevărul pe care-l cauţi, sau executarea perfectă a acelor sarcini care înainte ţi se păreau aproape imposibil de realizat.

Această Cunoaştere, această Realizare nu va veni imediat. Ea poate veni după mulţi ani. Sau poate veni chiar mâine.

Aceasta nu depinde decât de *Tine* însuţi;

Nu de personalitatea ta, cu dorinţele şi înţelegerea ei omenească;

Ci de EU SUNT-ul tău – Dumnezeul dinăuntrul tău.

Cine este Cel care face mugurele să se deschidă?

Cine este Cel care face puişorul să iasă din găoace?

Cine hotărăşte ora şi ziua?

Este actul conştient şi *natural* al Inteligenţei interioare, Inteligenţa Mea, dirijată de Voinţa Mea, cel care face să fructifice Ideea Mea şi să o exprime în floare şi în puişor.

Oare floarea şi puişorul pot decide ei ceva?

Nu, ei pot intra în Noua Viaţă doar dacă şi-au subordonat sau şi-au unit voinţa lor cu a Mea, lăsându-Mă pe Mine şi pe Înţelepciunea Mea a decide ora potrivită pentru acţiune şi numai dacă s-au supus impulsului Voinţei Mele ca să facă efortul necesar.

Tu, cu personalitatea ta, poţi încerca de mii şi mii de ori să străpungi cochilia conştiinţei tale omeneşti.

Dar, presupunând că ai reuşi, n-ai face decât să distrugi uşile pe care Eu le-am plasat între lumea formelor tangibile şi tărâmul viselor intangibile; şi uşa fiind deschisă, nu vei mai putea evita intrarea intruşilor pe domeniul tău privat decât cu mult necaz şi suferinţă.

Totuşi, Eu permit chiar şi aceasta, pentru ca, prin aceste suferinţe, să obţii forţa care îţi lipseşte şi discernământul necesar pentru a înţelege că, atâta timp cât nu vei renunţa la orice dorinţă de cunoaştere, de bunătate, da, chiar de unire cu Mine, *pentru un avantaj personal*, niciodată nu vei putea să-ţi desfaci petalele pentru a manifesta Frumuseţea Mea perfectă şi să părăseşti

cochilia personalităţii omeneşti pentru a intra în Lumina glorioasă a Împărăţiei Mele Cereşti.

Iată de ce îţi dau aceste instrucţiuni acum, de la început, ca să poţi să înţelegi cum să Mă recunoşti.

Căci, Eu îţi promit chiar acum: dacă vei urma şi te vei strădui în mod sincer să înţelegi şi să respecţi aceste instrucţiuni ale Mele, tu Mă vei cunoaşte foarte curând şi te voi face să înţelegi *tot* ceea ce conţine cuvântul Meu, oriunde ar fi scris, în cărţi sau în învăţături, în Natură sau în aproapele tău.

Dacă ceva îţi pare contradictoriu în ceea ce scrie aici, înainte de a-l respinge, caută-i înţelesul pe care i-l dau Eu.

Să nu treci nici măcar de un paragraf, de nicio idee până nu devine clar tot ce este sugerat aici.

Dar toate eforturile şi căutările tale să fie făcute cu credinţă şi încredere în Mine, Sinele tău Adevărat interior, fără să te nelinişteşti cu privire la rezultate; căci rezultatele sunt toate sub paza Mea şi voi avea grijă de ele. Îndoielile şi neliniştile tale provin doar din personalitatea ta şi, dacă le permiţi să persiste, te vor conduce la insucces şi descurajare.

Capitolul III
EU, VIAŢA, DUMNEZEU

Dacă ceea ce tocmai ai citit a găsit ecou înăuntrul tău şi dacă Sufletul tău aspiră să afle mai mult, atunci eşti gata să primeşti ceea ce urmează.

Dar dacă încă te îndoieşti sau te revolţi împotriva presupusei autorităţi Divine pentru ceea ce este scris aici, intelectul spunându-ţi că toate acestea nu sunt decât o nouă încercare de a pune stăpânire pe mintea ta prin sugestii viclene şi sofisme subtile; în acest caz, nu vei obţine niciun folos din aceste cuvinte, deoarece semnificaţia lor rămâne încă ascunsă conştiinţei tale muritoare şi Cuvântul Meu trebuie să-ţi parvină prin alte mijloace de exprimare.

Şi este în regulă dacă personalitatea ta împreună cu intelectul ei te îndeamnă să te îndoieşti şi să te revolţi împotriva unei autorităţi pe care încă nu o recunoşti ca fiind a Mea. Chiar Eu sunt cel care îţi face personalitatea să se revolte astfel; căci ea, prin orgoliul simţului individualităţii, Îmi este încă necesară pentru a dezvolta o minte şi un corp suficient de puternice încât să Mă exprime perfect. Eu i-am dat deci personalităţii tale misiunea de a se îndoi şi de a se revolta astfel până vei fi apt de a Mă cunoaşte. Dar imediat ce Îmi vei fi recunoscut Autoritatea, va începe subminarea autorităţii personalităţii tale. Zilele dominaţiei sale sunt numărate şi vei apela la Mine din ce în ce mai mult pentru ajutor şi îndrumare.

De aceea, nu te descuraja şi continuă să citeşti, sperând că va surveni şi recunoaşterea. Dar să ştii că, fie că citeşti sau nu, oricum alegi şi orice faci, în realitate, Eu sunt cel care alege şi nu tu.

Iar pentru tine, care se pare că optezi să nu mai citeşti, Eu am alte planuri şi, la timpul cuvenit, vei învăţa că orice faci sau admiri sau doreşti, Eu sunt cel care te conduc prin toate iluziile şi înşelătoriile personalităţii, pentru ca, în final, să-ţi dai seama de irealitatea lor şi atunci să vii spre Mine, ca singura şi unica Realitate. Cuvintele care urmează vor găsi atunci un ecou în interiorul tău:

„Stai *linişti*t! – şi CUNOAŞTE – EU SUNT – DUMNEZEU.”

Da, EU SUNT acea parte cea mai tainică dinăuntrul tău, veghind şi aşteptând cu calm, necunoscând nici timp, nici spaţiu, căci EU SUNT Cel Etern şi umplu tot spaţiul.

Veghez şi aştept ca tu să pui capăt prostioarelor şi slăbiciunilor tale omeneşti, dorinţelor, ambiţiilor şi regretelor tale zadarnice, ştiind că totul va

veni la timpul potrivit; şi că atunci te vei întoarce la Mine obosit, descurajat, golit şi umil şi Îmi vei cere să te îndrum, neştiind că Eu te-am îndrumat dintotdeauna.

Da, stau adăpostit aici în interiorul tău, aşteptând liniştit ca acestea să se împlinească. Totuşi, în acest timp, chiar Eu sunt Cel care ţi-am dirijat paşii, Cel care ţi-am inspirat toate gândurile şi acţiunile, folosindu-le şi manipulându-le pe fiecare în mod impersonal pentru a te aduce în final, pe tine şi pe celelalte expresii umane ale Mele, la recunoaşterea conştientă a Mea.

Da, Eu am fost întotdeauna în tine, adânc în inima ta. Eu am fost cu tine în toate – în bucuriile şi durerile tale, în succesele şi eşecurile tale, în acţiunile tale rele, în ruşinea ta, în crimele tale împotriva fratelui tău şi împotriva lui Dumnezeu, dacă aşa considerai tu acele lucruri.

Da, fie că ai urmat drumul cel drept, fie că te-ai rătăcit pe cel întortocheat, sau că te-ai întors înapoi, Eu sunt Cel care te-a făcut să procedezi astfel.

Eu eram Cel care te îndemna să nu te opreşti, printr-o licărire a Mea prin ceaţa depărtării.

Eu eram Cel care te ispitea printr-o apariţie a Mea într-un chip încântător, un corp frumos, o plăcere îmbătătoare sau o ambiţie nemăsurată.

Eu eram Cel care-ţi apărea sub forma Păcatului, a Slăbiciunii, a Lăcomiei sau a Raţionamentului eronat, şi care te trimiteam înapoi în braţele Conştiinţei morale, lăsându-te să te zbaţi în vaga ei înţelegere; până când, dându-ţi seama de neputinţa ei, te revoltai cu dezgust şi, inspirat de o nouă viziune, Îmi sfâşiai masca.

Da, Eu sunt cel care te determin să faci toate lucrurile şi, dacă poţi să înţelegi, *Eu sunt cel care fac toate lucrurile pe care le faci tu* şi tot ceea ce face fratele tău, căci ceea ce ESTE în tine şi în el sunt EU, Sinele Meu.

Pentru că EU SUNT VIAŢA.

EU SUNT Cel care-ţi animă corpul, Care îţi face mintea să gândească şi inima să bată; EU SUNT Cel care atrage asupra ta durerea sau plăcerea, fie că ele sunt ale corpului, ale intelectului sau ale emoţiilor.

EU SUNT ceea ce ai mai Profund în tine, Spiritul, Cauza care îţi animă fiinţa şi întreaga viaţă, toate lucrurile vii, atât vizibile, cât şi invizibile. Nu există nimic care să fie mort, căci Eu, *UNICUL* Impersonal, SUNT tot ce există. EU SUNT Infinit şi întru totul nelimitat. Universul este Corpul Meu; orice Inteligenţă emană din Mintea Mea, orice Iubire porneşte din Inima Mea, orice Putere nu este altceva decât Voinţa Mea în acţiune.

Forţa Triplă care se manifestă ca întreaga Înţelepciune, întreaga Iubire, întreaga Putere, sau dacă vrei, ca Lumină, Căldură, Energie, adică cea care menţine toate formele şi stă la baza şi în toate expresiile şi aspectele vieţii, fie ele creative, menţinătoare sau distructive, deci această Forţă nu este altceva decât manifestarea Sinelui Meu în faptul sau starea de A FI.

Nu poate *Exista* ceva care să nu manifeste sau să nu exprime un aspect de-al Meu, Cel care SUNT nu numai Constructorul tuturor formelor, dar şi Cel care locuieşte în fiecare din ele. Eu locuiesc în inima fiecărui lucru: în inima omului, în inima animalului, în inima florii, în inima pietrei. În inima fiecărui lucru trăiesc, acţionez şi am Fiinţa Mea. Şi, din inima fiecărui lucru, EU eman acel aspect pe care doresc să-l exprim şi care se manifestă în lumea materială sub forma de piatră, floare, animal sau om.

Parcă te aud întrebând: Nu există deci nimic în afara acestui mare EU? Nu îmi este permis să am o individualitate proprie?

Nu, nu există nimic, absolut nimic care să nu fie o parte din Mine, guvernată şi îndrumată veşnic de Mine, *Unica* Realitate Infinită.

Cât despre pretinsa ta individualitate, ea nu este nimic altceva decât personalitatea care caută mereu să-şi prelungească existenţa separată de Mine.

Dar vei afla în curând că nu există altă individualitate în afară de Individualitatea Mea şi că orice personalitate se va dizolva în IMPERSONALITATEA MEA DIVINĂ.

Da, vei ajunge în curând la acea stare de trezire în care vei percepe o licărire a Impersonalităţii Mele şi nu-ţi vei mai dori nicio individualitate, nicio separare în beneficiu personal, căci îţi vei da seama că n-ar fi decât o altă iluzie întreţinută de personalitatea ta.

Capitolul IV
CONŞTIINŢĂ, INTELIGENŢĂ, VOINŢĂ

Da, văd mulţimea de gânduri care s-au învălmăşit în mintea ta în timp ce citeşti, îndoielile şi întrebările arzătoare, teama vagă care s-a transformat pe neobservate într-o speranţă crescândă că pâlpâirea Intenţiei Mele, care a început să pătrundă în obscuritatea intelectului tău omenesc, va străluci mai tare ca să poţi vedea clar Adevărul pe care, în mod instinctiv, îl simţi a fi ascuns în Cuvintele Mele.

Încă o dată îţi spun că acest EU SUNT care vorbeşte aici este Sinele tău Real şi citind aceste cuvinte este necesar să-ţi dai seama că *Tu*, propriul tău Sine, eşti Cel care spune aceste cuvinte către conştiinţa ta omenească, pentru ca ea să înţeleagă complet semnificaţia lor.

Şi mai repet că acesta este acelaşi EU SUNT care este Viaţa şi Spiritul ce însufleţeşte toate lucrurile vii din Univers, de la cel mai mic atom, până la cel mai mare Soare; că acest EU SUNT este Inteligenţa din tine, din fratele şi sora ta şi că este, de asemenea, Inteligenţa care face ca totul să trăiască, să crească şi să devină ceea ce îi este destinat.

Poate că încă nu înţelegi cum acest EU SUNT poate să fie simultan EU SUNT-ul tău şi EU SUNT-ul din fratele tău şi, totodată, Inteligenţa din piatră, plantă şi animal.

Totuşi, vei înţelege dacă urmăreşti Cuvintele Mele şi dacă te vei conforma instrucţiunilor pe care le dau aici. Căci, dacă continui să citeşti şi te străduieşti cu ardoare să înţelegi Intenţia Mea, în curând, voi aduce conştiinţei tale o Lumină care va ilumina părţile cele mai ascunse ale minţii tale şi va alunga toţi norii concepţiilor greşite, ideilor şi prejudecăţilor omeneşti care, deocamdată, îţi întunecă intelectul.

Deci ascultă cu atenţie:

EU SUNT Tu, Sinele tău Adevărat, Tot ceea ce eşti tu în *realitate*. Ceea ce crezi tu că eşti, de fapt *nu* eşti. Ceea ce crezi tu că eşti nu este decât o iluzie, o umbră a Fiinţei tale *Adevărate*; care sunt Eu, Sinele tău Divin Nemuritor.

EU SUNT şi acel punct de conştiinţă focalizat în mintea ta care se numeşte pe sine „eu”. EU SUNT acel „eu”, iar ceea ce tu numeşti conştiinţa ta este în realitate conştiinţa *Mea*, dar îngustată pentru a se adapta la capacitatea minţii tale omeneşti. Dar este totuşi conştiinţa *Mea* şi, când vei putea alunga din minte toate conceptele false, ideile şi părerile omeneşti şi vei putea s-o purifici şi s-o goleşti în întregime, în aşa fel încât conştiinţa Mea să

aibă şansa să se *exprime* liber, atunci *Mă* vei recunoaşte şi vei şti că tu nu eşti nimic – decât un punct focal al conştiinţei *Mele*, un canal sau mijloc prin care pot exprima intenţia Mea în exterior, în materie.

Poate că nu poţi încă înţelege şi bineînţeles că nu vei putea crede cele spuse decât după ce Eu îţi voi fi pregătit complet mintea, convingând intelectul tău de acest adevăr.

Ţi s-a spus că fiecare celulă a corpului tău are o conştiinţă şi o inteligenţă proprie; şi că, fără această conştiinţă, ea nu ar putea să desfăşoare activitatea pe care o face într-un mod atât de inteligent.

Fiecare celulă este înconjurată de milioane de alte celule şi fiecare îşi îndeplineşte în mod inteligent propria sa sarcină, şi toate sunt conduse de conştiinţa unită a tuturor acestor celule, formând o inteligenţă *colectivă* care dirijează şi conduce întreaga activitate. Această inteligenţă colectivă este, aparent, inteligenţa *organului* constituit din celulele cuprinse în el. La fel, există şi alte inteligenţe colective în alte organe, fiecare cu milioane de celule şi toate aceste organe formează corpul tău fizic.

Acum, ştii că *Tu* eşti Inteligenţa care dirijează activitatea organelor corpului tău, fie că această conducere este conştientă sau inconştientă, şi că fiecare celulă din fiecare organ este un punct focal al acestei Inteligenţe conducătoare şi că, atunci când această Inteligenţă se retrage definitiv din organism, celulele se separă, corpul tău fizic moare şi nu mai există ca organism viu.

Dar cine este acest *Tu* care dirijează şi controlează activităţile organelor tale şi, în consecinţă, ale tuturor celulelor care le compun?

Nu poţi afirma că eu-l tău uman sau personal este cel care face asta, căci tu personal nu poţi să controlezi aproape deloc în mod conştient activitatea niciunui singur organ al corpului tău.

Trebuie să fie deci acest EU SUNT Impersonal al tău, care eşti Tu şi, totuşi, nu eşti tu.

Ascultă!

Tu, sau EU SUNT-ul din tine, este pentru Mine ceea ce conştiinţa celulelor corpului tău este pentru Conştiinţa EU SUNT-ului tău.

Tu eşti, cum ar veni, o celulă a Corpului Meu şi conştiinţa ta (fiind una din celulele Mele) este pentru Mine ceea ce conştiinţa uneia dintre celulele corpului tău este pentru Tine.

Prin urmare, conştiinţa unei celule a corpului tău este tot Conştiinţa Mea, după cum şi conştiinţa ta este Conştiinţa Mea şi, din acest motiv, celula, Tu şi Eu trebuie să fim *Una* în conştiinţă.

Deocamdată, nu poţi să dirijezi sau să controlezi în mod conştient nici măcar o singură celulă din corpul tău; dar când vei putea să intri la voinţă în conştiinţa EU SUNT-ului tău şi să recunoşti identitatea sa cu *Mine, atunci vei putea controla nu numai pe oricare din celulele corpului tău, dar şi pe cele din orice corp pe care ai dori să-l controlezi*.

Ce se întâmplă când Inteligenţa Ta încetează să controleze celulele corpului tău? Corpul se dezintegrează, celulele se separă şi munca lor este încheiată. Dar oare celulele mor sau oare îşi pierd conştiinţa? Nu, pur şi simplu, ele dorm sau se odihnesc o perioadă şi, după un interval de timp, se unesc cu alte celule, formând noi combinaţii, şi, mai devreme sau mai târziu, apar în alte manifestări ale vieţii – poate minerale, poate vegetale, poate animale; dovedind că încă îşi păstrează conştiinţa lor originară şi doar aşteaptă acţiunea Voinţei Mele pentru a se asocia într-un nou organism, ca să facă treaba noii Inteligenţe prin care doresc să Mă manifest.

Înseamnă oare că această conştiinţă celulară este comună tuturor corpurilor – mineral, vegetal, animal şi uman – fiecare celulă fiind, poate, prin experienţă, adaptată unui anumit tip general de activitate?

Da, această conştiinţă celulară este comună oricărei celule a oricărui corp, de orice tip ar fi; pentru că este o conştiinţă *Impersonală*, neavând alt scop decât acela de a executa activitatea care îi este atribuită. Ea trăieşte doar pentru a lucra oriunde este nevoie. Atunci când termină de construit o formă, ea începe să construiască o alta, sub conducerea oricărei Inteligenţe pe care Eu doresc să o servească.

La fel se întâmplă şi cu tine.

Tu, fiind una dintre celulele Corpului Meu, ai o conştiinţă, care este Conştiinţa Mea, şi chiar o voinţă, care este Voinţa Mea. Nu ai niciuna dintre acestea pentru tine şi de la tine. Toate sunt ale Mele şi doar pentru folosinţa Mea.

Or, Conştiinţa Mea, Inteligenţa Mea şi Voinţa Mea sunt întru totul Impersonale; Ele sunt deci comune ţie şi tuturor celulelor Corpului Meu, după cum sunt comune şi celulelor corpului *tău*.

EU SUNT întru totul Impersonal; de aceea Conştiinţa Mea, Inteligenţa Mea şi Voinţa Mea care operează în tine şi în celelalte celule ale Corpului Meu, şi care constituie EU SUNT-ul tău şi al lor, trebuie să opereze în mod

Impersonal – aşa cum lucrează Impersonal în celulele corpului tău. De aceea, Eu şi EU SUNT-ul tău şi al fratelui tău, ca şi conştiinţa şi inteligenţa tuturor celulelor tuturor corpurilor, suntem *UNA*.

EU SUNT Inteligenţa conducătoare a *Tot*, Spiritul care însufleţeşte, Viaţa, Conştiinţa întregii materii, a oricărei Substanţe.

Şi, dacă poţi înţelege, *Tu*, cel *Adevărat*, cel *Impersonal*, eşti în toate şi eşti UNA cu toate, eşti în Mine şi eşti UNA cu Mine, aşa cum EU SUNT în tine şi în toate, şi astfel îmi manifest Realitatea Mea prin tine şi prin toate.

Această voinţă, pe care tu o numeşti voinţa ta, nu este a ta din punct de vedere personal, după cum nu sunt nici conştiinţa şi nici inteligenţa minţii tale şi a celulelor corpului tău.

Ea nu este altceva decât o mică porţiune din Voinţa *Mea*, pe care îi permit eu-lui tău personal să o utilizeze. Din momentul în care vei recunoaşte în tine o anumită putere sau abilitate interioară şi vei începe s-o utilizezi în mod conştient, EU îţi voi dărui cu mult mai mult din Puterea Mea Infinită.

Orice putere şi utilizare a sa nu este altceva decât recunoaşterea şi înţelegerea faptului că foloseşti Voinţa Mea.

Voinţa ta şi toate puterile tale nu sunt decât aspecte ale Voinţei Mele, adaptată la capacitatea ta de a O folosi.

Dacă ţi-aş încredinţa toată puterea Voinţei Mele înainte ca să ştii cum să o utilizezi în mod conştient, ţi-ar distruge complet corpul.

Pentru a-ţi testa forţa şi, de cele mai multe ori, pentru a-ţi arăta ce efect are asupra ta o utilizare greşită a Puterii Mele, îţi permit uneori să comiţi un aşa-zis păcat sau să faci o greşeală. Eu îţi permit chiar să te mândreşti cu senzaţia Prezenţei Mele în tine, atunci când Se manifestă sub forma conştiinţei Puterii Mele, a Inteligenţei Mele şi a Iubirii Mele, şi te las să le foloseşti pentru scopurile tale personale. Dar nu pentru mult timp, căci nefiind suficient de puternic pentru a le controla, ele se reîntorc curând împotriva ta, se agaţă de tine, te doboară, te târăsc în noroi şi dispar fără urmă din conştiinţa ta pentru o vreme.

Dar totdeauna EU SUNT lângă tine pentru a te ridica după cădere, deşi în acel moment tu nu ştii acest lucru; mai întâi, făcându-te să-ţi fie ruşine, apoi ajutându-te să-ţi revii şi făcându-te să-ţi continui din nou drumul, indicându-ţi cauza căderii. Şi în cele din urmă, atunci când devii suficient de umil, te fac să înţelegi că aceste puteri care se manifestă în tine prin folosirea conştientă a Voinţei Mele, a Inteligenţei Mele şi a Iubirii Mele ţi-au fost acordate doar

pentru a fi folosite în Serviciul Meu şi nu pentru scopurile tale proprii, personale.

Oare celulele corpului tău, muşchii braţului tău îşi revendică o voinţă sau o inteligenţă independentă de voinţa şi inteligenţa ta?

Nu, ele nu recunosc o altă inteligenţă decât pe a ta şi nicio altă voinţă decât pe a ta.

Până la urmă, vei înţelege că nu eşti decât una dintre celulele Corpului Meu şi că voinţa ta nu este voinţa ta, ci a Mea; şi că inteligenţa şi conştiinţa pe care le ai sunt în întregime ale Mele; că nu există o persoană precum te crezi, căci tu, ca persoană, nu eşti decât o formă fizică înzestrată cu un creier omenesc, create de Mine pentru a manifesta în materie o Idee, un anumit aspect pe care EU l-aş putea exprima cel mai bine numai prin această formă particulară.

Toate acestea s-ar putea să ţi se pară dificil de acceptat deocamdată şi ar fi posibil să protestezi energic că nu poate fi aşa, căci întreaga ta fire se revoltă instinctiv împotriva unei astfel de supuneri şi subordonări faţă de o putere necunoscută şi invizibilă, oricât de Impersonală şi de Divină ar fi ea.

Dar nu te teme, doar personalitatea ta este aceea care se revoltă astfel. Dacă perseverezi în a studia şi urma Cuvintele Mele, în curând, totul îţi va deveni clar şi, cu siguranţă, te voi deschide către înţelegerea interioară a multor Adevăruri minunate care îţi sunt acum imposibil de înţeles. Şi Sufletul tău se va bucura şi vei cânta imnuri de laudă, binecuvântând aceste cuvinte pentru Mesajul pe care ţi-l aduc.

Capitolul V

CHEIA

Poate că nici acum nu ştii şi nu crezi că EU SUNT în realitate tu sau că EU SUNT, de asemenea, fratele tău şi sora ta şi că voi sunteţi cu toţii părţi din Mine şi UNA cu Mine.

Poate că nu înţelegi nici că *Sufletul* tău, cel al fratelui tău şi al surorii tale, singurele părţi reale şi neperisabile ale fiinţei voastre muritoare, nu sunt decât aspecte diferite ale Mele manifestându-se în ceea ce se numeşte Natură.

De asemenea, poate că încă nu-ţi dai seama că tu, fraţii tăi şi surorile tale sunteţi aspecte sau atribute ale Naturii Mele Divine, aşa cum personalitatea ta omenească – cu corpul, mintea şi intelectul ei de natură muritoare – constituie un aspect al naturii tale omeneşti.

Nu, încă nu îţi dai seama, dar EU îţi vorbesc despre aceasta acum pentru ca să poţi recunoaşte semnele când vor începe să apară în conştiinţa ta, căci vor apărea inevitabil.

Dar pentru ca să poţi recunoaşte aceste semne, trebuie să iei în considerare şi să studiezi cele ce urmează şi să nu treci mai departe fără să fi înţeles, cel puţin în parte, ce vreau să spun.

Odată ce vei fi înţeles perfect principiul pe care Eu îl stabilesc aici, atunci întregul Meu Mesaj va deveni clar şi inteligibil.

Mai întâi, îţi voi da Cheia tuturor misterelor, care acum îţi ascunde secretul Fiinţei Mele.

Această Cheie, de îndată ce vei şti s-o foloseşti, îţi va deschide poarta către întreaga Înţelepciune şi întreaga Putere din Cer şi pe Pământ. Da, ea îţi va deschide poarta Împărăţiei Cerurilor şi atunci nu vei mai avea altceva de făcut decât să intri în Ea pentru a deveni în mod conştient Una cu Mine.

Cheia este aceasta:

„A GÂNDI înseamnă A CREA” sau

„După cum GÂNDEŞTI în INIMA ta, aşa este pentru tine.”

Opreşte-te şi meditează asupra acestor cuvinte pentru ca ele să se întipărească ferm în mintea ta.

Un Gânditor este un Creator.

Un Gânditor trăieşte într-o lume pe care el însuşi şi-a creat-o în mod *conştient*.

Atunci când vei şti *cum* să „gândeşti”, vei putea să creezi orice doreşti, indiferent că ar fi o personalitate nouă, un mediu nou sau o lume nouă.

Să vedem acum dacă poţi înţelege unele din Adevărurile ascunse şi controlate de această Cheie.

Ţi s-a arătat că toate conştiinţele sunt Una singură, care este în întregime Conştiinţa *Mea*, şi, totuşi, ea este, de asemenea, a ta şi a animalului, a plantei, a pietrei şi a celulei invizibile.

Ai văzut că această conştiinţă este controlată de *Voinţa* Mea, care determină celulele invizibile să se unească şi să formeze organisme diverse pentru manifestarea şi folosirea lor de către diferitele *Centre de Inteligenţă* prin care doresc să Mă exprim.

Dar nu poţi încă să înţelegi în ce mod *tu* vei putea conduce şi controla conştiinţa celulelor propriului tău corp, şi cu atât mai puţin ale altor corpuri, chiar dacă tu, Eu şi ele, suntem una în conştiinţă şi inteligenţă.

Totuşi, dacă vei da o atenţie specială celor ce urmează, vei fi în stare să înţelegi.

Ţi-ai dat vreodată osteneala de a studia ce *este* conştiinţa? Şi cum pare ea că este o stare impersonală de atenţie, aşteptând pentru a servi sau a fi dirijată ori utilizată de către vreo putere latentă din ea şi intim legată de ea?!

Cum pare omul că este tipul cel mai evoluat de organism ce conţine această conştiinţă, care este dirijată şi utilizată de către această *putere* dinăuntrul ei?!

Şi că această *putere* latentă din conştiinţa omului şi din orice conştiinţă nu este altceva decât Voinţă, Voinţa *Mea*?! Căci acum ştii că orice putere nu este altceva decât manifestarea Voinţei Mele.

Mai departe, ţi s-a spus că, la începuturi, EU am creat omul „*după Chipul şi Asemănarea Mea*”, după care i-am insuflat Suflul Vieţii şi el a devenit un Suflet Viu.

Creând omul după Chipul şi Asemănarea Mea, am creat un organism capabil să exprime *întreaga* Mea Conştiinţă şi *întreaga* Mea Voinţă, ceea ce înseamnă şi întreaga Mea *Putere*, *Inteligenţă* şi *Iubire*. Deci l-am creat *perfect* la început, modelându-l după propria Mea Perfecţiune.

Când am insuflat în organismul omului Suflul Meu, el a devenit viu *de Mine*, căci atunci i-am insuflat Voinţa Mea – nu de dinafară, ci *de dinăuntru* – din Împărăţia Cerurilor lăuntrică, unde EU SUNT *dintotdeauna*. Şi de atunci, mereu, am respirat, am trăit şi am avut Fiinţa Mea *înăuntrul* omului, căci l-am creat după Chipul şi Asemănarea Mea doar în acest scop.

Dovada acestui lucru este aceea că omul nu respiră şi nici nu poate respira după cum vrea el. Ceva cu mult mai înalt decât eul său natural şi

conştient trăieşte în corpul său şi respiră prin plămânii săi. O forţă puternică din corpul său îi foloseşte astfel plămânii, după cum îi utilizează şi inima, pentru a face să ajungă la fiecare celulă a corpului sângele umplut de viaţă în plămâni; după cum utilizează stomacul şi celelalte organe pentru digerarea şi asimilarea alimentelor în scopul de a produce sângele, ţesuturile, părul şi oasele; după cum utilizează creierul, limba, mâinile şi picioarele pentru a gândi, a vorbi şi a face orice face omul.

Această forţă este Voinţa Mea de A FI şi de A TRĂI în om. De aceea, orice este el, EU SUNT, şi orice face el sau tu, EU o fac, şi orice spui sau gândeşti, EU sunt Cel care o spune sau o gândeşte prin intermediul organismului tău.

Ţi s-a mai spus că, atunci când omul a fost astfel stăpânit de Suflul Meu, i s-a oferit domnia peste toate regatele Pământului. Ceea ce înseamnă că el a fost făcut stăpânul a tot ceea ce există pe pământ, în mări, în aer şi în *eter* şi că toate vieţuitoarele din toate aceste regate l-au respectat şi s-au supus voinţei sale.

Aceasta s-a produs în mod natural, fiindcă EU, cel dinăuntrul conştiinţei omului şi dinăuntrul oricărei conştiinţe, manifest mereu Voinţa Mea; şi fiindcă EU, stăpânul şi conducătorul organismului omului, SUNT, de asemenea, stăpânul şi conducătorul tuturor organismelor în care sălăşluieşte conştiinţa. Şi cum orice conştiinţă este Conştiinţa Mea şi se află peste tot unde există viaţă, şi cum nu există substanţă fără viaţă, în consecinţă, Conştiinţa Mea trebuie să fie în toate lucrurile: pe pământ, în apă, în aer şi în foc, umplând tot spaţiul. De fapt, ea *este* spaţiu, sau ceea ce omul numeşte spaţiu.

Rezultă că Voinţa Mea, fiind puterea latentă din orice conştiinţă, trebuie să ajungă peste tot; şi, de aceea, voinţa omului, care nu este decât un punct de concentrare a Voinţei Mele, trebuie, de asemenea, să ajungă peste tot; şi în consecinţă, conştiinţa tuturor organismelor, inclusiv a sa proprie, este sub conducerea şi controlul omului.

Este nevoie doar ca el *să-şi dea seama în mod conştient* de acest lucru, să-şi dea seama că EU, Sinele Impersonal din interiorul său, în mod permanent, dirijez, guvernez şi utilizez conştiinţa *tuturor* organismelor în fiecare moment din fiecare zi a vieţii lui.

Şi EU fac acest lucru cu şi prin *gândirea* sa.

EU fac aceasta cu şi prin organismul omului. Omul crede că *el* gândeşte. Dar SUNT EU, Eul său Adevărat, cel care gândeşte prin organismul său. Iar prin această *gândire* şi prin *vorbirea* sa EU săvârşesc tot ceea ce face omul şi fac din om şi din lumea sa tot ceea ce ele *sunt*.

Nu are importanţă dacă omul şi lumea sa *nu* sunt ceea ce presupune *el* că sunt. Ele sunt exact aşa cum le-am creat EU pentru Planurile *Mele*.

Dar parcă te aud spunând că, dacă EU gândesc totul, înseamnă că omul nu gândeşte şi nici nu poate gândi.

Da, aici pare un mister, dar el îţi va fi dezvăluit dacă eşti atent la ceea ce urmează;

Căci, te voi învăţa – omule – *CUM să gândeşti*.

Capitolul VI
GÂNDIRE ŞI CREAŢIE

Am spus că omul nu gândeşte; că EU, dinăuntrul lui, SUNT Cel ce gândesc pentru el.

Am spus, de asemenea, că omul *crede* că el ar fi cel care gândeşte.

Cum aceasta este o aparentă contradicţie, e necesar să-ţi arăt că omul, de regulă, *nu* gândeşte, după cum nu face nimic din ce *presupune* el că face.

Căci EU, dinăuntrul lui, fac *tot* ceea ce face el; dar e obligatoriu să o fac prin intermediul organismului său, al personalităţii sale, al corpului, minţii şi sufletului său.

Îţi voi clarifica cum de se întâmplă aşa.

În primul rând, încearcă să-ţi dai seama că te-am creat după Chipul şi Asemănarea Mea şi că am Fiinţa Mea *înăuntrul* tău. Chiar dacă tu acum încă nu ştii aceasta şi crezi că EU, Dumnezeu, aş fi undeva în afara ta şi că noi doi am fi separaţi, totuşi încearcă să-ţi *imaginezi* pentru moment că EU SUNT în tine.

Apoi, dă-ţi seama că ceea ce faci tu când gândeşti nu este o gândire *adevărată*, deoarece nu o faci în mod *conştient*; căci tu nu eşti *conştient* de Mine, care sunt Inspiratorul şi Conducătorul tuturor gândurilor şi conceptelor care intră în mintea ta.

Apoi, înţelege că tu ai *puterea* de a gândi deoarece EU SUNT înăuntrul tău şi deoarece eşti făcut după Chipul şi Asemănarea Mea, având deci toate Calităţile Mele. Dar nefiind conştient că a gândi înseamnă a crea şi că, prin asta, tu foloseşti una din Puterile Mele Divine, într-adevăr, toată viaţa ai tot gândit, dar aceasta nu a fost decât o gândire *falsă* sau ceea ce s-ar numi o gândire *eronată*.

Şi acest mod eronat de a gândi, această necunoaştere că foloseşti Puterea Mea în mod greşit, te-a îndepărtat tot mai mult de Mine în conştiinţă; şi totuşi, îndeplinind mereu Planurile Mele, care îţi vor fi dezvăluite mai târziu.

Dovada celor de mai sus este că tu *gândeşti* că ai fi separat de Mine, că ai trăi într-o Lume materială, că trupul tău de carne ar produce şi găzdui durerea şi plăcerea şi că în lume s-ar manifesta o influenţă răufăcătoare, numită Demonul, care s-ar opune Voinţei Mele.

Da, tu crezi că toate aceste lucruri ar fi aşa.

Şi ele *sunt* aşa – pentru tine – căci, pentru conştiinţa muritoare a omului, toate lucrurile *sunt* ceea ce el *gândeşte* sau *crede* că ar fi.

Şi EU am făcut posibil ca ele să îi *pară* omului că ar fi exact ceea ce el *crede* că sunt. Aceasta, tot pentru a servi Planurilor Mele şi a împlini legea creaţiei.

Să vedem acum dacă lucrurile stau chiar aşa.

Oare dacă tu *crezi* că un lucru ar fi într-un anumit fel, nu-i aşa că acest lucru este, într-adevăr, aşa – pentru tine?

Oare nu este adevărat că un lucru ţi se pare real – cum ar fi un aşa-zis păcat sau rău, ori un necaz, o nenorocire, o îngrijorare – doar pentru că, gândindu-l sau închipuindu-ţi-l astfel, el devine real? Alţii ar putea vedea acel lucru complet diferit şi ar putea considera că tu ai o opinie prostească. Nu-i aşa?!

Dacă este aşa, atunci corpul tău, personalitatea ta, caracterul tău, mediul tău, lumea ta, *sunt* ceea ce ele îţi *par ţie* că sunt, pentru că ţi le-ai imaginat aşa cum sunt ele acum.

Prin urmare, *le poţi modifica prin acelaşi proces,* dacă ele nu îţi convin; le poţi transforma în orice doreşti *gândindu*-te că ele ar fi aşa cum doreşti să fie. Nu-i aşa că poţi să o faci?!

Dar cum poate cineva gândi în mod *real, conştient* în aşa fel încât să producă această modificare? întrebi tu.

În primul rând, să ştii că EU, *Sinele tău Adevărat*, ţi-am adus în atenţie în mod intenţionat acele lucruri care acum sunt neplăcute şi care te fac să le *priveşti* ca şi cum ele chiar ar fi ce îţi *par* acum că sunt. Eu şi numai Eu îţi pregătesc în acest fel mintea ta omenească, pentru ca, atunci când vei apela la Mine în interior cu o Credinţă şi Încredere fermă şi statornică, să te pot aduce în stare de a vedea şi de a manifesta la exterior *Realitatea* acelor lucruri care acum îţi *par* atât de nesatisfăcătoare.

Căci Eu îţi aduc tot ceea ce, prin aspectul său exterior, poate atrage sau îndemna mintea ta omenească să continue cercetarea lumească, în scopul de a-ţi arăta cât de înşelător este pentru mintea omenească aspectul exterior al tuturor lucrurilor materiale şi slăbiciunea oricărei înţelegeri omeneşti; şi aceasta, pentru ca, în final, să te întorci în *interior* către Mine şi Înţelepciunea Mea, ca fiind Singurul şi Unicul Tălmaci şi Călăuză.

Şi când vei apela astfel la Mine în interior, îţi voi deschide ochii şi te voi face să vezi că unicul mijloc prin care vei putea vreodată să îţi modifici felul de a gândi este de *a-ţi schimba*, înainte de toate, *atitudinea* despre acele lucruri despre care acum crezi că nu sunt cum ar trebui să fie.

Adică, dacă ele îţi par nesatisfăcătoare sau insuportabile şi te afectează în măsură să îţi producă indispoziţie fizică sau tulburări ale minţii – ei bine! *încetează să crezi* că ele pot să te afecteze sau să te deranjeze în vreun fel.

Căci cine este stăpânul? Corpul tău, mintea ta sau *TU*, EU SUNT-ul dinăuntrul tău?

Atunci, de ce să nu dovedeşti că Tu *eşti* stăpânul, gândind cu *adevărat*, aşa cum EU SUNT-ul tău doreşte să gândeşti?!

Prin simplul fapt că tu *gândeşti* acele lucruri, că laşi să intre în minte acele gânduri dizarmonioase şi *le dai astfel puterea* să te afecteze sau să te deranjeze, ele exercită această influenţă asupra ta. Atunci când vei înceta să le insufli mental această putere şi când vei *apela la Mine în interior, lăsându-mă să conduc gândirea ta* – ele vor dispărea imediat din conştiinţa ta, dizolvându-se în neant, de unde tu le-ai creat *gândindu-le*.

Când vei fi dispus să faci aşa, atunci şi numai atunci vei fi pregătit să înţelegi Adevărul şi vei fi capabil să creezi prin intermediul gândirii *conştiente*, dirijate aşa cum se cuvine de către Mine, lucrurile adevărate şi permanente pe care EU, dinăuntrul tău, doresc să le creezi.

Şi când vei putea distinge adevărul de fals, realul de aparent, atunci gândirea ta conştientă va putea crea tot ceea ce doreşti, aşa cum a putut gândirea ta *in*conştientă să creeze în trecut lucrurile pe care le doreai altădată, dar pe care acum le consideri respingătoare.

Căci, numai ca urmare a gândirii tale inconştiente sau nefiind conştient de dominaţia pe care dorinţele tale o exercită asupra puterii tale creatoare, lumea şi viaţa ta au devenit acum ceea ce ai dorit cândva ca ele să fie.

Ai studiat şi analizat vreodată procesul funcţionării minţii tale în momentul în care apare o Idee nouă, bogată în posibilităţi?

Ai remarcat relaţia care există între Dorinţă şi o astfel de Idee şi cum, *prin intermediul gândirii*, această Idee este dusă la îndeplinire?

Să studiem această relaţie şi proces...

Întotdeauna, există mai întâi o Idee, deocamdată, neluând în consideraţie necesitatea sau prilejul apariţiei sale. Şi nu are importanţă de unde vine Ideea, dinăuntru sau dinafară, pentru că *EU* sunt întotdeauna cel care O inspiră sau O face să-ţi impresioneze conştiinţa la momentul respectiv.

Apoi, în măsura în care îţi faci linişte în minte şi îţi focalizezi atenţia asupra acestei Idei, oprindu-ţi toată activitatea minţii şi eliminând orice altă idee sau gând din conştiinţă, ca doar Ideea să domine cu forţă, în aceeaşi

măsură îţi luminez gândirea şi îţi desfăşor în faţa ochiului minţii diversele aspecte şi posibilităţi din acea Idee.

Totuşi, până la acest punct, aceasta are loc fără alt efort de voinţă din partea ta decât concentrarea atenţiei asupra Ideii.

Odată însă ce i-am dat minţii umane o viziune asupra posibilităţilor Ideii şi ţi-am trezit interesul, personalitatea ta omenească îşi începe misiunea. Căci, după cum am creat şi inspirat Ideea în mintea ta, tot aşa fac să fructifice Ideea şi să se nască Dorinţa – dorinţa de a manifesta în exterior toate posibilităţile Ideii. Astfel, Dorinţa devine agentul uman al Voinţei Mele şi generatorul Forţei motrice, după cum personalitatea este instrumentul uman folosit să limiteze şi să concentreze acea Forţă.

Da, toate dorinţele şi toate ideile vin de la Mine. Sunt ideile Mele şi dorinţele Mele, pe care le insuflu în mintea şi în inima ta pentru a le manifesta cu ajutorul tău.

Tu nu ai nicio idee proprie şi nici n-ai putea să ai vreo dorinţă care să nu provină de la Mine, căci EU SUNT tot ce Există**.** Deci *toate* dorinţele sunt *Bune* şi, astfel înţelese, ele se realizează negreşit într-un mod rapid şi complet.

Tu ai putea interpreta greşit dorinţele Mele, impulsurile Mele interioare şi ai putea căuta să le utilizezi pentru scopurile tale egoiste. Dar chiar şi când îţi permit să o faci, Planul Meu tot se împlineşte. Căci doar lăsându-te să abuzezi de Darurile Mele şi prin intermediul suferinţelor pe care aceste abuzuri le antrenează – abuzul şi suferinţa fiind agenţii Mei purificatori – doar aşa pot să te transform în canalul pur şi dezinteresat de care am nevoie pentru exprimarea perfectă a ideilor Mele.

Deci, mai întâi, există Ideea în minte şi apoi, Dorinţa de a O manifesta.

Cam atât despre relaţia dintre Dorinţă şi Idee; să vedem acum procesul de realizare.

În funcţie de claritatea cu care este menţinută în minte imaginea Ideii şi de intensitatea cu care Ideea *pune stăpânire* pe personalitate, trece la treabă Puterea sa creatoare, impulsionată de Dorinţă. O face obligând mintea muritoare să îşi *reprezinte* sau să imagineze, ori, cu alte cuvinte, să construiască forme mentale în care EU pot să torn, ca într-o matriţă goală, substanţa vitală, elementală, Impersonală a Ideii. Atunci când se rosteşte Cuvântul, în tăcere sau cu voce tare, în mod conştient sau inconştient, această substanţă începe imediat să materializeze Ideea. Mai întâi, Ea va dirija şi va controla conştiinţa şi toate activităţile minţii şi corpului, precum şi ale tuturor minţilor şi corpurilor în conexiune sau legate de această Idee – căci

aminteşte-ţi că toate conştiinţele, toate minţile şi toate corpurile sunt ale Mele, n-au o existenţă separată, ci sunt Una şi în întregime Impersonale. Apoi, va atrage, dirija şi modela condiţiile, lucrurile şi evenimentele ca, mai devreme sau mai târziu, Ideea să se manifeste într-un mod clar şi concret.

Şi astfel se face că orice lucru, orice condiţie sau eveniment care s-a petrecut vreodată a fost mai întâi o Idee în minte. Iar prin dorinţă, *gândire* şi Cuvânt rostit, aceste idei s-au făcut vizibile în manifestare.

Meditează asupra acestui lucru şi verifică-l tu însuţi.

Poţi face asta, dacă doreşti, luând o Idee oarecare care se iveşte şi urmărind-o în toate etapele procesului menţionat până la realizarea Sa; sau mergând înapoi la originea Ideii din care a provenit fie o acţiune pe care ai realizat-o, fie un tablou pe care l-ai pictat, fie o maşină pe care ai inventat-o, fie orice alt lucru sau situaţie existentă în prezent.

Acesta este planul şi procesul gândirii adevărate, şi, de aceea, al întregii Creaţii.

Ascultă! Prin puterea de a gândi, *Tu* ai avut mereu şi ai şi acum stăpânire asupra tuturor regatelor Pământului. Şi, dacă ai şti! ar fi de ajuns, în acest moment, doar să Gândeşti şi să ROSTEŞTI CUVÂNTUL, dându-ţi seama de puterea ta, iar EU, Dumnezeu, Sinele tău Atotştiutor, Atotprezent şi Atotputernic, aş face să se realizeze ceea ce ai comandat. Şi conştiinţa alertă a celulelor invizibile din orice fel de materie asupra căreia se concentrează voinţa şi atenţia ta – care conştiinţă alertă este chiar conştiinţa Mea, aminteşte-ţi – va începe imediat să asculte şi să acţioneze în armonie cu imaginea sau proiectele pe care le-ai conceput prin *gândirea* ta.

«Căci toate lucrurile au fost făcute prin Cuvânt şi, fără Cuvânt, nu s-a făcut nimic din ceea ce a fost făcut.»

Atunci când vei putea să-ţi dai seama de aceasta şi să *recunoşti* că, de fapt, conştiinţa EU SUNT din tine este *una* cu conştiinţa întregii materii însufleţite sau neînsufleţite şi că voinţa Sa este una cu voinţa ta, care este Voinţa Mea, şi că toate dorinţele tale sunt dorinţele Mele, atunci vei începe să Mă *simţi* interior şi vei recunoaşte Puterea şi Gloria Ideii Mele, care Se exprimă etern şi Impersonal prin tine.

Dar este absolut necesar să înveţi mai întâi *CUM să gândeşti*, cum să distingi gândurile tale care sunt conduse de Mine, de gândurile altora; cum să urci la sursa gândurilor şi să alungi din conştiinţa ta pe cele care nu îţi convin; şi, în final, cum să-ţi domini şi să-ţi *utilizezi* dorinţele pentru ca ele să *te* servească mereu, în loc de a fi tu sclavul lor.

Tu ai înăuntrul tău toate posibilităţile, pentru că EU SUNT acolo. Ideea Mea trebuie să se exprime şi Ea trebuie să fie exprimată prin tine. Ea se va exprima perfect, dacă îi permiţi – dacă îţi vei linişti mintea omenească, vei îndepărta toate ideile, credinţele şi opiniile personale şi îi vei permite să se manifeste. Nu este nevoie decât să apelezi în interior la Mine şi *să Mă laşi să-ţi conduc gândirea* şi dorinţele; şi să Mă laşi să exprim orice vreau Eu, iar tu să accepţi şi să realizezi personal ceea ce Eu doresc să faci. Atunci dorinţele tale se vor împlini, viaţa ta va deveni o mare armonie, lumea ta, un cer, iar eul tău, una cu Sinele Meu.

Când vei începe să-ţi dai seama de aceasta şi vei percepe câte ceva din semnificaţia sa tainică, vei putea atunci să înţelegi importanţa adevărată a celor ce urmează.

Capitolul VII
CUVÂNTUL

Să luăm acum Cheia şi îţi voi arăta cum planul şi procesul descrise adineauri au generat lumea; cum Pământul, cu tot ceea ce este în el şi pe el, inclusiv tu, fraţii şi surorile tale, nu sunt decât manifestări exterioare ale unei Idei, ale Ideii Mele, care *este chiar acum transpusă din gândire* în exprimarea vieţii.

Mai întâi, să ştii că:

Eu, Creatorul, Sunt GÂNDITORUL Originar, *Singurul* GÂNDITOR.

Aşa cum s-a spus mai devreme, omul nu gândeşte; EU sunt cel care gândeşte prin organismul său.

Omul crede că el este cel care gândeşte, dar atâta timp cât el nu s-a trezit la recunoaşterea Mea înăuntrul lui, el primeşte doar gândurile pe care Eu i le atrag sau i le inspir în minte. Şi, înşelându-se asupra adevăratei lor semnificaţii şi intenţii, el le dă o interpretare *personală*; iar prin dorinţele egoiste astfel trezite, el îşi provoacă singur toate necazurile şi atrage asupra lui toate nenorocirile.

Dar, în realitate, aceste erori aparente, interpretări false şi intervenţii ale omului nu sunt decât obstacolele pe care EU i le pun în drum pentru ca el să le învingă şi pentru ca, triumfând asupra lor, el să-şi dezvolte un corp şi o minte suficient de pure şi puternice pentru a exprima în mod perfect şi conştient Ideea Mea, care operează veşnic în Sufletul său.

Omul este, deci, unicul organism pe care EU îl pregătesc astfel pentru a manifesta prin el perfecţiunea Ideii Mele. El oferă personalitatea – cu corpul, mintea şi intelectul ei, prin care pot să exprim perfect această Idee – şi creierul fizic, prin care Eu pot să O gândesc şi să O manifest în exterior.

Eu plantez o Idee oarecare în creierul omului. Această Idee ar creşte, s-ar maturiza şi ar fructifica rapid şi complet, adică s-ar manifesta în mod exterior – dacă omul n-ar interveni personal, dacă el Mi-ar încredinţa complet mintea cu toate gândurile sale, inima cu toate dorinţele sale, lăsându-Mă să realizez perfect această Idee.

Voi semăna acum o Idee în creierul tău. Dacă *Mă vei lăsa* să-i dirijez dezvoltarea şi exprimarea prin tine, ea va creşte, se va maturiza şi va da o recoltă bogată din Înţelepciunea care te aşteaptă.

Într-o altă Revelaţie a Mea, numită Biblia, ţi se vorbeşte mult despre „Cuvânt". Dar puţini interpreţi, nici chiar cei mai erudiţi cercetători ai Bibliei nu au înţeles clar semnificaţia dorită de Mine.

Ţi se spune că:

„La început a fost Cuvântul şi Cuvântul era de la Dumnezeu, şi Cuvântul era Dumnezeu".

„El era de la început cu Dumnezeu",

„Toate lucrurile au fost făcute prin El (prin Cuvânt) şi, fără El (Cuvântul), nu s-a făcut nimic din ceea ce a fost făcut".

Vei afla aici *cum* era la început Cuvântul Meu, cum era el *cu* Mine, şi cum el eram *EU*, Sinele Meu; cum au fost făcute toate lucrurile de Mine şi prin *Cuvântul* Meu, şi că, fără Mine şi fără Cuvântul Meu, nu s-a făcut nimic din ceea ce există acum.

Pentru înţelegerea omenească, un cuvânt este simbolul unei Idei, adică îi ţine locul, o întruchipează şi o reprezintă.

Dacă ai putea înţelege, *Tu* eşti un Cuvânt, simbolul unei Idei, tot aşa cum este un diamant, o violetă, un cal.

Atunci când vei putea separa Ideea de simbol, vei cunoaşte atunci sufletul sau realitatea a ceea ce se manifestă *aparent* ca om, diamant, cal sau violetă.

Deci, Cuvântul, aşa cum este utilizat în citatele de mai sus, semnifică o Idee, o Idee latentă şi nemanifestată încă, dar care, totuşi, este pregătită de a fi exprimată sau gândită şi formulată într-o *formă* sau alta.

Cuvântul care era la început şi care era în Mine nu era doar o Idee, ci a fost Ideea Mea despre cum *Sinele Meu SE EXPRIMĂ* într-o *nouă* stare sau condiţie, pe care tu o numeşti viaţa pământească.

Această Idee eram EU, Sinele Meu, pentru că Ea era o parte din Mine, deocamdată latentă şi nemanifestată; căci era din substanţa şi esenţa *Fiinţei* Mele, care Ea însăşi este o Idee, Ideea Primă Originară.

Toate lucrurile au fost făcute de Mine graţie acţiunii însufleţitoare a Ideii Mele transpuse în gând şi formulate într-o expresie; şi nimic nu a fost şi nici nu poate fi vreodată exprimat în viaţa pământească fără ca Ideea Mea să-i fie cauză primă fundamentală şi principiu al existenţei.

Ideea Mea se află acum în *procesul* derulării sau exprimării în exterior – pe care unii îl numesc evoluţie – ca atunci când mugurele iese din tulpina sa şi apoi se deschide floarea, supunându-se impulsului de a exprima Ideea Mea ascunsă înăuntrul sufletului său.

Întocmai aşa voi dezvolta şi desfăşura EU toţi agenţii Mei de exprimare, care în final, vor face să se manifeste din sufletele lor, într-un mod unitar şi complet, Ideea Mea în toată gloria perfecţiunii Sale.

În prezent, aceşti agenţi sunt de aşa natură, încât, pentru a exprima Ideea Mea, ei necesită multe limbaje de diferite tipuri, de la cele mai simple până la cele mai complexe, compuse dintr-un număr imens de Cuvinte.

Dar când Eu voi fi manifestat complet Ideea Mea, sau când îi voi fi perfecţionat pe numeroşii Mei agenţi de exprimare, atunci Ideea Mea va străluci în fiecare Cuvânt, fiecare dintre ele fiind, de fapt, o parte sau aspect perfect al Ideii Mele, toate fiind alese şi aranjate ca să sune ca un *singur* Cuvânt, radiind semnificaţia sublimă a Intenţiei Mele.

Toate limbajele se vor fi contopit atunci într-unul singur şi toate Cuvintele, într-un Unic Cuvânt; căci *toţi* agenţii se vor fi făcut trupuri şi toate trupurile vor fi devenit *Un singur* trup, *agentul perfect* pentru exprimarea completă a Ideii Mele într-un *Singur Cuvânt* – SINELE Meu.

Atunci SINELE Meu, putând a fi exprimat prin aceste Cuvinte perfecte, va străluci prin agentul Său de exprimare – prin diverse personalităţi, cu corpul, mintea şi intelectul lor; şi *Cuvântul se va fi făcut trup* sau *VA FI trupul.*

Aceasta înseamnă că toate Cuvintele, prin puterea regeneratoare a Ideii Mele dinăuntrul lor, vor fi evoluat *prin* trup, transmutându-l, spiritualizându-l şi aducându-l la un aşa grad de transparenţă şi puritate, încât în personalitate nu va mai rămâne nimic din natura pământească care să *împiedice* exprimarea Impersonală, permiţând SINELUI Meu să strălucească perfect şi să se manifeste complet; contopind astfel, o dată în plus, toate cuvintele şi toate trupurile într-un Unic Cuvânt, *CUVÂNTUL care era la început*, şi care va străluci prin orice corp creat ca SOARELE GLORIEI – CRISTOSUL lui DUMNEZEU.

Acesta este *planul* şi *scopul* Creaţiei Mele şi al tuturor lucrurilor manifestate.

O scurtă lămurire despre *procesul* Creaţiei Mele sau cum Concep EU Ideea de a Mă exprima pe Pământ, îţi va fi dată în ceea ce urmează.

Capitolul VIII

IDEEA MEA

Ţi s-a spus că Pământul şi toate lucrurile care îi aparţin nu sunt decât manifestări exterioare ale Ideii Mele, care se află acum în *procesul* de a fi gândită într-o expresie perfectă.

Ţi s-a arătat că Ideea Mea este responsabilă de toate lucrurile create şi că Ea este Cauza şi Raţiunea tuturor manifestărilor care există, incluzându-te şi pe tine, pe fraţii tăi şi pe surorile tale, care au fost toate gândite spre a exista de către Mine, Unicul Gânditor şi Creator Originar.

Vom urmări acum, pas cu pas, cursul Ideii Mele, *de la început*, de-a lungul diverselor Sale stadii de exprimare pământească, precum şi procesul prin care Eu Gândesc această Idee în starea Sa actuală de manifestare.

Dacă vei ţine seamă cu atenţie de ceea ce urmează şi dacă Mă vei lăsa să îţi conduc, din interior, toate meditaţiile asupra semnificaţiei lor ascunse, ţi se va arăta nu numai metoda prin care vei putea crea prin gândire orice vei dori să creezi, ci şi cum *tu* ai intrat în Existenţă şi cum ai ajuns la stadiul tău actual de manifestare.

La început, după un repaus incalculabil de eoni, în zorii unei noi Zile Cosmice, când conştiinţa Lumii tocmai se trezea şi liniştea Nopţii Cosmice încă predomina, Eu, GÂNDITORUL, Mi-am conceput Ideea.

Această Idee a Mea despre Sinele Meu în manifestare într-o *nouă* condiţie, numită expresie Terestră, am văzut-o complet conturată în oglinda Minţii Mele Atotcunoscătoare. În această oglindă, am văzut Pământul *real* cum strălucea scânteietor în Cosmos – asemenea unei Sfere perfecte, în care *toate* aspectele, însuşirile şi puterile Infinite ale Naturii Mele Divine îşi găseau o exprimare perfectă cu ajutorul Îngerilor de Lumină, Mesagerii vii ai Voinţei Mele, Cuvântul Meu întrupat în Carne, aşa cum El este deja perfect exprimat în Lumea Cerească a Veşniciei.

Am văzut Sinele Meu manifestându-Se în exterior ca Natură şi Viaţa Mea, drept Principiul dătător de viaţă şi de evoluţie a întregii Manifestări. Am văzut Iubirea, Puterea Divină Creatoare, drept Forţa care animă şi vitalizează întreaga Viaţă, şi Dorinţa Mea de a da o expresie perfectă acestei Iubiri, drept Cauza Potenţială Reală şi Raţiunea naşterii Ideii Mele.

Toate acestea le-am văzut oglindite în Mintea Mea Atotvăzătoare şi Atotştiutoare, care poate vedea şi reflecta doar Sufletul lucrurilor sau

Realitatea lor. Iată de ce, ceea ce am văzut reprezentat în Mintea Mea a fost Pământul *Real*, de fapt, *începutul* său, *zămislirea* lui ca fiinţă Cosmică.

Conştiinţa Mea este esenţa intimă a întregului Spaţiu şi întregii Vieţi. Este Substanţa *reală* a Minţii Mele Atotînţelegătoare şi Atotcuprinzătoare, al cărei Centru informativ şi dătător de viaţă este peste tot, iar limita şi circumferinţa Sa, nicăieri. *Doar în tărâmul Minţii Mele* trăiesc Eu, mă mişc şi îmi am Fiinţa. Ea conţine şi, în acelaşi timp, umple toate lucrurile, iar fiecare vibraţie şi manifestare a Sa nu este decât expresia unui anumit aspect al *Fiinţei* Mele.

A fi înseamnă ex-presie sau „presare înspre afară". Nu se poate concepe existenţa fără exprimare. De aceea, EU, care SUNT Tot ce există, Mă exprim în mod constant şi continuu.

Ce exprim?

Ce altceva aş putea să exprim decât pe Mine Însumi, de vreme ce EU SUNT Tot ce este?!

Tu încă nu poţi să vezi sau să înţelegi ce sunt Eu, Sinele Meu, dar înţelegi atunci când îţi inspir o Idee.

În consecinţă, dacă EU SUNT Tot ceea ce este, această Idee, *care vine direct din Mine*, trebuie să fie o parte sau un aspect din Sinele Meu în *Fiinţare* sau Exprimare.

O Idee oarecare, odată născută pe tărâmul Minţii Mele, aşa cum ţi s-a arătat, devine imediat o Realitate, deoarece, în Eternitatea Existenţei Mele, Timpul nu există. Totuşi, în tine, o Idee creează întâi Dorinţa, dorinţa de a O exprima; apoi această Dorinţă te obligă să Gândeşti, Gândirea determină Acţiunea, iar Acţiunea produce Rezultatele – Ideea în manifestare exterioară concretă.

În Realitate, Eu nu am Dorinţe, pentru că *EU SUNT Toate Lucrurile* şi Toate Lucrurile sunt *din* Mine. EU nu trebuie decât să *gândesc* şi să Rostesc Cuvântul pentru a produce rezultate.

Totuşi, acea Dorinţă pe care o simţi în tine provine de la Mine, pentru că ea se naşte din Ideea Mea, pe care am implantat-O în mintea ta tocmai ca să ajungă să se exprime prin tine. Într-adevăr, ceea ce tu simţi drept dorinţă nu Sunt decât Eu, care bat la poarta minţii tale, anunţându-Mi intenţia de a Mă manifesta pe Mine-Însumi în tine sau prin tine în forma particulară indicată de acea Dorinţă.

Ceea ce în personalităţile umane se numeşte Dorinţă nu este decât Acţiunea necesară a Voinţei Mele, ce dă impulsul pentru exprimarea Ideii Mele în fiinţa sau manifestarea exterioară.

Ceea ce ţie îţi pare ca fiind o dorinţă a Mea de exprimare nu este decât *Necesitatea* de a *Fi* sau a Se Exprima a Ideii Mele despre Mine.

În consecinţă, orice dorinţă *adevărată* pe care o simţi, orice dorinţă a *inimii* îşi are originea în Mine, şi trebuie, în mod necesar, să o împlineşti cândva, într-o formă sau alta.

Cum Eu nu am Dorinţe, pentru că EU SUNT Toate Lucrurile, odată ce s-a născut Ideea de a Mă exprima pe Mine Însumi în această nouă situaţie, nu a trebuit decât să *gândesc* – adică, să-Mi concentrez Atenţia asupra Ideii Mele şi să Vreau să o exprim, sau, aşa cum s-a spus în cealaltă Revelaţie a Mea, să rostesc Cuvântul Creator – şi imediat Forţele Cosmice ale FIINŢEI Mele, puse în activitate prin concentrarea Voinţei Mele, au pornit să atragă elementele necesare din depozitul etern al Minţii Mele. Şi, cu Ideea Mea ca nucleu, aceste elemente s-au combinat, au căpătat o formă şi au modelat ceea ce se numeşte forma-gând a planetei, umplând-o cu Substanţa Vieţii – Conştiinţa Mea – şi dotând-o cu toate potenţialităţile Fiinţei Mele.

Acest act de gândire a produs numai o *formă-gând* vitalizată a planetei, dar manifestarea ei rămăsese încă într-o stare nebuloasă pe tărâmul gândirii.

Totuşi, puterea însufleţitoare a Ideii, prin Voinţa Mea concentrată asupra Ei, a trecut la modelarea formei-gând, la fasonarea şi la solidificarea gradată a diverselor elemente ale Substanţei Vieţii într-o formă materială; până ce, în final, Ideea Mea s-a manifestat material în lumea formelor vizibile ca planeta Pământ, care este un mediu apt de expresie vie şi capabil acum atât a Mă conţine, cât şi a Mă exprima.

Acesta era corpul material pregătit de Gândirea Mea, în care sălăşluia deja întreaga natură *potenţială* a Fiinţei Mele, în virtutea puterii organizatoare a Ideii Mele.

A urmat etapa dezvoltării şi pregătirii căilor sau mijloacelor prin care puteam să exprim aspectele, posibilităţile şi puterile multiple ale Ideii Mele.

Ea s-a concretizat prin ceea ce este cunoscut ca regnul mineral, vegetal şi animal, care rând pe rând, intrând în manifestare, au dezvăluit în mod gradat stări de conştiinţă mai înalte şi mai complexe, care Mi-au permis tot mai mult să exprim cu claritate aspectele infinite şi varietatea Naturii Mele.

În această etapă Mi-am privit Creaţia şi, aşa cum s-a spus în cealaltă Revelaţie a Mea, am văzut că era bună.

Dar rămânea încă de făcut ultimul şi cel mai înalt dintre mijloacele de exprimare.

Până în acest punct, deşi toate căile şi mijloacele exprimau perfect anumite aspecte ale Naturii Mele, ele nu erau totuşi conştiente de Mine, nefiind decât medii de exprimare precum o sârmă este un mediu de conducere a căldurii, luminii sau energiei.

Totuşi, erau coapte condiţiile pentru crearea de instrumente prin care *Atributele Mele Divine* să îşi găsească o exprimare *conştientă*, conştiente nu numai de relaţia lor cu Mine, dar şi de propria lor abilitate şi putere de a-Mi exprima Ideea.

În acel moment al Timpului, Tu, Fraţii şi Surorile Tale aţi luat fiinţă ca expresii umane, intrând în manifestare ca şi celelalte instrumente, graţie Gândirii Mele concentrate, în care Mi-am văzut varietatea infinită a Atributelor exprimându-se efectiv sub formă de entităţi, fiecare dintre ele manifestând predominant un anumit aspect particular al Fiinţei Mele şi fiind conştiente de Mine, Creatorul lor, Cel a căror expresie erau.

Te-am văzut pe *Tine* în perfectă exprimare, aşa cum *Te* văd acum – Tu cel *Adevărat*, un Atribut al Meu – perfect.

Căci, în Realitate, *Tu* eşti un Înger de Lumină, una din Razele-Gând ale Mele; un Atribut al Fiinţei Mele, însufleţit în condiţiile Terestre, fără alt scop (care nu e deloc un scop în sine, ci o necesitate a Fiinţei Mele), decât exprimarea completă şi finală a Ideii Mele.

În Veşnicie nu există nici Timp, nici Spaţiu şi nici Individualitate, aceste iluzii au loc doar datorită fenomenului prin care se naşte Gândul din pântecul Minţii în lumea Materiei, fapt prin care Gândul sau Creatura capătă conştiinţa separării între ea şi Creatorul său, cel care a Gândit-o.

Deci atunci s-a născut prima oară în tine tendinţa de a te *crede* separat de Mine. Dar conştiinţa separării complete nu s-a constituit definitiv decât mult mai târziu.

La început, atunci când Tu ai intrat astfel pentru prima dată în expresie Terestră, supunându-te impulsului pe care Eu ţi-l dădusem prin Gândirea Mea concentrată, Tu, unul din Atributele Mele, te-ai înconjurat sau înveşmântat pe Tine Însuţi cu *Ideea Mea* de exprimare a Sinelui Meu ca Atributul particular pe care Tu îl reprezentai. Tu fiind Forţa ce anima această Idee.

Cu alte cuvinte, Ideea Mea de a Mă exprima prin acel Atribut particular a devenit atunci *Sufletul* expresiei Tale individuale. Dar acea Idee sau Suflet nu eşti Tu – aminteşte-ţi – căci Tu eşti cu adevărat o parte din Mine, fiind Sinele Meu exprimându-se prin intermediul acelui Atribut particular.

Şi astfel, după ce Ţi-ai îmbrăcat Sinele cu Ideea Mea, această Idee, prin chiar necesitatea existenţei Sale, a început atunci imediat să atragă înspre ea *Substanţa Mentală* necesară pentru *exprimarea* acelui Atribut particular, dându-i formă şi modelând-o după Chipul şi Asemănarea Mea. Şi astfel, această Idee s-a transformat într-un *Templu Sfânt*, umplut cu Prezenţa Mea vie, de vreme ce Tu, unul din Atributele Mele Divine, locuiai în el.

Acest Templu, fiind după Chipul şi Asemănarea Mea şi fiind format din Substanţa Mea Gânditoare, care înconjoară şi îmbracă Ideea Mea, acesta este, în consecinţă, corpul tău *Veritabil*. El este deci indestructibil, nemuritor, *perfect*. Aceasta este Imaginea-Gând a Mea completă, care conţine Esenţa Mea Vie, aşteptând ocazia de a putea să se exprime în exterior sub o formă materială.

Aşa că, avem următoarele:

În primul rând: *EU SUNT*, exprimându-mă ca *Tu*, unul din Atributele Mele Divine;

În al doilea rând: *Ideea Mea* despre Tine, unul dintre Atributele Mele, exprimându-se în condiţiile terestre – sau *Sufletul Tău*.

În al treilea rând: *Imaginea-Gând a Mea* despre Tine, formând Templul Sufletului Tău – *Corpul Sufletului Tău,* în care locuieşti Tu.

Acestea trei constituie partea Divină sau Impersonală a Ta, Nemuritorul *Trei-în-Unul*, – acest Tu, gândul Meu latent, dar deja complet formulat, modelat după Chipul şi Asemănarea Mea, dar nematerial în acea etapă, neavând ca atare nicio legătură cu personalitatea ta umană, care încă nu era născută.

Capitolul IX
GRĂDINA EDENULUI

Fie că ai înţeles clar Mesajul enunţat mai înainte, fie că nu, totuşi, nu-l respinge ca fiind imposibil de priceput, căci fiecare rând are un înţeles ascuns, a cărui cunoaştere va recompensa cu prisosinţă studiul necesar pentru a te lămuri.

Intenţia acestui Mesaj este de a te trezi la înţelegerea a ceea ce *Tu* eşti, la percepţia Sinelui tău *veritabil*; pentru ca tu să devii şi mai conştient de Mine, Sinele tău Divin, într-atât de conştient, încât niciodată să nu mai fi înşelat de către celălalt sine, cel care ţi-ai imaginat că ai fi tu şi care, timp atât de îndelungat, te-a ademenit prin plăcerile incomplete ale simţurilor, prin împrăştierea mentală şi răsfăţurile emoţionale.

Dar înainte ca să se întâmple asta, va fi necesar să cunoşti perfect acest presupus sine, acest „eu" pe care Tu l-ai creat, *crezându*-l real şi *separat* de Mine, şi pe care l-ai păstrat în viaţă dându-i puterea de a te fermeca şi de a te înşela. Da, acest „eu" autocreat, cu mândria sa total egoistă, cu ambiţiile şi puterea sa închipuită, cu dragostea sa de viaţă şi de bunuri materiale, de renumele de om înţelept sau bun – acest alt „eu" nu este decât personalitatea ta umană, care s-a născut doar pentru a muri ca o identitate separată şi, de aceea, nu are mai multă realitate sau permanenţă decât o frunză, zăpada sau un nor.

Da, vei fi adus faţă în faţă cu acest meschin „sine" personal şi îi vei vedea perfect egoismul murdar şi vanităţile omeneşti; şi atunci vei afla – dacă vei apela la Mine şi Mă vei întreba cu credinţă şi încredere curată – că EU, partea Infinită şi *Impersonală* a Ta care sălăşluieşte mereu înăuntrul tău, Sunt Cel ce-ţi arată toate aceste iluzii ale personalităţii, care de-a lungul atâtor veacuri te-au separat în conştiinţă de Mine, gloriosul tău Sine Divin.

Această percepţie va veni cu siguranţă atunci când vei putea recunoaşte că acest Mesaj provine de la Mine şi când vei hotărî să se împlinească. Pentru tine, pe care te inspir cu atâta hotărâre, voi face ca *fiecare* iluzie să dispară la timpul său şi, într-adevăr, Mă vei *cunoaşte*.

Aplecarea minţii tale asupra acestor teme abstracte nu te va vătăma, ci dimpotrivă, tocmai de asta are nevoie mintea ta. Căci, până nu vei înţelege Intenţia Mea prezentată în idei precum cele conţinute aici şi venind din exterior, nu vei putea percepe şi interpreta corect Ideea Mea atunci când te voi inspira din interior. EU îţi pregătesc astfel mintea pentru a-ţi fi de FOLOS,

nu pentru a obţine alte cunoştinţe pământeşti în plus, ci pentru ca să poţi primi şi să *răspândeşti* Învăţăturile Mele Celeste celor pe care EU ţi-i voi aduce în acest scop.

Şi acum, după o cerere pioasă către Mine, Sinele Tău Adevărat, Dumnezeul din interior, ca să vină adevărata înţelegere şi să recunoşti Adevărul din aceste afirmaţii, precum şi din toate lucrurile, stările şi experienţele care pot să survină, să trecem mai departe...

Pe parcursul analizei noastre asupra procesului de desfăşurare a Ideii Mele, am ajuns la punctul în care EU SUNT-ul Tău – care se manifestă în Corpul Nemuritor al Sufletului tău, sau Imaginea-Gând creată de Gândirea Mea – este acum gata să ia o formă pământească, o formă adecvată pentru exprimarea Atributelor Mele pe Pământ.

Transformarea de la o formă mentală la una muritoare a avut loc în aceeaşi manieră şi proces utilizat în orice gândire şi orice creaţie, şi este literalmente descris în Biblie, unde se spune: „EU l-am făcut pe om din ţărână şi i-am insuflat în nări suflul vieţii; şi omul a devenit un suflet viu."

Să îţi explic mai departe? Puterea însufleţitoare din Ideea Mea (Sufletul tău) începu să atragă diferitele elemente ale substanţei vieţii (ţărâna) şi, atom cu atom, celulă cu celulă, să le modeleze la timpul potrivit şi să îi dea fiecăruia forma de os, ţesut şi organ, conform cu tiparul Imaginii-Gând ce formează Corpul Sufletului tău, formând în acest mod, cum s-ar spune, un înveliş exterior de substanţă terestră – până ce, în final, forma ta corporală a devenit *perceptibilă* simţului psihic, deşi nu încă ochiului fizic. După care, totul fiind pregătit pentru acest moment de Ciclu cosmic, Tu, Atributul Meu, ai suflat înăuntru şi apoi prin nări (din interior) suflul vieţii şi atunci *Tu* ai apărut pentru prima dată pe Pământ ca o fiinţă *umană* concretă, un Suflet *viu* (Ideea Mea fiind capabilă acum să se exprime în mod conştient printr-un instrument terestru adecvat), care cuprinde în Sine toate Atributele Mele, toate Puterile Mele şi toate Posibilităţile Mele.

Astfel au fost manifestate toate diferitele mijloace pentru exprimarea Terestră a Ideii Mele; şi Tu, fiind unul din Atributele Mele, stăpâneai în mod natural toate aceste mijloace, sau aveai puterea de a le utiliza pe oricare sau pe toate, după nevoie, pentru deplina şi completa exprimare a puterilor şi posibilităţilor *Tale,* Atributul Meu.

În acest mod şi numai pentru acest motiv, Tu, Fraţii Tăi şi Surorile Tale aţi devenit expresii omeneşti. Dar, deşi căpătaseşi formă umană, expresia Ta

era încă atât de Impersonală, încât, deşi erai conştient de tine, aşteptai numai de la Mine inspiraţie şi ghidare.

Aceasta a fost deci prima stare în care Te-ai trezit când ai intrat în manifestarea Terestră şi care a fost numită starea Edenică sau viaţa în Grădina Edenului.

Această stare Edenică reprezintă aspectul Celest al Conştiinţei Impersonale, sau starea în care Tu erai încă în mod conştient Una cu Mine, cu toate că te aflai acum închis într-un instrument muritor de exprimare.

Nu-ţi voi spune în detaliu cum sau de ce Mi-a fost necesar să Te „alung" din Grădina Edenului (fiind manifestat ca Om sau Omenire), ci doar îţi voi reaminti rolul pe care îl joacă Dorinţa în exprimarea Terestră şi relaţia Ei cu Voinţa Mea; cum îţi concentrează Dorinţa atenţia asupra lucrurilor materiale şi te face să uiţi de Mine, Cel dinăuntru.

Când vei înţelege oarecum motivul Meu, poate că atunci vei putea înţelege de ce, întâi, a trebuit să-ţi fac conştiinţa Ta (Omenirea) să cadă într-un somn profund (căci Tu ajunseseşi la capătul unui alt Ciclu, numit zi Cosmică) şi, apoi, să te las să visezi că te-ai trezit – deşi, în realitate, încă dormeai şi doar visai – şi Tu (Omenirea) să nu te mai regăseşti fizic ca una, ci două părţi: o parte activă, gânditoare şi agresivă, numită bărbat, şi o parte pasivă, sensibilă şi receptivă – femeia.

[Tu ai adormit şi *încă mai dormi*, iar tot ce s-a întâmplat din acea zi până astăzi, inclusiv aparentele evenimente şi condiţii terestre, nu au fost decât un Vis, din care Tu (Omenirea) te vei trezi complet abia când vei deveni complet conştient de Mine, Cel dinăuntru.]

Tu vei înţelege, de asemenea, de ce a fost necesar a pune în joc aparente influenţe externe Pământeşti pentru a-ţi atrage conştiinţa de la deliciile pur Celeste şi a o menţine în această nouă stare de Vis, în scopul de a-ţi dezvolta o minte muritoare, ca, prin tendinţele sale egoiste naturale, să te concentrezi complet asupra misiunii Tale pământeşti de exprimare efemeră.

Şi vei înţelege şi cum înţelepciunea de a provoca această influenţă prin intermediul Şarpelui Egoismului (forma pe care l-am făcut să o ia în mintea ta), mai întâi a generat *Dorinţa* în partea Ta pasivă, sensibilă, receptivă – Dorinţa, agentul uman al Voinţei Mele, care trebuia să producă motivele şi forţa motrice pentru exprimarea ulterioară şi completă a Atributelor Mele pe Pământ.

Şi, în final, vei înţelege de ce Dorinţa trebuia să-şi proiecteze complet vraja asupra Ta (Omenirea), pentru ca natura ta Celestă sau Impersonală să

fie complet adormită până când, folosind liber, dar ignorant Voinţa Mea, ai putut gusta şi mânca din *fructul* aşa-numitului Arbore al Cunoaşterii Binelui şi Răului, şi mâncându-l, ai putut învăţa să ai discernământ şi să cunoşti cu adevărat ce este el. Şi aşa ai dobândit forţa de a utiliza perfect şi cu înţelepciune cunoaşterea astfel obţinută, dar numai pentru exprimarea Ideii Mele.

Poţi acum, de asemenea, înţelege cum – [în Visul tău, devenind tot mai absorbit şi ataşat de această falsă stare pământească] – ochii Tăi (ai Omenirii) s-au deschis către lucrurile pământeşti sau exterioare mâncând prima oară acel fruct şi învăţând să cunoşti Binele *şi* Răul; şi cum, după aceea, cunoscând această lume nouă şi atrăgătoare care s-a deschis înaintea ta, Tu ai murit faţă de cunoaşterea Realităţii aflate la baza ei; şi cum şi de ce ai aflat Tu că erai gol – atât partea gânditoare, cât şi partea senzitivă din Tine; şi, de asemenea, pentru ce ţi-a fost teamă, încercând să te ascunzi de Mine, [creându-ţi astfel singur sentimentul separării de Mine].

Şi acum poate că înţelegi de ce totul a trebuit să fie aşa, de ce Tu (Omenirea) a trebuit să ieşi din starea Edenică de conştiinţă Impersonală şi să îţi pierzi complet Sinele în condiţiile acestei [iluzorii] Lumi de Vis, înfăţişate atât de seducător de Dorinţă – în scopul de a putea crea un corp şi de a dezvolta în el o conştiinţă de sine personală capabilă să exprime complet Perfecţiunea Mea.

Aşa s-a născut personalitatea Ta şi, de la naşterea sa, Te-am incitat să o hrăneşti, susţii şi fortifici, umplându-Te de dorinţe, speranţe, ambiţii şi aspiraţii împreună cu *toate* diversele manifestări ale Dorinţei, care nu sunt decât aspectele umane ale Voinţei Mele, lucrând la pregătirea şi la dezvoltarea unui instrument capabil să exprime perfect Atributele Mele pe Pământ.

Şi astfel, am rostit Cuvântul şi Te-am alungat din Grădina Edenului, îmbrăcându-te într-un „înveliş de piele şi carne”, ca pe celelalte animale. Iar ca să poţi intra în miezul condiţiilor terestre, în Pământul *real*, Pământul Ideii Mele – şi nu cel al Visului Tău – astfel ca să însufleţeşti Ideea Mea printr-o expresie activă de *viaţă*, Tu, Atributul Meu, trebuia să ai un organism şi un înveliş adaptate mediului în care urma să Te manifeşti.

Şi, de asemenea, dându-ţi un înveliş de carne, adică un organism fizic, EU îi dădeam Ideii Mele o formă adaptată pentru exprimarea terestră – îţi dădeam puterea de a-Ţi exprima Sinele într-un organism fizic prin intermediul cuvintelor.

În Impersonal, nu se folosesc cuvinte şi nu sunt necesare. Doar ideile există şi se exprimă. Ele, pur şi simplu, *Există,* fiind expresia diverselor aspecte ale *Fiinţei* Mele.

Dar în această nouă stare [de Vis], unde orice exprimare în aceste stări primitive de existenţă corporală trebuia să aibă o formă şi o consistenţă prin care să poată fi auzită, văzută, atinsă şi gustată, ca semnificaţia sa să poată fi percepută cu claritate, era în mod natural necesar să existe organisme capabile de a fi folosite în dublul scop de exprimare şi de înţelegere a ceea ce se exprima.

Pe măsură ce Ideea Mea se desfăşura, după alungarea Ta din Eden, Tu – Unul din Atributele Mele Divine, care sălăşluieşte în Ideea Mea despre acel Atribut în exprimare, care sălăşluieşte, la rândul ei, în Imaginea-Gând a Sinelui Meu şi care, în final, se manifestă material prin forma Pământească a Cuvintelor atunci când eşti impulsionat de Voinţa Mea, sub forma Dorinţei de a exprima Intenţia Mea – atunci Tu ai început rapid „să creşti şi să te înmulţeşti".

Şi căutând condiţiile cele mai favorabile pentru manifestarea atributelor Tale particulare, Te-ai răspândit pe suprafaţa Pământului, însufleţind şi stimulând Inteligenţa latentă din toate formele de viaţă cu care intrai în contact, pentru ca şi ele să exprime mai complet şi mai activ aspectele particulare din ele ale Ideii Mele.

Şi aşa s-au format diferitele Limbaje de pe Pământ, fiecare având multe cuvinte, toate născute în mintea umană din Dorinţa de a exprima în concepte Pământeşti aspectele infinite ale Ideii Mele, mereu clocotind în interior.

Şi cu cât mintea *omenească* s-a străduit să exprime – în Cuvinte – Ideea Mea, cu atât eşecul a fost mai mare şi mai lamentabil.

Dar, la timpul potrivit, va veni Marea Trezire – că toate Cuvintele nu sunt decât Simboluri ale Unicei Idei şi că toate Ideile de orice natură nu sunt decât aspecte ale Unice Idei, Ideea Mea privind Exprimarea Sinelui Meu, şi că este zadarnică orice Dorinţă de a exprima în Cuvinte acea Idee fără a fi conştient că Voinţa Mea este Singura şi Unica sursă de Inspiraţie. Şi, de asemenea, că orice dorinţă de a exprima acea Idee în *fapte vii* fără a-ţi stinge complet conştiinţa personalităţii tale omeneşti, a rolului tău personal din acţiuni şi fără a-ţi concentra întreaga fiinţă asupra Mea, este zadarnică şi sterilă şi nu va avea ca rezultat decât eşecuri, decepţii şi umiliri.

Capitolul X
BINELE ŞI RĂUL

În Grădina Edenului, în care te aflai înainte de a începe misiunea ta umană, creştea pomul al cărui fruct se numea Cunoaşterea Binelui şi a Răului.

Atunci când locuiai în această Grădină, erai în întregime Impersonal, deoarece încă nu gustaseşi din acest fruct. Dar odată ce ai cedat Dorinţei – care este agentul uman al Voinţei Mele, a cărui misiune principală este de a te face să mănânci din acest fruct – în momentul în care l-ai mâncat, ai coborât, sau ai căzut, sau ai fost expulzat din starea ta Edenică (asemenea puişorului când iese din găoace sau a trandafirului când iese din boboc) şi te-ai găsit într-un mediu ciudat şi nou. Căci, din acel moment, în loc de a stăpâni asupra tuturor regatelor inferioare care ţi-ar fi satisfăcut toate nevoile, a trebuit să lucrezi pământul pentru a-l face să rodească şi să-ţi câştigi pâinea cu sudoarea frunţii tale.

Dar asumându-ţi această misiune umană, devenise necesar să intri complet în toate condiţiile vieţii umane pentru a dezvolta o minte şi un corp perfecte, capabile să exprime perfect Ideea Mea pe Pământ – care este adevărata cauză şi raţiune a intrării tale în această nouă stare [de Vis].

Astfel, fiind căzut sau ieşit din starea ta Impersonală sau Edenică, ai cedat complet atracţiei acestei Lumi de Vis şi, lăsându-te complet condus de Dorinţă, nu ai mai fost în stare să vezi Realitatea sau Sufletul lucrurilor; căci ai îmbrăcat un corp fizic, un înveliş material cu un creier uman, care, fiind influenţat de Dorinţă, a acţionat ca un văl asupra Conştiinţei Sufletului, întunecându-ţi vederea şi umbrindu-ţi mintea, încât lumina Adevărului nu a mai pătruns, iar totul a fost colorat în mod fals şi distorsionat de înţelegerea ta umană.

În această stare de Vis, ai văzut toate lucrurile confuz, ca printr-o ceaţă, şi cum această ceaţă învăluia totul, nu ai putut vedea lucrurile aşa cum sunt ele cu Adevărat, ci doar *aparenţele* lor nebuloase, care totuşi îţi păreau că ar fi chiar lucruri *reale*.

Aşa s-a întâmplat cu tot ceea ce ai văzut prin ochii tăi fizici, cu lucrurile însufleţite sau nu, cu tot ceea ce ai conceput în mintea ta umană, chiar cu propriul Eu-Sine şi cu ceilalţi Eu-Sine ai tăi din jur.

Şi astfel, nemaivăzând Sufletul lucrurilor, ci doar umbrele lor nebuloase, ai ajuns să crezi că aceste umbre erau substanţa reală şi că lumea care te înconjura era compusă şi umplută cu această substanţă.

Dar această ceaţă era doar din cauză că Lumina Adevărului era invizibilă minţii tale umane, al cărei intelect, asemănător unei lentile imperfecte, falsifica şi altera orice lucru, făcându-l să-ţi *apară* ca Real şi menţinându-ţi conştiinţa continuu ocupată cu aceste miriade de iluzii ale Lumii tale de Vis.

Or, intelectul este creaţia Dorinţei şi este complet dominat de către Ea, nefiind o facultate a Sufletului, aşa cum mulţi presupun. Cu alte cuvinte, această ceaţă era lentila deformantă a intelectului tău omenesc, care, fiind controlat de către Dorinţă, interpreta şi transmitea conştiinţei tale în mod fals fiecare imagine, idee sau impuls pe care Eu ţi le inspiram din interior sau le atrăgeam înspre tine din afară, în timpul procesului prin care Eu trezeam conştiinţa ta la recunoaşterea Ideii Mele dinăuntru, care tinde mereu să se exprime în exterior.

Însă Eu am făcut toate acestea intenţionat, prin intermediul Dorinţei, în scopul de a te introduce în mod conştient în miezul condiţiilor materiale.

Şi cu toate că această viziune falsă, inspirată de către Dorinţă, a fost cauza multor paşi greşiţi, necazuri şi suferinţe şi ai pierdut treptat încrederea în Tine Însuţi – adică în Mine, Cel Impersonal dinăuntru – de fapt, M-ai uitat, încât nu ai mai ştiut la cine să apelezi în neputinţele tale; totuşi, numai pierzând în acest mod memoria stării tale Divine şi concentrându-ţi *întreaga* conştiinţă asupra acestor condiţii materiale, puteam Eu să-ţi dezvolt mintea şi voinţa ta omenească şi toate facultăţile tale şi să-i furnizez corpului tău omenesc forţa şi capacităţile necesare pentru a-Mi permite să dau o expresie perfectă Ideii Mele Divine pe Pământ, ceea ce *trebuie* să FIE în cele din urmă.

Şi astfel, din cauza greşelilor, necazurilor şi suferinţelor tale, Dorinţa de a te elibera de ele a făcut să se nască Ideea de Rău în mintea ta, şi în acelaşi fel, atunci când aceste necazuri nu existau, aceeaşi Dorinţă ţi-a inspirat Ideea de Bine.

Şi ai atribuit tuturor *aparenţelor* lucrurilor şi condiţiilor calificativele de Bine sau Rău, după cum ele îţi satisfăceau sau nu Dorinţa, agentul Meu – în Realitate, *Sinele* Meu *uman*, sau altfel zis, *Tu*, în personalitatea ta umană.

Toate condiţiile şi experienţele vieţii în care ai intrat – care ţi se păreau Bune când îţi plăceau şi Rele când îţi displăceau – nu erau decât incidente create de către Dorinţă pentru a-ţi stimula anumite facultăţi ale Sufletului, ce te făceau capabil să recunoşti Adevărurile pe care Eu, Cel dinăuntru, doream în acel moment să se imprime în conştiinţa ta. Răul aparent era aspectul *negativ* al Fructului Pomului, care totdeauna te-a ademenit, prin aparenţa sa atrăgătoare şi prin deliciul primei degustări, să-l mănânci şi să-l savurezi până

la saturaţie sau până când efectele sale dăunătoare se manifestau şi deveneau un blestem, aducându-ţi în final deziluzia. Iar asta a servit la a te face să revii ruşinat şi umilit la Mine, Sinele tău Veritabil, Care, prin noua conştiinţă astfel trezită, era capabil să extragă Esenţa Fructului şi să o încorporeze în substanţa şi urzeala Sufletului.

Şi Binele aparent era aspectul *pozitiv* al fructului care, ivindu-se în manifestare, mulţumită recunoaşterii şi supunerii tale la impulsul său, acum îţi permitea să te bucuri de *efectele* sale fericite şi naturale şi să primeşti beneficiile materiale ale ghidării şi inspiraţiei Mele iubitoare.

Dar acest *tu*, care era condus de Dorinţă prin toate aceste experienţe, nu era decât personalitatea ta umană, ce era educată, dezvoltată şi pregătită de către *Adevăratul* Tu în scopul de a face din ea un instrument perfect pentru *folosinţa* Ta în exprimarea Ideii Mele, care caută neîncetat să-Şi manifeste perfecţiunea în trup.

Şi *Tu* făceai toate acestea, obligând personalitatea ta umană nu numai să mănânce din *fructul* aşa-numitului Pom al Cunoaşterii Binelui şi Răului, dar să şi *trăiască* din el, până când ai văzut şi cunoscut *tot* aşa-numitul Rău, şi pentru că ai trăit *din* el şi *cu* el, ai descoperit *în* el germenele aşa-numitului Bine, pe care l-ai scos şi l-ai aşezat unde se cuvine; astfel că, de atunci înainte, ai ştiut că Binele şi Răul nu există cu adevărat şi că ei sunt doar nişte termeni descriptivi ai condiţiilor *materiale* privite din puncte de vedere diferite, sau că sunt doar aspecte diferite exterioare ale unui Adevăr central *interior*, a cărui *Realitate* era ceea ce *Tu* aspirai să Cunoşti, să Fii şi să Exprimi.

În ultimele epoci, am putea spune că ai eliminat strat după strat din conştiinţa umană, disipând ceaţa sau vraja puse în jurul minţii tale de către intelect; supunând, dominând, spiritualizând şi clarificând intelectul însuşi, până când ai început acum să te trezeşti şi să vezi prin ultimele straturi, care se subţiază neîncetat, licăriri ocazionale ale Mele, Unica şi Marea Realitate dinăuntrul tuturor lucrurilor.

În tot acest timp, *Tu*, Omniscientul şi Impersonalul EU SUNT din Tine, era Cel ce făcea toate acestea în mod conştient şi intenţionat; nu în scopul de a dobândi simpla cunoaştere a condiţiilor şi a lucrurilor materiale, aşa cum proclamă atât de puternic şi de autoritar intelectul tău, ci pentru ca să poţi culege ceea ce Tu ai semănat în timpurile obscure ale trecutului şi pentru ca să fii în stare să manifeşti în mod material Ideea Mea Perfectă pe Pământ, aşa cum Tu deja o manifeşti acum în starea Impersonală, Locuinţa ta Cerească.

Aminteşte-ţi, Tu eşti Marele Eu Impersonal, Eu care fac toate acestea, care Îmi schimb continuu aparenţa exterioară, dar care în interior SUNT veşnic acelaşi.

Curgerea continuă a anotimpurilor: Primăvara, cu semănatul său laborios; Vara, cu căldura sa şi cu coacerea ei liniştită, Toamna, cu îmbelşugatele ei recolte, şi Iarna, cu frigul şi abundenţa ei liniştită, an după an, viaţă după viaţă, secol după secol, ev după ev – ele nu sunt decât expirul şi inspirul Ideii Mele, pe care O manifest prin Pământ şi prin Tine, Atributul Meu, şi prin toate celelalte Atribute ale Mele pe parcursul manifestării materiale a perfecţiunii Naturii Mele.

Da, Eu o fac prin Tine, pentru că Tu eşti o expresie a Mea, pentru că numai prin Tine, Atributul Meu, pot EU să mă exprim, pot EU FI. EU SUNT pentru că Tu eşti: Tu EŞTI pentru că EU Mă exprim pe MINE-ÎNSUMI.

EU SUNT în TINE, după cum stejarul este în ghindă. Tu eşti Eu, după cum raza de soare este Soarele. Tu eşti un aspect al Meu în exprimare. Tu, unul din Atributele Mele Divine, încerci veşnic să exprimi perfecţiunea Mea cu ajutorul personalităţii Tale omeneşti.

Asemenea artistului care vede în mintea sa tabloul perfect pe care doreşte să-l picteze, dar mâna nu poate reproduce fidel pe pânză, prin mijloacele brute ale penelului şi vopselelor, adevărata calitate şi rezultatul pe care îl vede, tot astfel Tu mă vezi înăuntrul Sinelui Tău şi ştii că Noi suntem Una, dar imperfecţiunea materiei terestre ce formează personalitatea umană, cu corpul său animal, mintea efemeră şi intelectul egoist, Te împiedică să Mă exprimi perfect.

Da, Eu am creat corpul, mintea şi intelectul tău în scopul de a mă exprima pe Mine Însumi prin tine. Corpul l-am creat după Imaginea Perfecţiunii Mele, mintea ţi-am dat-o ca să te informeze despre Mine şi lucrările Mele, intelectul ţi l-am dat ca să traduci Ideea Mea pe care ţi-o inspir în minte. Dar aspectele *omeneşti* ale acestui corp, minte şi intelect, precum şi folosirea lor materială te-au distras într-atât, încât M-ai uitat pe Mine, Singura Realitate lăuntrică, a Cărei Natură Divină caut mereu să O exprim pentru tine şi prin tine.

Dar curând va veni timpul când folosirea materială a acestor instrumente nu te va mai distrage şi Realitatea Mea îţi va fi revelată, *înăuntrul* tău, în toată măreţia Perfecţiunii Sale.

Dar atunci când EU mă voi revela astfel, tu nu vei fi mai fericit, decât dacă ceea ce EU îţi voi revela va deveni pentru tine Pâinea Vieţii şi dacă vei trăi şi vei *manifesta* Viaţa pe care Aceasta O revelează.

Capitolul XI
FOLOSINŢA

Intenţionat nu am expus aici în mod clar toate motivele şi modalităţile acestor lucruri, pentru că Mi-am rezervat dreptul de a te inspira *din interior*, cu o viziune mult mai cuprinzătoare decât cea descrisă aici a desfăşurării şi a dezvoltării Ideii Mele Divine şi a exprimării Sale finale perfecţionate, atunci când îmi vei cere ca EU să te luminez şi vei fi în stare de a primi aceasta.

Dacă ţi-aş spune aici semnificaţia *reală* a numeroaselor Mele manifestări înainte ca tu să fii capabil să experimentezi în mod conştient Adevărul lor, nu ai crede Cuvintele Mele şi nici nu ai putea să înţelegi aplicarea şi folosirea lor interioară.

De aceea, fiindcă încep să trezesc în tine înţelegerea că EU SUNT înăuntrul tău şi determin tot mai mult conştiinţa ta umană să devină un canal Impersonal prin care Eu să mă pot exprima, îţi voi revela gradat Realitatea Ideii Mele, risipind una după alta iluziile care, de-a lungul veacurilor, M-au ascuns privirilor tale, ceea ce Îmi va permite să manifest prin Tine pe Pământ Atributele Mele Cereşti în toată perfecţiunea lor uman-Divină.

Aici nu ţi-am dat decât o idee vagă despre Realitatea Mea, dar, în măsura în care vei înţelege ceea ce ţi-a fost revelat, ţi se va deschide un orizont tot mai larg în *interiorul* tău şi mult mai minunat decât îţi pare acum.

Pentru că atunci când, în sfârşit, Ideea Mea dinăuntru va străluci complet prin învelişul Său de carne, te va împinge să Mă adori şi să Mă glorifici mult mai mult decât pe Dumnezeul conceput de mintea şi intelectul tău uman.

Dar înainte ca să poţi să fii conştient de toate acestea şi să fii capabil să le înţelegi cu adevărat, tu şi personalitatea ta umană trebuie să-Mi daţi posibilitatea de a le revela, apelând în interior la Mine ca la *Unica* Sursă şi venind în faţa Mea complet golit de eul personal, cu mintea şi inima simple şi încrezătoare precum ale unui copil.

Atunci şi numai atunci, când nu va mai rămâne nimic din conştiinţa personală care să mă împiedice să te copleşesc până la refuz cu Conştiinţa Mea, voi putea să-ţi arăt gloriile Adevăratei Mele Intenţii, pentru care tot acest Mesaj nu este decât pregătirea exterioară.

Totuşi, a sosit clipa să înţelegi câte ceva despre aceasta. Ţi-a fost revelat suficient ca să fii pregătit să recunoşti Vocea Mea ce vorbeşte în interiorul tău.

De aceea, voi continua ca şi cum tu simţi deja EU SUNT-ul din interiorul tău şi că Adevărurile pe care ţi le transmit prin aceste pagini nu au alt scop

decât de a întipări mai puternic în conştiinţa ta aceste aspecte ale Ideii Mele, pe care nu le-ai putea primi cu claritate în mod direct.

Ceea ce în această expunere ţi se pare a fi Adevărul nu este decât confirmarea a ceea ce Ideea Mea s-a străduit până acum să exprime din interiorul tău.

Iar ceea ce nu te atrage şi nu recunoşti ca fiind pentru tine, nu băga în seamă, căci înseamnă că EU încă nu doresc ca tu să primeşti.

Dar fiecare din Adevărurile pe care Eu le transmit aici va continua să vibreze până când va ajunge la minţile pe care Eu le-am pregătit pentru a-L primi; căci fiecare cuvânt este plin de forţa puternică a Ideii Mele şi, pentru minţile care percep Adevărul ascuns în aceste Cuvinte, acest Adevăr se transformă în Realitatea vie, fiind acel aspect al Ideii Mele pe care aceste minţi sunt acum demne şi capabile să îl *exprime*.

Deoarece toate minţile nu sunt decât aspecte ale Minţii Mele Infinite sau părţi ale Ei care se manifestă sub diferite forme de natură muritoare, atunci când îi vorbesc minţii tale şi altor minţi prin intermediul acestor pagini, EU vorbesc chiar Sinelui Meu muritor, gândind cu Mintea Mea Infinită, exprimându-Mi Ideea sub formă pământească.

Tocmai pentru acest motiv, în curând, *Tu* vei gândi Gândurile *Mele* şi vei fi conştient că Eu sunt Cel care-ţi vorbeşte dinăuntru direct conştiinţei tale omeneşti şi atunci nu vei mai recurge la această carte pentru a percepe Intenţia Mea – sau la oricare alta dintre celelalte Revelaţii ale Mele *exterioare* vorbite sau scrise.

Căci, nu SUNT EU oare în interiorul Tău, nu SUNT EU oare Tu?! şi oare nu eşti Tu Una cu Mine, Care trăiesc şi Mă exprim prin conştiinţa tuturor minţilor, ştiind totul?!

Şi tot ceea ce îţi rămâne de făcut este să intri în Conştiinţa Totală a Minţii Mele şi de a rămâne cu Mine aici, aşa cum Eu locuiesc prin Ideea Mea în Mintea Ta. Atunci toate lucrurile vor fi ale Tale, aşa cum sunt acum ale Mele, ele nefiind decât *expresia* materială a Ideii Mele şi neexistând decât datorită conştiinţei cu care le-am înzestrat atunci când le-am gândit întru fiinţare.

Totul nu e decât o chestiune de conştiinţă – de gândirea ta conştientă. Tu eşti separat de Mine doar pentru că tu *crezi* că ai fi. Mintea ta nu este decât un punct focal al Minţii Mele. O, dacă ai şti! ceea ce numeşti conştiinţa *ta* este conştiinţa Mea. Tu nu poţi nici gândi şi, cu atât mai puţin, respira sau exista fără ca în tine să fie Conştiinţa *Mea*. Cum de nu vezi!?

Ei bine, atunci *gândeşte*, *crede* că Tu eşti EU, că Noi nu suntem separaţi, că ar fi imposibil să fim separaţi, pentru că noi suntem UNA – Eu înăuntrul Tău şi Tu înăuntrul Meu. Crede că este aşa, *imaginează*-ţi aceasta ferm şi, în clipa în care vei fi *conştient* de aceasta, tu vei fi cu Mine în Ceruri.

Tu eşti ceea ce *crezi* că eşti. Niciun lucru din viaţa ta nu este Real sau nu are valoare pentru tine decât dacă *gândirea* sau *credinţa* ta hotărăsc asta.

Deci nu mai *crede* că eşti separat de Mine şi rămâi *cu* Mine în Tărâmul Impersonal, unde întreaga Putere, întreaga Înţelepciune şi întreaga Iubire, Natura triplă a Ideii Mele, nu aşteaptă decât să se exprime prin Tine.

Am insistat asupra acestui subiect şi, aparent, am spus acelaşi lucru de mai multe ori, deşi prin cuvinte diferite. Dar am făcut aceasta dinadins, prezentând Intenţia Mea din diferite perspective, în scopul de a te face să înţelegi Impersonalitatea Mea Divină, care este în Realitate Impersonalitatea *Ta*.

Da, am repetat şi voi continua să repet multe Adevăruri, deşi ai putea să consideri aceasta plictisitor sau inutil; dar dacă citeşti cu atenţie, vei afla că, de fiecare dată când repet un Adevăr, adaug mereu câte ceva la ceea ce s-a spus deja şi, de fiecare dată, mintea ta este impresionată mai puternic şi mai durabil.

Dacă aşa se întâmplă, atunci mi-am atins scopul şi în curând vei ajunge să simţi în *Suflet* acest Adevăr.

Dar dacă nu ai această impresie şi încă crezi că această repetiţie este o risipă inutilă de cuvinte şi de timp, să ştii că numai intelectul tău citeşte şi că sensul Meu *real* ţi-a scăpat în întregime.

Totuşi, tu cel care înţelegi, vei iubi fiecare cuvânt şi îl vei citi şi reciti de multe ori şi, ca urmare, vei primi toate Perlele de Înţelepciune pe care ţi le-am pus deoparte.

De acum înainte, această carte şi mesajul său vor fi pentru tine, cu adevărat, o sursă de inspiraţie sau o poartă prin care vei intra în starea Impersonală şi vei rămâne într-o dulce comuniune cu Mine, Tatăl tău care este-n Ceruri, şi atunci te voi învăţa tot ceea ce vei dori să afli.

Ţi-am înfăţişat starea Impersonală din mai multe puncte de vedere pentru a te familiariza cu ea, astfel încât să poţi să o deosebeşti fără greşeală de toate stările inferioare şi să înveţi să trăieşti conştient în această stare la voinţă.

Şi atunci când vei putea trăi în mod conştient în această stare, astfel încât Cuvintele Mele, indiferent când şi unde le voi rosti, să găsească mereu refugiu

şi înţelegere în mintea ta, atunci îţi voi permite să *foloseşti* anumite facultăţi pe care le voi trezi în tine. Aceste facultăţi te vor aduce în stare de a vedea tot mai clar Realitatea lucrurilor, nu numai calităţile bune şi frumoase ale persoanelor care te înconjoară, ci şi slăbiciunile, greşelile şi defectele acestora.

Dar motivul pentru care ţi se permite să vezi aceste defecte şi erori nu este acela ca să-l judeci sau să-l critici pe fratele tău, ci ca Eu să pot trezi în tine hotărârea categorică de a-ţi învinge şi elimina aceste defecte şi greşeli din propria ta personalitate. Căci, ţine minte! nu le-ai putea remarca la alţii dacă nu ar fi încă prezente în tine; iar Eu, Cel dinăuntrul tău, nu aş mai avea nevoie să-ţi atrag atenţia asupra lor.

Şi cum toate lucrurile sunt pentru *folosinţă* şi doar pentru *folosinţă*, să studiem cum ai întrebuinţat până acum calităţile, darurile şi puterile pe care ţi le-am dat.

Trebuie deja să înţelegi că *Eu* am îngăduit *totul*. Tot ceea ce ai sau ceea ce eşti, bun sau rău, fericirea sau suferinţa, succesul sau eşecul, bogăţia sau sărăcia, *Eu* le-am permis sau le-am atras către tine. De ce? Pentru a le FOLOSI în scopul de a te trezi la recunoaşterea şi acceptarea *Mea* ca fiind Cel ce Dăruieşte.

Da, tot ceea ce deţii are întrebuinţarea sa. Şi dacă nu eşti conştient de ea, este doar fiindcă nu poţi încă să Mă accepţi ca pe Cel ce Dăruieşte.

Şi nu ai putut cu adevărat să Mă recunoşti ca atare până ce nu ai *cunoscut* că EU SUNT Cel ce Dăruieşte. De fapt, personalitatea ta ajunsese atât de atrasă în încercarea de a arunca sau a schimba multe din lucrurile pe care Eu ţi le dădusem cu altele pe care le credeai mai bune, încât, evident, nu puteai nici măcar să-ţi imaginezi şi, cu atât mai puţin, să Mă recunoşti pe Mine, Propriul Tău Sine, ca fiind Cel ce Dăruieşte totul.

Este posibil ca acum să Mă recunoşti ca fiind Cel ce Dăruieşte, ca Esenţa Intimă şi Creatorul tuturor lucrurilor din lumea şi viaţa ta, chiar a atitudinii tale actuale faţă de aceste lucruri.

Ambele sunt lucrarea Mea, de vreme ce ele nu sunt decât aspectele materiale ale procesului pe care Eu îl folosesc pentru a exprima Ideea Mea despre Perfecţiunea ta interioară, care, fiind Perfecţiunea Mea, se dezvoltă gradat dinăuntrul tău.

Pe măsură ce vei înţelege aceasta, ţi se va dezvălui adevărata semnificaţie şi *întrebuinţare* a lucrurilor, stărilor şi experienţelor pe care Eu ţi le trimit. Pentru că atunci vei începe să întrezăreşti Ideea Mea interioară şi, când vei întrezări acea Idee, vei începe să mă *cunoşti* – pe Mine, Sinele tău *Adevărat*.

Dar înainte să poţi cu adevărat să Mă cunoşti, trebuie să ştii că *toate* lucrurile pe care Eu ţi le dau sunt *Bune* – şi că ele există pentru a fi *folosite*, în folosul Meu – şi că tu personal nu ai niciun interes şi niciun drept asupra lor şi nu îţi sunt de niciun beneficiu real, decât dacă le dai acea întrebuinţare.

Eu pot exprima prin tine frumoase armonii de sunete, culori sau limbaj, care se manifestă ca muzică, artă sau poezie, conform terminologiei omeneşti, ce îi impresionează pe ceilalţi într-atât, încât te aclamă ca pe unul dintre cei mai mari oameni ai zilei.

Eu pot vorbi prin gura ta sau să te inspir să scrii multe Adevăruri frumoase, ce pot atrage înspre tine mulţi admiratori şi care te vor proclama ca fiind predicatorul sau învăţătorul cel mai minunat.

Eu pot chiar să vindec prin tine diverse maladii, să alung demonii, să redau vederea orbilor, să fac să meargă ologii şi să săvârşesc alte fapte minunate pe care lumea le numeşte miracole.

Da, Eu pot face toate aceste lucruri prin tine, dar niciunul dintre ele nu-ţi foloseşte ţie personal, decât: dacă foloseşti şi aplici aceste armonii de sunet fiecărui cuvânt pe care îl spui, încât să pară o dulce muzică cerească celor care te ascultă; şi dacă sensibilitatea ta la culori şi proporţii se manifestă în viaţa ta astfel încât să emani numai gânduri de bunătate, de înălţare sau de ajutor, dovedind că unica şi adevărata artă este aceea de a vedea clar Perfecţiunea Mea în toate expresiile Mele omeneşti şi de a permite ca puterea însufleţitoare a Iubirii Mele să fie revărsată prin Tine în inima lor, prezentând vederii *lor* interioare Imaginea Mea ascunsă acolo.

La fel, tu nu ai niciun merit, deşi spui Adevăruri minunate sau execuţi opere splendide – pe care, de fapt, Eu le fac prin tine –, dacă tu însuţi nu *trăieşti* aceste Adevăruri, zi de zi, oră de oră, şi nu faci ca aceste lucrări să amintească constant de Mine şi de Puterea Mea, pe care Eu o revărs gratuit pentru tine, Dragul Meu, şi pentru toţi, ca să fie utilizată în Serviciul Meu.

Iar ţie, căruia în aparenţă Eu nu ţi-am dat niciunul din aceste daruri, care te crezi nedemn şi încă insuficient de avansat pentru a Mă servi în aceste moduri – ţie, Eu ţi-aş spune:

Exact în măsura în care tu Mă recunoşti cu adevărat înăuntrul tău şi cauţi cu ardoare să Mă serveşti, exact în aceeaşi măsură Mă voi folosi de tine – indiferent de personalitatea ta, de lipsurile, tendinţele sau slăbiciunile ei.

Da, chiar şi pe tine care cauţi să Mă serveşti astfel, te voi face să îndeplineşti lucruri minunate destinate să însufleţească şi să trezească în fraţii tăi o asemenea recunoaştere a Mea. Chiar şi pe tine te voi face să influenţezi şi

să schimbi vieţile multora dintre cei cu care intri în contact, inspirându-i şi înălţându-i spre idealuri mai înalte, schimbându-le modul de a gândi şi atitudinile faţă de semenii lor şi, prin aceasta, şi faţă de Mine.

Da, pe *voi toţi* care căutaţi să Mă serviţi, indiferent de aptitudinile voastre, vă voi face să fiţi o forţă vitală pentru binele comunităţii, modificând modul de viaţă al multora, inspirându-le şi modelându-le ambiţiile şi aspiraţiile şi transformându-vă cu totul într-o influenţă catalizatoare în mijlocul acelor activităţi lumeşti în care vă voi pune.

Dar, în acele momente, probabil că nu vei şti nimic despre acestea. E posibil ca atunci încă vei mai tânji de a Mă servi, însetat de a Mă cunoaşte mai îndeaproape, crezând că nu faci nimic din ceea ce trebuie să faci, că săvârşeşti încă multe greşeli şi că nu trăieşti potrivit celui mai înalt ideal despre Mine; fără să înţelegi că această tânjire şi dorinţă intensă sunt mijlocul prin care Eu revărs Forţa Mea Spirituală, care, fiind în întregime Impersonală, e folosită de tine, dar fără a fi conştient că *EU din interiorul tău* Sunt Cel care o foloseşte pentru a atinge Scopul Meu în inima şi viaţa ta, ca şi în inima şi vieţile celorlalţi „Eu" ai Mei şi ai Tăi.

Şi astfel, după ce, în sfârşit, vei ajunge să înţelegi toate acestea – pentru că le vei înţelege, cu siguranţă, şi o vei *dovedi* prin *utilizarea* practică a tot ceea ce ai în serviciul *Meu* – îţi voi da în mod gradat forţa şi abilitatea de a uza în mod conştient şi *Impersonal* de Puterea *Mea*, de Înţelepciunea *Mea* şi de Iubirea *Mea*, pentru a exprima Ideea Mea Divină, care se străduieşte veşnic a-Şi manifesta Perfecţiunea prin Tine.

De aceea, vei vedea în curând că personalitatea ta umană – cu toate aptitudinile, puterile şi posesiunile sale, care în realitate sunt ale Mele, dar operând şi manifestându-se prin tine – este tot pentru folosinţa Mea exclusivă şi că nu poţi găsi succesul şi satisfacţia veritabilă decât întrebuinţând-o în această manieră.

La fel cum sămânţa semănată devine recoltă, tot astfel, întrebuinţarea în această manieră îţi dezvoltă abilitatea de a utiliza în mod conştient *toate* facultăţile Mele spirituale pentru expresia finală perfectă a Ideii Mele, care nu poate fi exprimată decât prin intermediul personalităţii tale omeneşti.

Capitolul XII
SUFLETE PERECHE

Să examinăm acum unele lucruri pe care ţi le-am dat, în special pe cele din cauza cărora tu nu poţi încă să Mă recunoşti ca fiind Cel ce Dăruieşte totul.

Poate nu crezi că situaţia pe care o ai acum în viaţă ar fi cea mai potrivită pentru exprimarea Ideii Mele care izvorăşte dinăuntrul tău.

Dacă este aşa, atunci de ce nu ieşi din această situaţie pentru a intra în alta la alegerea *ta*?!

Simplul fapt că nu o faci sau nu poţi s-o faci dovedeşte că această situaţie *este* cea mai potrivită, în prezent, pentru a trezi în tine anumite calităţi necesare pentru exprimarea Mea perfectă şi că Eu, propriul tău Sine, încuviinţez să rămâi în ea până când vei putea să recunoşti Scopul şi Intenţia Mea ascunse în puterea pe care o are această situaţie de a-ţi tulbura pacea minţii şi, astfel, de a te menţine nemulţumit.

Când vei cunoaşte Intenţia Mea şi vei decide să faci din Scopul Meu şi scopul tău, atunci şi numai atunci îţi voi da forţa de a ieşi din acea situaţie pentru a intra într-alta mai înaltă pe care ţi-am prevăzut-o.

Poate crezi că perechea pe care ţi-am dat-o este departe de a fi persoana care-ţi trebuie sau care ar fi capabilă să te ajute la trezirea ta „spirituală" şi că, dimpotrivă, este doar un obstacol şi un dezavantaj. Şi poate că, în secret, te gândeşti să o părăseşti pentru o alta care te aprobă şi ţi se alătură în aspiraţiile şi în căutarea ta, şi, din acest motiv, pare că s-ar apropia mai mult de idealul tău.

Poţi să fugi de prima Mea alegere, dacă vrei, dar să ştii că nu poţi fugi de propria ta personalitate, care, în dorinţa sa arzătoare pentru o soţie sau un soţ „spiritual", poate să atragă doar o persoană care te va forţa la o căutare de zece ori mai lungă şi mai dificilă printre iluziile minţii înainte să te poţi trezi din nou la conştiinţa Vocii Mele ce vorbeşte dinăuntrul tău.

Căci o pereche aprobatoare şi laudativă nu va alimenta în tine decât orgoliul personal şi dorinţa egoistă de putere „spirituală", dezvoltând şi mai mult latura egoistă a naturii tale; în timp ce un soţ sau o soţie ce nu empatizează cu tine te face să te retragi în tine însuţi şi te obligă să te întorci înăuntru, acolo unde locuiesc Eu.

De asemenea, o soţie sau un soţ afectuos, onest, îngăduitor, ţi-ar stimula doar egoismul şi aroganţa; în timp ce o persoană despotică, suspicioasă şi

cicălitoare îţi favorizează disciplina sufletească de care încă ai nevoie şi te învaţă valoarea opoziţiei şi a stăpânirii de sine.

O, dacă ai şti! persoana care şi-a asumat rolul de perechea ta actuală este în realitate un Înger al Cerului, la fel ca şi Tine, unul din Atributele Sinelui Meu Divin, venit la tine pentru a te învăţa, prin intermediul dominaţiei şi împotrivirii, printr-un egoism şi o reavoinţă extremă – care nu sunt decât *umbrele* anumitor trăsături *din tine,* pe care Lumina Ideii Mele, strălucind dinăuntru prin personalitatea ta opacă le proiectează asupra Sufletului perechii tale, întunecându-le, înlănţuindu-le şi legându-le de personalitatea Sa, şi în acelaşi timp, amplificând şi deformând în personalitatea Sa aceste umbre ale respectivelor trăsături, încât ele ţi se prezintă obraznice, făcând paradă de puterea lor de a te tulbura şi a te hărţui – şi asta pentru a te învăţa că numai atunci când îţi vei fi curăţit personalitatea de aceste trăsături pentru ca Iubirea Mea Sfântă să se exprime, abia atunci vei putea să te eliberezi de stările care acum îţi provoacă atâta tulburare mentală şi nefericire a Sufletului.

Până când nu vei putea să vezi acest Suflet întristat şi înlănţuit, acest Înger al Cerului, această altă parte din Sinele Meu şi al Tău, care a venit la tine şi Îşi izbeşte Aripile de gratiile cuştii personalităţii Sale, în care tu Îl ajuţi să stea închis – în timp ce El tânjeşte şi se străduieşte tot timpul să exprime prin intermediul tău Iubirea Impersonală, sentimentul tandru de grijă pentru ceilalţi, echilibrul mental şi pacea inimii, calma şi ferma stăpânire de sine, căci numai acestea pot face să cadă lanţurile şi să se deschidă porţile pentru ca El să poată ieşi la libertatea propriei Sale Existenţe glorioase şi să îţi apară drept propriul Său *adevărat* Sine – deci până când nu vei putea să vezi acest Suflet în toată Divina Sa frumuseţe, deşi acum este bolnav şi slăbit de această robie terestră, nu îţi va fi posibil să afli şi să recunoşti acel Ideal pe care-L cauţi.

Căci acest Ideal nu există în afară, în vreo altă personalitate, ci doar în interiorul tău, în Contrapartea ta Divină, care sunt EU, Sinele tău Suprem şi Nemuritor. Şi ceea ce te face să vezi aparentele imperfecţiuni din perechea pe care ţi-am dat-o este doar *Ideea* Mea de Sine al tău Perfect, care se străduieşte să se exprime şi să se manifeste prin personalitatea ta.

Totuşi, va veni timpul în care vei înceta să cauţi în afară iubirea şi simpatia, stima şi ajutorul spiritual şi vei apela numai la Mine dinăuntrul tău, iar atunci aceste aparente imperfecţiuni vor dispărea; şi vei vedea în perechea ta doar *reflectarea* calităţilor de iubire altruistă, bunătate, încredere, efort

constant pentru a-i face pe ceilalţi fericiţi, care atunci vor radia strălucitor şi continuu din inima ta.

Poate că încă nu poţi să crezi aceasta în întregime şi te îndoieşti de faptul că Eu, Sinele tău, SUNT responsabil de actuala ta situaţie de viaţă sau că Eu ţi-am ales soţia sau soţul tău de acum.

Dacă aşa stau lucrurile, este bine să te îndoieşti până când totul se va clarifica.

Dar, aminteşte-ţi, ţi-aş vorbi cu mult mai multă limpezime *direct* dinăuntrul tău, dacă doar ai apela la Mine cu încredere, cerându-Mi ajutorul. Pentru că Eu întotdeauna păstrez secretele Mele cele mai Sfinte pentru cei care apelează la Mine cu Credinţa fermă şi profundă că Eu pot şi le voi satisface toate nevoile.

Totuşi, pe tine, cel care nu poţi deocamdată face asta, te întreb: Dacă nu Sinele tău te-a plasat aici unde eşti şi nu El ţi-a oferit această pereche a ta, atunci *De ce* te afli în această situaţie?! şi *De ce* ai această soţie sau soţ?!

Reflectează!

Eu, TOTUL, Cel Perfect, nu fac greşeli niciodată.

Da, îmi răspunzi tu, dar personalitatea se înşală, ea a ales această pereche şi poate că *nu merită* mai mult.

Dar ce anume, *cine* a făcut ca personalitatea să aleagă exact această soţie sau soţ şi să ocupe această poziţie în viaţă?! *Cine* a selecţionat şi plasat această pereche acolo de unde tu ai putut alege şi *cine* te-a făcut să te naşti în această ţară dintre toate ţările lumii şi în acest oraş dintre toate oraşele lumii, exact în această epocă?! De ce nu s-a întâmplat într-un alt oraş şi cu 100 de ani mai târziu?! Oare personalitatea ta este cea care a făcut toate acestea?!

Răspunde-ţi la aceste întrebări în mod sincer şi mulţumitor şi vei afla că Eu, Dumnezeul din tine, propriul tău Sine, Sunt Cel ce face toate lucrurile pe care le faci tu, iar EU le fac bine.

EU le fac exprimând Ideea Mea, Care caută permanent să se manifeste într-o formă materială prin tine, Atributul Meu viu, ca *Perfecţiune*, aşa cum este Cel Etern dinăuntru.

În ceea ce priveşte adevăratul tău „Suflet pereche”, despre care unii te-au făcut să crezi că te aşteaptă undeva, nu-l mai căuta, pentru că el nu există în afară, în vreun alt corp, ci înăuntrul propriului tău Suflet.

Căci ceea ce percepi înăuntrul tău strigând să se completeze sunt chiar Eu Cel dinăuntru, care tânjesc să fiu recunoscut şi exprimat; EU, Contrapartea ta Divină, partea ta Spirituală, cealaltă jumătate a ta, cu care trebuie să te uneşti

neapărat înainte de a putea să desăvârşeşti ceea ce ai venit să împlineşti pe Pământ.

Într-adevăr, acesta este un mister pentru tine, care nu eşti încă unit în conştiinţă cu Sinele tău Impersonal. Dar nu te îndoi; atunci când vei putea veni la Mine predându-Mi-te complet şi nepreocupându-te de nimic altceva decât de unirea cu Mine, atunci EU îţi voi revela dulceaţa Extazului Ceresc, pe care de mult Îl păstrez pentru tine.

Capitolul XIII
AUTORITATEA

Ţie, care ai încă dorinţa de a citi cărţi, crezând că găseşti în ele o explicaţie a misterelor care acum îţi ascund sensul manifestărilor pământeşti ale Ideii Mele, EU îţi spun:

Este bine că, urmând impulsurile pe care EU le trimit, tu cauţi în exterior interpretările pe care alţii le dau sensului Ideii Mele care se exprimă prin ei; căci Eu voi face ca această cercetare să-ţi fie folositoare, cu toate că în alt mod decât îţi imaginezi.

Este la fel de bine că tu cauţi în învăţăturile, filozofiile şi religiile antice ori în cele ale altor popoare sau rase Adevărul pe care Eu doresc să-l formulez pentru tine; pentru că nici această căutare nu va fi zadarnică.

Dar va veni timpul când îţi vei da seama că ideile altor minţi şi învăţăturile altor religii, oricât de frumoase sau de adevărate ar fi ele, nu sunt acelea pe care le am în plan pentru tine; pentru că ţi-am rezervat gânduri şi învăţături care sunt ale tale, doar ale tale, şi pe care ţi le voi da în secret – atunci când vei fi pregătit să le primeşti.

Şi când va veni timpul, ceea ce se va întâmpla inevitabil, când nu vei mai fi satisfăcut să cauţi prin învăţăturile diverselor religii, filozofii şi culte care te interesează acum şi vei fi descurajat văzând că nu ajungi să obţii puterile şi evoluţia spirituală descrise cu atâta autoritate şi presupuse a fi deţinute de autorii cărţilor, de învăţătorii filozofiilor şi de propovăduitorii de religii – atunci Eu îţi voi arăta că, deşi toate aceste cărţi, învăţături şi religii au fost inspirate la origine de Mine şi au îndeplinit rolul de a însufleţi inimile multora, aşa după cum şi azi şi-l îndeplinesc; totuşi, pentru *tine* a sosit momentul de a nu mai apela la nicio autoritate *omenească*, ci, în schimb, să-ţi limitezi studiile la Cartea Vieţii ce-Mi aparţine, îndrumat şi instruit de Mine dinăuntru, doar de Mine. Şi dacă vei face aceasta în mod serios şi sincer, vei afla că te-am ales să fii Marele Preot al unei religii a cărei glorie şi măreţie va fi, în raport cu toate celelalte care ţi-au fost înfăţişate înţelegerii tale anterioare, ceea ce lumina Soarelui este în comparaţie cu strălucirea unei stele îndepărtate.

Vei înţelege, de asemenea, că vechile religii au fost date popoarelor Mele din epocile trecute şi că religiile altor rase sunt pentru popoarele Mele de acele rase şi că niciuna din ele nu este pentru tine, deşi Eu ţi le-am adus în

atenţie şi am evidenţiat în ele multe lucruri minunate, care ţi-au inspirat o şi mai mare hotărâre de a Mă căuta în învăţăturile lor.

Însă Eu îţi spun: Toate acestea aparţin trecutului şi nu au nimic în comun cu tine. A sosit timpul, dacă ai putea înţelege asta, când trebuie să laşi deoparte întreaga cunoaştere acumulată, toate învăţăturile, toate religiile provenind de la orice autoritate, chiar şi de la autoritatea Mea aşa cum este ea exprimată aici şi în celelalte revelaţii *exterioare* ale Mele; căci te-am trezit la conştiinţa Prezenţei Mele *dinăuntru,* la faptul că orice autoritate, învăţătură sau religie venite din orice sursă *exterioară*, oricât de sublimă sau de sfântă ar fi ea, nu mai poate avea nicio influenţă asupra ta, ci este doar un mijloc de a te face să apelezi la Mine *dinăuntrul* tău pentru a găsi aici autoritatea Mea *ultimă* în orice problemă, indiferent de natura ei.

Atunci, de ce ai căuta tu în lucrurile trecutului – în religie, în cunoaşterea omenească sau în experienţa celorlalţi – ajutorul sau îndrumarea pe care doar Eu pot să ţi le dau?!

Uită tot ceea ce a fost înainte. Trecutul e mort. De ce să-ţi încarci sufletul cu lucruri moarte?!

În măsura în care ţii la lucrurile trecutului, trăieşti încă în trecut şi nu poţi avea de-a face cu Mine, Care trăiesc în permanentul ACUM, Veşnicia.

În măsura în care te ataşezi de fapte sau experienţe, de religii sau învăţături trecute, viziunea sufletului tău îţi va fi umbrită, ascunzându-Mă de tine. Ele te vor împiedica mereu să Mă găseşti până când te vei elibera de influenţa lor întunecată şi vei intra în Lumina Conştiinţei Mele Impersonale, care nu cunoaşte limite şi care pătrunde în Realitatea infinită a tuturor lucrurilor.

De asemenea, viitorul nu te priveşte pe tine. Cel care îşi vede perfecţiunea sa ultimă în viitor acela este înlănţuit în trecut şi nu va putea să se elibereze decât atunci când mintea sa nu va mai fi captivată de consecinţele faptelor sale şi Mă va recunoaşte ca unicul său Îndrumător, lăsând pe Mine întreaga responsabilitate.

Tu, care eşti una cu Mine, eşti perfect *acum* şi ai fost dintotdeauna, necunoscând nici tinereţe şi nici bătrâneţe, nici naştere şi nici moarte.

Tu, Cel Perfect, nu ai nimic de-a face cu ceea ce a fost sau cu ceea ce va fi. Să nu te preocupe decât eternul *ACUM*. Nu da importanţă decât la ceea ce trebuie îndeplinit imediat; şi anume, cât de perfect să-Mi exprimi Ideea aici şi acum, în situaţia în care Eu te-am pus dinadins pentru această exprimare.

Odată fapta îndeplinită, de ce să n-o uiţi, în loc să o târâi după tine, încărcându-ţi mintea şi sufletul cu efectele sale, care nu sunt decât cojile goale din care tu ai scos miezul?!

Toate acestea se referă şi la reîncarnare, credinţă de care multe minţi sunt puternic înlănţuite.

Ce ai Tu, Cel Perfect, Cel Etern, de-a face cu reîncarnările trecute sau viitoare?! Poate Cel Perfect să adauge ceva la Perfecţiunea Sa?! Sau poate Cel Etern să iasă sau să se întoarcă în eternitate?!

EU SUNT şi Tu Eşti UNA cu Mine, întotdeauna ai fost şi vei fi. EU SUNT-ul din Tine locuieşte şi se reîncarnează în TOATE corpurile în singurul scop de a exprima Ideea Mea.

Omenirea este corpul meu. În Ea trăiesc, Mă mişc, exist, exprimând Lumina Glorioasă a Ideii Mele prin Atributele Mele, a cărei Strălucire Cerească este întunecată şi distorsionată pentru vederea omenească de către miriadele de faţete umbrite şi imperfecte ale intelectului uman.

Eu şi cu Tine, care eşti Una cu Mine, ne reîncarnăm în Omenire, aşa cum stejarul se reîncarnează în frunzele şi ghindele sale, anotimp după anotimp, şi din nou, în miile de stejari născuţi din miile lor de ghinde, generaţie după generaţie.

Dar tu spui că-ţi aminteşti de vieţile tale trecute.

Chiar aşa, eşti *sigur* de asta?!

Foarte bine, şi ce-i cu asta?! Faptul că ţi-am permis să percepi o licărire din Realitatea uneia din expresiile Mele trecute ca să poţi înţelege mai bine Intenţia Mea pe care ţi-o exprim *acum*, nu este o garanţie din partea *Mea* că tu *personal* ai fost instrumentul Meu pentru acea expresie.

Căci, nu Eu oare Mă exprim prin toate instrumentele, şi Tu cu Mine, nu suntem Noi oare Viaţa şi Inteligenţa din toate, indiferent de caracterul, vârsta sau rasa lor?!

Dar, dacă îţi place să crezi că chiar *tu* ai fost acea expresie, este în regulă, şi voi face ca această convingere să-ţi fie de folos, dar numai atât cât e necesar pentru a te pregăti pentru marea Realizare care va veni după aceea.

Deocamdată, eşti puternic înlănţuit. Personalitatea ta, cu dorinţele şi aspiraţiile sale egoiste, este încă strâns legată de trecut şi speră că doar viitorul o va elibera, după ce îşi va fi epuizat finalmente toate consecinţele faptelor sale; dominându-ţi mintea şi intelectul prin această credinţă falsă în naştere şi moarte şi că acesta ar fi singurul *tău* mijloc de a ajunge la eliberarea finală şi la unirea cu Mine; dar astfel împiedicându-te de a-ţi da seama de

Unitatea Noastră Eternă şi Neschimbată şi că Te poţi elibera în orice moment doreşti.

Căci doar personalitatea este cea care se naşte şi moare, care se zbate să-şi prelungească şederea în corp şi în viaţa pământească, vrând să se întoarcă apoi în alt corp după ce Eu nu mai găsesc nicio utilizare pentru cel prezent.

Şi numai această personalitate te ţine legat, prin credinţele şi opiniile pe care ţi le-a inoculat de-a lungul epocilor, în timpul cărora ţi-a ţinut mintea ocupată cu asemenea iluzii. Şi numai atunci când te vei putea înălţa, devenind conştient de propria ta Nemurire, Omnipotenţă şi Inteligenţă Divină şi vei reuşi să te lepezi de toate credinţele şi părerile tale personale – numai atunci vei putea ieşi din această relaţie denaturată şi vei putea prelua adevărata poziţie de Stăpân şi Rege, Una cu Mine, stând pe tronul SINELUI, obligând personalitatea să revină la locul său natural care i se cuvine, cel de supus şi slujitor gata să asculte şi dispus să execute şi cel mai neînsemnat dintre Ordinele Mele, devenind astfel un instrument demn de Folosinţa Mea.

Capitolul XIV

MEDIUMI ŞI INTERMEDIARI

Tu, care în dorinţa ta de a Mă servi, te-ai alăturat unei biserici, organizaţii religioase, societăţi oculte sau ordin spiritual oarecare, crezând că Îmi vei face plăcere dacă îi ajuţi şi susţii în activitatea lor şi că, în consecinţă, ai putea să primeşti favoruri speciale de la Mine – ascultă şi meditează la aceste Cuvinte ale Mele.

În primul rând, să ştii că sunt deja mulţumit de tine, pentru că nu faci nimic altceva decât ce te determin Eu să faci, şi o faci pentru a îndeplini Planurile Mele, deşi uneori ţi se pare că acţionezi contrar voinţei Mele şi numai pentru a-ţi satisface propriile dorinţe.

Să ştii, de asemenea, că Eu ofer tuturor minţilor toate experienţele de viaţă, pe care le folosesc numai pentru a pregăti corpul, a trezi sufletul şi a dezvolta conştiinţa, astfel ca ele să poată să Mă înţeleagă şi să pot să-Mi exprim prin ele Ideea Mea.

Prin aceste experienţe, Eu inspir minţile cu scurte viziuni despre Mine şi Ideea Mea; şi prin astfel de inspiraţii, Eu le-am vorbit multora care au primit Cuvintele Mele, le-au scris în cărţi şi le-au transmis altor minţi. Şi am făcut ca aceste Cuvinte să trezească inimile şi conştiinţele acelora pregătiţi să le primească, deşi scriitorii şi învăţătorii Lor nu au înţeles cu adevărat Intenţia Mea.

Pe mulţi dintre cei ale căror minţi le inspir cu scurte viziuni din Mine şi Ideea mea îi fac să devină învăţători şi conducători spirituali, organizând biserici, societăţi şi culte, atrăgând la ei căutători spirituali şi adepţi, astfel ca Eu, prin cuvintele pe care le vorbesc prin ei, să pot trezi inimile şi conştiinţele acelora care sunt pregătiţi să Mă recunoască.

Eu, Cel Impersonal dinăuntru, sunt Cel care face totul, iar învăţătorii şi conducătorii spirituali nu fac nimic în mod personal, ei doar servind drept canale prin care Ideea Mea se exprimă în conştiinţa acelora pe care Eu îi aduc la ei în acel scop.

Căci mintea este doar un canal, iar intelectul este doar un instrument, pe care Eu le folosesc în mod Impersonal, oricând şi oriunde este necesar să-Mi exprim Ideea. Şi până când *inima* nu se trezeşte şi nu se deschide larg pentru a Mă cuprinde, omul, cu mintea şi intelectul lui muritor, nu poate să înţeleagă în mod conştient Intenţia Mea atunci când Îmi exprim Ideea prin el.

Tu, în dorinţa de a Mă servi, poate ai întâlnit personalitatea vreunui învăţător sau maestru rostind cuvinte aparent minunate pe care EU le vorbesc prin el, şi drept urmare, crezi că Mă are deja în inimă.

În îndoielile şi neliniştea de a-Mi fi pe plac şi în teama de a nu-Mi displăcea când n-ai ascultat de poruncile Mele, poate că te-ai adresat vreunui îndrumător sau maestru ce-şi spunea preot sau preoteasă a Supremului, sperând ca, prin el, să primeşti Mesajul Meu pentru tine sau cuvintele de ajutor şi sfaturile vreunui „Maestru" sau „Ghid" din lumea spiritelor pe care-l presupuneai a fi Mesagerul Meu.

Poţi apela la aceştia, dacă vrei. Da, Eu sunt Cel ce-ţi ofer şi o astfel de alternativă, dacă nu vrei sau nu poţi fi satisfăcut aşteptând cu încredere răspunsul şi ajutorul Meu, care vor veni la momentul şi în maniera alese de Mine.

Da, ba chiar te trimit la aceştia, lăsându-te să-ţi pui întreaga credinţă şi nădejde într-un astfel de preot sau preoteasă, permiţându-le să-ţi dea toate sfaturile şi învăţăturile „spirituale" pe care poţi să le suporţi de la un astfel de „Maestru" sau „Ghid". Până când, în final, trist şi umilit din cauza deziluziei care survine în mod inevitabil în cele din urmă, eşti din nou obligat să revii la tine însuţi, la Învăţătorul dinăuntru, la Mine, Sinele tău Adevărat.

Da, toată amăgirea, toată disciplina, toată ardoarea şi devoţiunea – fără a mai pomeni de banii şi serviciile voastre – pe care le oferiţi pentru ce credeţi a fi Lucrarea Mea, aceştia vi le exploatează în scop egoist şi le folosesc pentru a-şi construi şi întări propria lor putere personală şi prestigiul printre discipolii lor. În acest timp, vă linguşesc cu dibăcie pe fiecare dintre voi şi vă promit evoluţia spirituală folosind sofisme viclene, sub aparenţa unor frumoase şi înalte învăţături spirituale, dar numai pentru a vă menţine legaţi de ei ca să continuaţi să-i susţineţi, respectaţi şi adoraţi; ameninţându-vă cu mânia Mea dacă nu le acordaţi încredere şi supunere oarbă. Da, *Eu* vă aduc toate acestea, pentru că voi le doriţi şi le căutaţi, iar Dorinţa este cu adevărat instrumentul Voinţei Mele.

Ţi-ai putea dărui iubirea, devotamentul şi supunerea necondiţionată vreunui alt învăţător – din lumea vizibilă sau invizibilă, oricât de cinstit, bine intenţionat sau înţelept ar fi – crezând că acesta nu poate fi clasificat printre cei pe care tocmai i-am menţionat, şi ai putea primi de la el ceea ce crezi a fi învăţături şi îndrumare de o valoare inestimabilă.

Şi e bine şi aşa, atâta timp cât primeşti ceea ce cauţi şi crezi că ai nevoie; căci EU ofer totul pentru ca aceste dorinţe să fie satisfăcute. Dar să ştii că

toate acestea sunt zadarnice şi incapabile de a oferi rezultatele căutate, căci orice căutare şi dorinţă de avansare spirituală aparţine personalităţii şi, prin urmare, este egoistă şi conduce neapărat la dezamăgire, deziluzie şi umilire.

Dar, dacă ai putea înţelege! prin deziluzie şi umilire pot fi atinse rezultatele veritabile, căci spre acestea te-am condus atunci când ţi se oferea posibilitatea de a obţine un ajutor de la un învăţător uman oarecare. Şi acestea, deziluzia şi umilirea, EU ţi le-am adus dinadins, pentru ca, redevenind umil şi docil ca un copil, să fii dispus să asculţi şi să te supui Cuvântului Meu rostit înăuntrul tău şi, ascultându-L şi supunându-te Lui, să poţi intra în Împărăţia Mea.

Da, orice căutare exterioară se va termina în felul acesta şi te va aduce înapoi la Mine, epuizat, gol şi înfometat, dorind a asculta Învăţătura Mea şi de a face orice chiar şi pentru o fărâmitură din Pâinea Mea, pe care ai dispreţuit-o înainte, din încăpăţânare şi aroganţă, nesocotind-o suficient de bună pentru Spiritul tău orgolios.

Acum, dacă ţi-au ajuns atâtea învăţături şi maeştri şi eşti sigur că *în* tine se află Sursa întregii Înţelepciuni, aceste cuvinte vor aduce o bucurie de nedescris în inima ta. Căci oare nu confirmă ele adevărul pe care deja l-ai simţit în tine însuţi?!

Pentru tine, cel care totuşi nu poţi înţelege aceasta şi încă ai nevoie de un Intermediar, ţi-am pus la dispoziţie povestea Cristosului crucificat pentru răscumpărarea ta, arătându-ţi cum vreau să trăieşti, astfel ca, prin crucificarea personalităţii tale, să te poţi ridica în conştiinţă până la Unirea cu Mine.

Dar ţie, cel care eşti suficient de puternic pentru a o suporta, îţi spun că nu ai nevoie de intermediar între tine şi Mine, de vreme ce noi suntem deja Una. Dacă ai şti! tu poţi ajunge *imediat* în conştiinţă direct la Mine. Iar Eu, Dumnezeul dinăuntru, te voi primi şi vei rămâne cu Mine pentru totdeauna; întocmai cum o face Fiul Meu Isus, Omul din Nazaret, prin care Eu Mă exprim chiar şi acum precum am făcut-o în urmă cu o mie nouă sute de ani şi precum Mă voi exprima şi prin tine într-o bună zi.

Ţie, care te întrebi cum şi de ce spun Eu lucruri atât de frumoase şi de spirituale prin personalităţi care NU trăiesc în acord cu învăţăturile pe care le oferă, aparent, cu de la sine putere, îţi spun că:

EU folosesc în mod Impersonal toate mijloacele pentru a-Mi exprima Intenţia.

Pe unele le-am pregătit să fie mai bune mijloace de exprimare decât altele, dar neştiind personal nimic despre Mine.

Altora le-am trezit inima pentru ca să Mă cuprindă mai bine, unificându-se astfel conştient mai mult cu Mine.

Altele s-au unit cu Mine într-atât, încât nu mai sunt separate de Mine în conştiinţă, şi în Acestea Eu trăiesc, Mă mişc şi Îmi exprim Natura Spirituală.

Încă din primele zile în care M-am exprimat pe Pământ, Mi-am pregătit Preoţii, Profeţii şi pe acei Mesia ca să anunţe lumii Ideea Mea – Cuvântul Meu care, în final, se va întrupa în materie.

Dar fie că vorbesc printr-un Preot, printr-un Profet, printr-un Mesia, printr-un copil sau prin cel mai mare duşman al tău, toate cuvintele care îţi par importante pentru tine sunt acele cuvinte pe care EU SUNT-ul *Tău* le spune prin trupul unui astfel de intermediar conştiinţei Sufletului tău.

Când se adună mai mulţi ca să asculte Cuvântul Meu rostit printr-unul dintre Preoţii Mei, nu Preotul de la sine, ci *Eu, din inima fiecăruia*, inspir Preotului cuvintele esenţiale care pătrund profund în conştiinţa fiecăruia. Preotul nu ştie ce anume din spusele lui v-a afectat atât de profund şi poate că nici nu înţelege Sensul dat de Mine cuvintelor pe care vi le spune.

Din devoţiunea acestora combinată cu credinţa în Mine, exprimate conştient sau inconştient de toţi cei reuniţi în jurul lui, Eu, Cel dinăuntrul lui, extrag Forţa Spirituală care serveşte drept canal sau linie de comunicaţie prin care ajung la conştiinţele acestor minţi, pregătite de Mine să înţeleagă Intenţia Mea. Pentru că, deşi EU le spun tuturor aceleaşi cuvinte, aceste cuvinte conţin totuşi un Mesaj distinct şi separat pentru fiecare şi nimeni nu înţelege decât ceea ce îi este destinat. Căci Eu, Cel dinăuntrul tău, aleg semnificaţia cuvintelor pe care o vreau pentru tine, şi tot EU, dinăuntrul fratelui sau surorii tale, aleg, tot aşa, semnificaţia pe care o doresc pentru fiecare dintre ei.

Atunci când două sau trei persoane se adună în Numele Meu, EU SUNT totdeauna prezent, deoarece Ideea care îi face să se reunească este inspirată de Mine dinăuntrul fiecăruia, fiind Ideea Mea. Şi prin unirea aspiraţiilor lor către Mine, creez un canal sau un mediu prin care EU permit conştiinţei Sufletului să obţină acele viziuni despre Mine pe care este în stare fiecare să le înţeleagă.

Pe fiecare Preot, pe fiecare Învăţător, pe fiecare Medium EU îi fac să ştie aceasta instinctiv, pentru că ei sunt Slujitorii Mei aleşi. Şi tot EU fac să se trezească în ei dorinţa de a se înconjura de adepţi, pentru ca să pot trezi

conştiinţa Prezenţei Mele interioare în inimile acelora care sunt pregătiţi. Preotul, Învăţătorul şi Mediumul poate că nu M-au recunoscut înăuntrul lor înşişi şi poate că Mă socotesc a fi o entitate personalizată într-un maestru, îndrumător sau mântuitor *din afara lor*. Dar aceasta nu are importanţă, de vreme ce, folosind anumite cuvinte prin care îi fac pe aceşti Slujitori ai Mei să se exprime, ca şi prin Forţa Spirituală adusă de diverşi aspiranţi, Eu pot trezi conştiinţa Sufletului acelora pe care îi conduc spre aceşti Slujitori ai Mei pentru a Mă înţelege cu adevărat pe Mine, Cel Impersonal, sălăşluind în interior – în miezul a Toate, în inima fiecăruia.

Pentru că EU SUNT-ul Slujitorului Meu şi EU SUNT-ul fiecărui adept sunt *Una*, una în conştiinţă, una în înţelegere, una în iubire şi una în scop, care scop constă în îndeplinirea Voinţei Mele.

Şi acest EU SUNT, care este în întregime Impersonal şi nu cunoaşte nici timp, nici spaţiu şi nici identităţi diferite, utilizează personalităţile Slujitorului şi ale adepţilor săi şi ocazia întâlnirii lor ca pe un mijloc de a da glas Ideii Mele, care mereu se străduieşte dinăuntru a se exprima în exterior.

Pe acei Slujitori care profită de încrederea şi speranţele adepţilor Mei pentru a-şi favoriza interesele lor personale, la timpul stabilit, EU îi fac să se trezească la recunoaşterea Voinţei Mele şi a Ideii Mele. Totuşi, această trezire nu este plăcută personalităţii lor şi le provoacă aproape întotdeauna o mare suferinţă şi umilire; dar Sufletele lor se bucură şi intonează imnuri de mulţumire către Mine atunci când o aduc la îndeplinire.

Deci să nu te miri de cuvintele uneori admirabile, pline de Adevăr, venind din guri aparent nepotrivite de a le spune şi care nu le pricep sensul; nici de faptul că simpli discipoli se trezesc uneori mai repede şi-i depăşesc în evoluţie pe învăţătorii lor. Eu, care sălăşluiesc atât înăuntrul învăţătorului, cât şi al discipolului, aleg condiţii diverse şi prevăd moduri diferite de exprimare a Atributelor Mele pentru fiecare Suflet în parte, potrivindu-l pe fiecare exact în momentul şi locul în care ei pot să se completeze şi să se într-ajutoreze cel mai bine; unindu-se astfel cu toţii în cea mai armonioasă exprimare a Ideii Mele posibilă în circumstanţele respective.

Capitolul XV

MAEŞTRII

Tu, cel care eşti încă ataşat de ideea expusă în diversele învăţături că Eu voi asigura un „Maestru” sau Învăţător Divin fiecărui aspirant la unirea cu Mine, ascultă Cuvintele Mele.

Este adevărat că EU ţi-am permis în trecut să cercetezi tot felul de cărţi şi învăţături mistice şi oculte, încurajându-ţi în felul acesta dorinţa secretă de a dobândi puterile necesare pentru a obţine unirea elogiată în aceste învăţături, ba chiar trezind în tine o vagă conştiinţă că posezi aceste puteri.

Eu ţi-am permis chiar să crezi că, practicând anumite exerciţii, respirând într-un anumit mod sau rostind anumite mantre, ai putea atrage înspre tine un „Maestru” din invizibil care ar deveni învăţătorul tău şi te-ar ajuta să te pregăteşti pentru anumite iniţieri care ţi-ar permite să fii admis într-un Grad avansat al vreunui Ordin secret din sferele subtile de existenţă, unde ţi-ar fi revelată o mare parte din Înţelepciunea Mea.

Nu numai că Eu ţi-am permis toate acestea, dar mai mult decât atât, dacă ai putea înţelege, Eu am fost cel care te-a condus la aceste cărţi şi ţi-am inspirat o astfel de dorinţă şi am făcut ca o astfel de credinţă să fie găzduită de mintea ta – dar nu pentru scopul pe care ţi l-ai imaginat.

Da, Eu te-am trecut prin toate aceste învăţături, dorinţe şi credinţe, încercând să-i arăt minţii tale omeneşti Forţele pe care Eu le folosesc pentru a manifesta Ideea Mea Divină.

Eu am descris aceste Forţe ca Ierarhii cereşti, iar ca intelectul tău omenesc să poată înţelege mai bine, le-am portretizat ca Îngeri sau Fiinţe Divine, agenţi sau executori Impersonali ai Voinţei Mele, angrenaţi în procesul exprimării Ideii Mele care era la începuturi.

Dar tu nu ai înţeles.

Intelectul tău omenesc, fermecat de posibilitatea de a întâlni şi a comunica cu vreuna din aceste Fiinţe, conform cu ceea ce s-a pretins în unele din învăţături, a început imediat să Le personalizeze şi să tânjească după apariţia Lor în viaţa ta, imaginându-ţi că Ele s-ar interesa de problemele tale *omeneşti* şi că, trăind conform anumitor reguli prescrise în anumite învăţături, Le vei câştiga bunăvoinţa de a te ajuta să atingi Nirvana sau Nemurirea.

Dinadins ţi-am permis să te răsfeţi cu aceste iluzii, te-am lăsat să aspiri, să te rogi şi să te străduieşti serios să respecţi toate instrucţiunile care ţi s-au

dat, chiar provocându-ţi uneori viziuni şi vise ale unor fiinţe ideale, permiţându-ţi să crezi că aceste fiinţe ar fi „Maeştrii" pe care îi aşteptai.

Poate chiar am dezvoltat în tine anumite facultăţi care îţi permit să simţi prezenţa unor personalităţi trecute în lumea spirituală, atrase de dorinţele tale şi căutând să joace rolul de Maeştri sau Ghizi pentru tine.

Dar acum a venit timpul să ştii că astfel de fiinţe *nu* sunt Maeştri, că fiinţele *Divine nu* sunt [şi nu se autodenumesc] Maeştri, că Eu şi numai EU, Sinele tău Adevărat, SUNT Unicul tău Maestru [în prezent, până vei putea să mă recunoşti şi în semenul tău].

Orice fiinţă prezentată conştiinţei tale sub formă umană sau spirituală şi care se pretinde a fi Maestru sau *pe care mintea ta îl socoate a fi Maestru* [ori *care încuviinţează să-i spui Maestru*] nu este nici mai mult nici mai puţin decât o personalitate ca şi tine, şi prin urmare *NU* este Divin – aşa cum mintea ta înţelege acest termen –, în ciuda numeroaselor „adevăruri" admirabile pe care le rosteşte şi a lucrurilor „miraculoase" pe care le săvârşeşte.

Într-adevăr, acesta este un mister şi, atâta timp cât nu-l vei înţelege, eşti îndreptăţit să pretinzi că cele tocmai pomenite nu ar fi în acord cu anumite afirmaţii anterioare şi că ar contrazice învăţăturile din alte Revelaţii ale Mele.

Dar nu te teme; acest mister îţi va fi revelat dacă doreşti cu adevărat să cunoşti Intenţia Mea.

Dar până atunci, de ce, în căutarea ta, să te simţi satisfăcut cu mai puţin decât Prea-Înaltul?!

De ce să cauţi tu într-un învăţător, ghid, maestru uman sau spiritual ori înger manifestarea evident *limitată* a Perfecţiunii Mele, când poţi să vii *direct* la Mine, Dumnezeul din tine, Atotcunoscător, Atotputernic, Atotprezent, Ideea Inspiratoare aflată în spatele şi înăuntrul *Tuturor* manifestărilor?!

Din moment ce EU SUNT în Tine, precum SUNT în tot ceea ce cauţi şi din moment ce întreaga Înţelepciune, întreaga Putere şi întreaga Iubire pe care aceştia o au vine doar de la Mine, de ce n-ai veni direct la *Mine* chiar acum şi de ce nu M-ai lăsa să te pregătesc şi pe tine ca să-Mi pot exprima Totalitatea prin *Tine*?!

Atâta timp cât mintea ta omenească va căuta sau venera *ideea* de Maestru într-o altă fiinţă, oricât de elevată sau sfântă ar putea să-ţi pară, tu vei rămâne dominat de astfel de idei; până când, într-adevăr, poate că îţi voi permite să întâlneşti şi să intri în comuniune cu un astfel de „Maestru".

Dar dacă acest „privilegiu” ţi se va acorda, va fi doar pentru a-ţi grăbi trezirea şi imediata deziluzie care va urma când vei vedea că acel „Maestru” nu este decât o *personalitate*, deşi mult mai avansată în trezire decât tine, dar doar o personalitate – şi nu Cel Divin pe care Sufletul tău profund tânjeşte să-L cunoşti.

Căci Eu îţi furnizez orice idee posibilă ca să-ţi arăt realitatea din spatele aparenţelor. Şi, dacă te conduc spre o aparentă decepţie şi la pierderea încrederii în toate învăţăturile omeneşti, în orice perfecţiune omenească şi chiar Divină, aceasta este doar pentru ca tu să devii capabil să distingi mai clar între esenţă şi umbră şi pentru a te pregăti pentru acel Ideal mult mai înalt pe care Eu ţi-l voi descrie în continuare.

Tu te poţi înălţa, prin personalitatea ta omenească, numai până la idealul pe care mintea ta *de om* este capabilă să-l conceapă. Prin Dorinţă, EU fac ca Voinţa Mea să se manifeste în tine şi, prin Dorinţă, EU execut multe lucrări admirabile.

S-a spus că: „Atunci când discipolul este pregătit, Maestrul apare”. Şi această afirmaţie este adevărată într-un anumit sens, dar nu aşa cum ai interpretat-o tu.

Dorinţa ta secretă de a avea un Maestru ţi-l va aduce; dar numai după ce Eu te voi fi pregătit pentru această apariţie. Dar această apariţie va avea doar *aparenţa* unui Maestru. Atunci când *adevăratul* Maestru sau Învăţător va apare, s-ar putea să nu-l recunoşti, căci s-ar putea camufla sub forma vreunui prieten interesant, al vreunui asociat de afaceri, al vecinului tău sau al soţiei, soţului sau copilului tău.

Dacă te îndoieşti, nu ai decât să recurgi la CHEIE.

A te *gândi* la un Maestru, înseamnă a *crea* unul.

Prin gândirea ta, această idee despre un Maestru devine ceea ce doreşti sau îţi imaginezi tu că ar fi un Maestru.

Cu alte cuvinte, prin gândirea ta, construieşti în jurul acestei idei toate calităţile pe care ţi le imaginezi că le-ar avea un Maestru. Mintea ta omenească, prin Dorinţă, prin aspiraţie, prin adoraţie, trebuie neapărat să creeze aceste calităţi într-o fiinţă *imaginară* oarecare, care este tot o personalitate, pentru că tu nu poţi încă concepe o fiinţă *Impersonală*.

De aceea, în funcţie de intensitatea dorinţei şi a gândirii tale, această idee trebuie, mai devreme sau mai târziu, să se manifeste complet, fie atrăgând înspre tine o astfel de personalitate încarnată, fie o entitate de pe tărâmul viziunilor şi viselor.

Mintea ta omenească, aşa cum este ea constituită, în anumite ocazii, crede că are nevoie de un Maestru la care să apeleze în cazul încercărilor şi problemelor sale omeneşti pentru a-i cere explicaţii şi sfaturi, crezând că aşa pot fi rezolvate problemele vieţii. Şi dacă îţi aduc pe vreunul care te dezamăgeşte sau te înşală, aruncându-te până la urmă tot înapoi la Mine, Sinele tău, lăsându-te descurajat, deziluzionat şi umilit, poate că numai atunci vei fi dispus să te întorci la *Mine, cel din interior*, şi să-*Mi* asculţi vocea, care tot timpul ţi-a vorbit, dar pe care mintea ta orgolioasă şi egoistă nu s-a deranjat s-o asculte.

Tu, care nu ai experimentat încă aceasta, care nu ai întâlnit încă Maestrul aspiraţiilor tale nici sub formă umană, nici sub formă spirituală; ţie, în care Cuvintele Mele nu au putut să trezească un ecou la adevărul Lor, îţi rezerv anumite experienţe care te vor conduce cu certitudine la Mine, mai târziu; şi atunci vei şti că EU SUNT Maestrul, *Ideea inspiratoare* din spatele şi din interiorul fiecărui gând şi aspiraţii, venind din interior sau din exterior, către un Maestru.

Pentru tine, cel care te-ai înălţat deasupra Dorinţei, pentru tine, care nu mai cauţi nici Maestru sau Învăţător, nici chiar pe Mine, dar care trăieşti numai prin credinţa în Prezenţa şi Promisiunile Mele Eterne, pentru tine am rezervat o întâlnire şi o comuniune care-ţi va aduce în Suflet o bucurie şi o fericire pe care mintea ta omenească nu şi le poate imagina.

Tu eşti o personalitate omenească şi, totuşi, Tu eşti Divin, deci Perfect.

Tu crezi primul dintre aceste adevăruri, însă pe al doilea nu îl crezi.

Totuşi, *ambele* sunt adevărate. *Acesta* este misterul.

Tu *eşti* exact ceea ce *crezi* Tu că eşti.

Primul sau al doilea, *care* eşti tu? Sau ambele?

Tu eşti *Una cu Mine*, EU SUNT în tine, în personalitatea Ta omenească, în corpul, mintea şi intelectul Tău. EU SUNT în fiecare celulă a corpului Tău, în fiecare însuşire a minţii Tale, în fiecare facultate a intelectului Tău. EU SUNT Sufletul, principiul activ din fiecare.

Şi Tu eşti în Mine. Tu eşti o Celulă a Corpului Meu, Tu eşti o Însuşire a Minţii Mele, Tu eşti o Facultate a Intelectului Meu. Tu eşti o parte din Mine şi, totuşi, Tu eşti Eu, Sinele Meu. Noi suntem Una şi am fost aşa dintotdeauna.

Personalitatea ta omenească este pentru Tine ceea ce Tu eşti pentru Impersonalitatea Mea Divină. Ele sunt creaţiile Noastre, expresii ale Fiinţei Noastre.

Tu eşti Unul din Atributele Mele mentale, una din Puterile Mele Divine, una din Radiaţiile Voinţei Mele, pe care le eman Impersonal pentru a împlini Scopul Meu.

Da, *Tu* eşti o Fiinţă Divină, un Înger de Lumină, o Parte vie a Mea, căreia EU i-am dat impulsul de a se manifesta pe Pământ pentru a exprima în mod Impersonal Ideea Mea.

Şi oare un Înger, o Fiinţă în întregime Impersonală, un Atribut al Voinţei Mele, ar putea fi interesat de chestiuni omeneşti?!

Nu. El utilizează firea ta omenească şi chestiunile tale omeneşti doar ca mijloace şi canale prin care Voinţa Mea să dea o expresie Ideii Mele.

Iar această idee despre un Maestru pe care ţi-am adus-o în atenţia minţii tale a avut doar rolul de a te pregăti şi conduce la această Idee de Eu ca Sine Impersonal, Înger de Lumină, *Unicul şi Veritabilul Maestru* interior.

[Da, EU, Sinele tău Divin, SUNT Maestrul pe care Sufletul tău te-a îndemnat să-L cauţi. Şi când Mă vei găsi şi când vei şti că EU SUNT Sinele tău, atunci vei deveni bucuros Discipolul Meu. În conştiinţa ta umană, mă vei venera cu iubire şi nu te vei mai preocupa decât să Mă slujeşti credincios, atât tu, cât şi toţi cei ce te vor urma. Şi vei înţelege de ce „Ai un singur Maestru, pe Cristos”.

Căci EU sălăşluiesc drept Cristos în toţi oamenii şi SUNT Unicul lor Sine.]

Eu te instruiesc prin toate mijloacele necesare pe moment pentru a impresiona conştiinţa ta omenească. Eu te învăţ continuu, chiar şi când nu-ţi dai seama de acest lucru şi am multe căi de a ajunge până la conştiinţa ta, utilizându-le pe toate pentru a te face să înţelegi Intenţia Mea.

Eu vorbesc prin multe voci: prin vocea Spaimei, a Iubirii, a Invidiei, a Bunătăţii, a Ambiţiei, a Beţiei, a Plăcerii, a Geloziei, a Senzualităţii, a Suferinţei, a Ruşinii; – prin vocea tuturor emoţiilor, pasiunilor şi dorinţelor omeneşti. Eu vorbesc prin vocea Naturii, prin vocea Experienţei, chiar prin vocea cunoaşterii *omeneşti*.

Da, toate sunt Vocea Mea, de care EU mă folosesc în mod Impersonal pentru a-ţi spune unicul Adevăr: că EU SUNT în Toate şi că EU SUNT Totul; şi ceea ce Vocea vorbeşte, în miile Sale de modalităţi, este că şi tu eşti o parte a acestui Tot, şi că EU SUNT în *tine*, aşteptându-te să Mă recunoşti şi să cooperezi *conştient* cu Mine în exprimarea Ideii Mele de Perfecţiune Impersonală pe Pământ, aşa cum Ea se exprimă în Ceruri.

Numai când va veni această recunoaştere Îl vei întâlni şi cunoaşte pe adevăratul Maestru. Atunci şi numai atunci, vei realiza că doar EU, Sinele tău Impersonal, SUNT unicul Maestru posibil al personalităţii tale omeneşti.

[Atunci vei înţelege de ce, chiar dacă L-ai întâlni într-un corp fizic, n-ai putea niciodată să recunoşti un Maestru adevărat cu ajutorul conştiinţei tale personale, separate; până nu vei fi capabil să intri în Conştiinţa ta Cristică, care este Conştiinţa Mea dinăuntrul tău şi dinăuntrul lui, el nu va fi pentru tine decât, poate, un prieten sau învăţător amabil şi săritor la nevoie.

Numai când vei atinge acea Conştiinţă vei merita şi vei fi pregătit să-I cunoşti şi să intri în comuniune cu semenii tăi din Marea Frăţie a Spiritului, Aceia care au reuşit să-şi domine sinele personal şi Care trăiesc doar pentru a-Şi ajuta fraţii mai tineri să-şi găsească şi ei Divinul interior.]

Atunci vei înţelege de ce nicio fiinţă, umană sau de alt fel, nu poate fi Impersonală şi nu poate fi Maestru pentru orice altă fiinţă; şi de ce o Fiinţă Impersonală nu ar putea niciodată să fie recunoscută drept Maestru de o fiinţă umană şi, prin urmare, Ea nu ar avea niciun interes în chestiunile omeneşti.

Dacă în viaţa ta ar intra o fiinţă care ţi s-ar *părea* Divină, dar totuşi ar arăta niscaiva interese personale în privinţa ta, [lăsându-te să o crezi şi să o numeşti Maestru], să fii sigur că aceasta nu este încă complet Impersonală. Ar putea fi un Maestru uman, dar nu Divin, [Cel pe care Sufletul tău tânjeşte să-L slujească].

Dar poate că tu ai fi satisfăcut să ai o astfel de fiinţă ca Maestru, chiar dacă el nu este complet Impersonal. Dacă aşa stau lucrurile, atunci te voi face să-ţi dai seama de imperfecţiunile *sale* printr-o comparaţie constantă cu Perfecţiunea *Mea* Impersonală, până când, în final, te vei întoarce la Mine într-un abandon total; recunoscându-mă pe Mine şi Impersonalitatea Mea ca pe unicul Model şi Ideal, ca pe adevărata Cauză care a inspirat lunga ta căutare în exterior a Perfecţiunii Mele, care poate fi găsită doar în interiorul tău, adânc ascunsă în propriul Suflet.

Capitolul XVI
CRISTOS ŞI IUBIREA

Ţie, care te temi că, prin Cuvintele Mele, ţi-aş putea distruge credinţa şi iubirea pentru Domnul Isus Cristos, Eu îţi spun:

Acum aproape două mii de ani, atunci când procesul de expresie a Ideii Mele atinsese stadiul în care Eu puteam arăta o parte a *Realităţii* Mele Divine; pentru a face aceasta şi pentru a reaminti Atributelor Mele omeneşti misiunea lor pe Pământ era necesar ca Eu să Mă exprim printr-o personalitate umană şi să-Mi manifest Atributele *Divine* sub o formă umană, pentru ca minţile şi intelectele lor omeneşti să poată vedea, să-şi amintească şi să fie inspirate dinăuntru de Mine ca să permită Ideii Mele a se exprima şi prin ei, manifestându-se prin personalităţile lor omeneşti.

Asta am făcut prin personalitatea lui Isus, omul din Galileea, prezentând înţelegerii omeneşti – prin intermediul Învăţăturilor Mele date prin El şi prin *Viaţa* Mea manifestată de El – ceea ce era necesar pentru a exprima complet Ideea Mea Divină.

Eu v-am arătat, prin experienţele de natură simbolică prin care I-am trecut personalitatea umană, special creată pentru acest scop, prin ce trebuie să treacă toate personalităţile înainte ca voi, Atributele Mele omeneşti ce aţi creat aceste personalităţi, să puteţi redeveni suficient de Impersonale pentru a fi, împreună cu Mine, expresii conştiente ale Ideii Mele Divine.

Voi toţi, Atributele Mele umane, înainte ca EU SUNT-ul din interiorul vostru să poată trezi minţile voastre omeneşti la perceperea Mea, Sinele vostru Divin, va trebui să vă naşteţi dintr-o Iubire Imaculată într-o iesle umilă (locul în care animalele vin să se hrănească) – adică acea inimă umilă şi pocăită, plină de credinţă şi încredere în Dumnezeu, starea în care trebuie să ajungă natura umană sau animală. Atunci va trebui să fiţi conduşi în Egipt, pământul întunericului (sau al activităţii intelectuale), unde să creşteţi şi să înfloriţi în trup şi cunoaştere, până Mă veţi simţi puternic înăuntru. Iar când veţi fi suficient de conştienţi de Puterea *Mea* şi de Iubirea *Mea*, voi începe să rostesc prin voi Cuvinte de Înţelepciune şi de Adevăr care vor uimi pe eruditii lumii, chiar şi pe Cunoscătorii Legii. Apoi va urma o lungă perioadă de studiu şi meditaţie, care maturizează mintea şi dezvoltă Sufletul, până veţi ajunge la completa maturizare a conştiinţei interioare a lui EU SUNT; şi care vă va pregăti pentru botezul în Iordan, când vă veţi deschide total spre Mine, spre deplina conştiinţă că Voi şi cu Mine suntem Una, că nu există separaţie între

noi, că EU SUNT Sinele vostru Adevărat, şi astfel Mi se va permite să vă conduc vieţile în întregime.

Apoi, *Eu* vă voi *conduce* afară în lume, numită Deşert în cealaltă Revelaţie a Mea, pentru ca acolo să vă pun la încercare, să vă întăresc şi să vă obişnuiţi cu utilizarea Impersonală a Atributelor Mele Divine. Vă voi prezenta cele trei mari Ispite: Puterea, Orgoliul virtuţii morale şi Banii, până când veţi dovedi că nimic din intelect, nimic din voi înşivă, nimic din exterior nu vă mai poate tenta să Mă uitaţi pe Mine dinăuntru; şi că numai Vocea Mea, fie că vorbeşte în inimile voastre sau în inimile fraţilor voştri, este singura Voce pe care mai sunteţi capabili să o auziţi.

Odată ce veţi dovedi aceasta, va începe perioada de săvârşire a minunilor şi de predicare, însoţită de insulte şi persecuţii din partea lumii necredincioase şi batjocoritoare; urmată de judecata lui Pilat din Pont, reprezentantul Legii Lumeşti; sentinţa, urcarea muntelui Calvarului purtând Crucea, răstignirea pe Cruce, Agonia, cele trei zile în mormânt şi apoi învierea finală, când vă veţi uni complet cu Mine.

Toate acestea au semnificaţia lor tainică, de folos pentru Suflet, şi ar trebui să le înţelegeţi uşor dacă v-aţi deschis inima către Mine.

Aşa a fost Calea în trecut pentru tine şi pentru toţi cei care au studiat şi au urmat Învăţăturile Mele din Revelaţiile Mele anterioare. Dar acum a venit timpul să te pregătesc pe tine şi pe mulţi alţii pentru un nou Sistem religios, cu ajutorul căruia poţi intra în conştiinţa Mea direct şi *imediat* prin Calea Impersonală. Cei care sunt destul de maturi şi de puternici pentru a renunţa la toate pretenţiile personalităţii omeneşti şi care pot să spună EU SUNT şi să *ştie că EU SUNT Acela din interior* Care le dă această forţă şi îi face în stare a se ridica deasupra atracţiilor şi influenţelor lumii materiale, ei sunt cei aleşi de Mine pentru a exprima prin ei întreaga glorie minunată a Ideii Mele Divine.

Cristos, sau Conştiinţa lui EU SUNT, trebuie să se nască în inima ta şi în a fiecărei personalităţi omeneşti; ea trebuie să crească, să se dezvolte şi să treacă, într-un fel sau altul, prin toate experienţele simbolizate în viaţa lui Isus înainte de a putea ajunge la acest punct şi de a deveni, împreună cu Mine, o expresie conştientă a Ideii Mele Divine. Exemplul Iubirii şi al Compasiunii lui Cristos pe care le-am exprimat în Viaţa aceea, trebuie şi tu să le exprimi într-o anumită măsură în viaţa ta înainte de a putea gusta roadele acelei Iubiri, care în realitate nu este iubire, ci Sfânta Treime: Iubire – Înţelepciune – Putere, care este expresia adevărată a Vieţii Mele *Impersonale*.

Până acum, tu nu ai ştiut ce înseamnă Viaţa Impersonală, deci nu ai putut şti nici ce înseamnă Iubirea Impersonală. Iubirea, dacă vei analiza cu grijă acest sentiment, nu a fost pentru tine decât o emoţie sau o manifestare omenească şi n-ai putut concepe o iubire detaşată şi lipsită de orice interes omenesc sau personal. Dar acum, pe măsură ce începi să *Mă* simţi în inima ta şi o deschizi larg pentru a Mă cuprinde în ea, te voi umple de o senzaţie nouă, minunată şi ciudată, care va însufleţi fiecare fibră a fiinţei tale cu instinct creator şi îţi va fi un veritabil Elixir de Viaţă. Căci tocmai manifestând în exterior *acest* sentiment, răspândit de Mine în lume prin tine, vei gusta dulceaţa de nedescris a Sfintei Mele Iubiri *Impersonale*, însoţită de iluminarea minţii şi de conştiinţa Puterii nelimitate; şi te va face să fii un canal complet lipsit de egoism, deci perfect pentru exprimarea Impersonală a Ideii Mele Divine.

Şi îţi vei da seama că eşti o parte din Mine şi o parte din orice altă fiinţă şi că tot ceea ce tu ai sau eşti nu este al tău, ci al Meu şi pentru Folosinţa Mea, indiferent unde şi cum decid Eu.

Şi viaţa ta nu va mai fi centrată pe propria persoană, pentru că ea va dispărea, topindu-se în celelalte Euri ale tale, dăruind gratuit din Viaţa ta, din Inteligenţa ta, din Forţa ta şi din Trupul tău, care nu sunt decât aspecte ale Vieţii Mele Impersonale sau ale Iubirii Mele Impersonale, pe care ţi le-am alocat doar pentru o astfel de utilizare.

În personalitatea lui Isus Cristos am manifestat mult din Iubirea Impersonală, îndeajuns pentru a te inspira şi îndemna să cauţi a-I imita Viaţa şi Personalitatea, şi, prin această aspiraţie şi străduinţă, să trezeşti conştiinţa lui Cristos din *tine*. Prin această trezire şi înţelegerea faptului că Cristos nu este decât canalul sau poarta care se deschide către Mine, te-am adus în sfârşit în punctul în care poţi intra în Viaţa Impersonală şi să devii în mod conştient o parte din Ea.

Dar îţi spun aici în mod clar că Iubirea Mea Impersonală nu are nimic de-a face cu vieţile personale şi iubirile personale. Acestea nu sunt decât mijloace exterioare pe care le utilizez pentru a răspândi Iubirea Mea Adevărată din inima Omenirii către lume, unde Ea îşi exprimă veşnic Puterea Sa atotcuprinzătoare, însufleţitoare, creatoare şi înălţătoare.

Iubirea mea nu ia în considerare personalităţile sau indivizii, aceştia nu sunt decât pioni pe tabla de şah a vieţii, pe care îi mişc aşa cum consider că este mai bine pentru a îndeplini Planul Meu – exprimarea ultimă şi completă în Omenire a Ideii Mele Divine.

EU Îmi pot exprima Ideea numai prin Omenire, după cum tu îţi poţi exprima ideea ta despre tine însuţi numai prin personalitatea ta omenească.

În Omenire Eu trăiesc, Mă mişc şi am Fiinţa Mea. Ea este personalitatea şi corpul muritor al Sinelui Meu nemuritor, aşa cum personalitatea şi corpul tău îţi servesc pentru a-ţi exprima fiinţa.

Toate personalităţile omeneşti cu trupurile lor nu sunt decât celulele Trupului Omenirii al Meu. Şi aşa cum EU SUNT-ul tău îţi modelează acum trupul pentru ca Tu să poţi exprima perfect Ideea Mea despre tine, adică Sinele tău Adevărat; tot astfel modelez EU gradat Omenirea pentru ca Ea să poată exprima perfect Ideea Mea despre Mine Însumi.

Celulele individuale ale Trupului Omenirii al Meu, la fel ca cele ale trupului tău uman, participând la Viaţa mea, devin părţi Impersonale şi armonioase ale organelor pe care le formează şi trăiesc o viaţă sănătoasă şi fericită. Dar dacă o singură celulă se opune sau acţionează contrar legii generale a organului său, atunci funcţionarea armonioasă a acestui organ va deveni imposibilă, ceea ce în mod natural va afecta întregul corp şi va rezulta boala.

Fiecare celulă a unui organ este o parte integrantă a organului respectiv şi activitatea ei este necesară pentru funcţionarea perfectă a acelui organ şi pentru sănătatea perfectă a Corpului Meu. Dar dacă fiecare celulă nu-şi cedează *întreaga* putere şi *întreaga* inteligenţă – care nu sunt decât atributele Vieţii pe care Eu i-o dăruiesc – pentru funcţionarea perfectă a întregului Meu Corp, rezultatul asupra Corpului Meu va fi lipsa de armonie, cu toate efectele care îi urmează: boala, suferinţa, păcatul, constrângerile, sărăcia, neînţelegerea, dezintegrarea sau moartea.

La fel, dacă oricare organ în parte nu-şi cedează întreaga inteligenţă şi toate puterile cu care l-am înzestrat în unicul scop de a exprima şi de a păstra viaţa Corpului Meu în sănătate perfectă, rezultatul nu poate fi altul decât dezorganizarea, tulburarea, revolta, şi în final RĂZBOIUL – războiul între diferitele organe şi celulele lor, deci o stare mai mult sau mai puţin haotică în întregul Meu Corp.

În Trupul Omenirii al Meu, asta ar însemna război între Naţiuni, care sunt Organele Trupului Meu. Şi deoarece orice război nu este decât o stare de maladie acută sau dizarmonie, şi deoarece Viaţa Mea, care se manifestă în Omenire ca Iubire Impersonală, nu se poate exprima decât prin armonie, precum se întâmplă şi în corpul fizic, această Iubire întotdeauna utilizează, echilibrează şi pregăteşte condiţiile pentru ca Ea să se poată exprima.

Ea realizează aceasta fie eliminând gradat din diferite organe ale corpului toate celulele bolnave, slăbite sau inadecvate, fie dezvoltând în corpul fizic boala într-o formă gravă – ca de exemplu, febra, acumularea de lichide, bubele, intoxicaţia sângelui sau degenerarea. Apoi, se elimină rapid aceste celule, cu miliardele, până când fie organul respectiv se purifică, fie puterea lui de funcţionare se distruge complet.

Cu alte cuvinte, viaţa şi activitatea naturală a fiecărei celule şi a fiecărui organ constă în a-şi ceda viaţa individuală pentru ca întregul Meu Trup să poată Exista sau să se poată Exprima în armonie perfectă. Atunci când fiecare celulă şi fiecare organ nu urmăreşte decât aceasta şi se face pe sine un canal altruist prin care Viaţa Mea Impersonală să poată curge, atunci Trupul Meu devine un Tot perfect şi armonios, iar Ideea Mea poate atunci să exprime pe Pământ puterile şi posibilităţile Sale Divine, precum o face în Tărâmul Ceresc al Veşniciei.

Când Mi te oferi în întregime ca Eu să pot răspândi prin tine Sfânta Mea Iubire Impersonală şi nu ai alt gând decât acela de exprimare perfectă a acestei Iubiri, care este Adevărata Mea Viaţă, atunci, prin tine, Eu voi putea însufleţi şi trezi gradat pe cei din jurul tău către recunoaşterea Mea, Cristosul dinăuntrul *lor* înşişi, astfel ca şi ei să Mi se ofere în întregime. Şi asta, până când, în cele din urmă, organul sau partea din Trupul Omenirii al Meu pe care tu şi ei îl alcătuiţi să dobândească o sănătate şi o armonie perfectă, contribuind la atingerea şi păstrarea sănătăţii perfecte în tot Trupul Meu.

Când va veni vremea aceea, Forţa Mea de Viaţă Divină sau Iubirea Mea Impersonală va curge şi se va manifesta în toată Omenirea, iar Ideea Mea se va exprima deplin pe Pământ precum o face în Cer. Iar Pământul şi toate trupurile pământeşti nu vor mai fi făcute din materia fizică grosieră din care par a fi făcute acum, ci ele vor fi totalmente purificate şi curăţate de ego şi vor fi înălţate din nou în locul de unde au coborât. Pentru că scopul creării lor, cel de a produce organisme pentru manifestarea materială şi exprimarea omenească a Ideii Mele Divine va fi fost deja atins, iar EU, nemaiavând nevoie de mijloace de exprimare fizică, de atunci încolo voi crea şi exprima numai cu Substanţa Mentală, unicul mijloc necesar în Lumea Cerească a Vieţii Impersonale.

Capitolul XVII
GĂSINDU-MĂ

Tu care ai studiat cu atenţie tot ceea ce s-a spus aici şi care crezi că M-ai întrezărit puţin, dar încă nu eşti sigur, apropie-te şi ascultă cu Sufletul ceea ce îţi voi spune acum:

Stai liniştit! – şi CUNOAŞTE – EU SUNT – DUMNEZEU.

Dacă ai învăţat cum să „Stai Liniştit", dacă ai studiat şi meditat asupra acestui „Eu" ca fiind Dumnezeul dinăuntrul tău, dacă eşti capabil de a-L deosebi de eul personal şi dacă eşti uneori conştient că poţi ieşi, cum se spune, din personalitatea ta şi să-ţi priveşti persoana umană aşa cum este ea – văzându-i toate defectele meschine şi slăbiciunile, egoismul josnic, poftele şi pasiunile animalice, dorinţele copilăreşti, orgoliul şi vanităţile sale stupide;

Dacă poţi face toate acestea şi ai văzut aceste lucruri în mod limpede, să ştii că, în acele momente, tu ai fost Una cu Mine în conştiinţă, că Sinele tău Adevărat, Eu dinăuntrul tău, a fost cel care ţi-a permis să priveşti Realitatea lucrurilor cu Ochii Mei.

În acele momente, erai eliberat de personalitatea ta şi sălăşluiai în Conştiinţa Mea, să o numim Cosmică, Universală, Spirituală sau Impersonală, după cum vrei, pentru că n-ai fi putut vedea aceste lucruri în tine decât prin nişte ochi Impersonali, Ochii Mei.

Iarăşi, dacă vei privi înapoi în trecut, îţi vei aminti că adesea te-ai simţit împins să faci anumite lucruri. Pe unele le-ai împlinit şi ai avut rezultate perfecte; pe altele le-ai contestat, intelectul tău convingându-te să acţionezi diferit şi ai obţinut ca rezultat eşecul, decepţia şi suferinţa.

Acea conştiinţă ce te impulsiona în acele momente era chiar Sinele tău Real, Eu dinăuntru, care te îndruma, spunându-ţi în mod clar ce să faci. În acele momente, auzeai cu urechile Spirituale, Urechile Mele, şi când te supuneai în mod Impersonal, primeai în schimb succes şi satisfacţie. Dar când tu personal credeai că ştii mai bine ce trebuie să faci, nu urmau decât înfrângeri, regrete şi nefericire.

Iarăşi, au existat momente în care *simţeai* apropierea unor evenimente sau prezenţa unor persoane invizibile sau vibraţii dizarmonioase când intrai în contact cu anumite persoane.

Acesta era chiar Sinele tău *Adevărat*, care simţea cu Corpul tău Spiritual sau Impersonal, a Cărui conştiinţă, dacă ai şti! este mereu de veghe pentru a

te proteja, a te avertiza şi a te sfătui despre toate lucrurile, condiţiile şi întâmplările exterioare.

Dar cea mai bună şi sigură cale prin care Mă poţi cunoaşte este când Iubirea Altruistă îţi umple inima şi simţi un imbold puternic de a-i ajuta pe unii oameni, de a le vindeca bolile, de a le alina suferinţele, de a-i face fericiţi, de a le arăta Calea Adevărată – aşa Mă fac simţit concret Eu dinăuntru, înlăturându-ţi personalitatea, folosindu-ţi mintea şi corpul pentru scopul în care le-am creat, şi anume, ca mijloace de exprimare a Naturii Mele Reale, care este Iubirea Perfectă, Cristos din Dumnezeu, unica Putere din Univers ce vitalizează, însufleţeşte, dă viaţă, întăreşte, vindecă, care se îngrijeşte de toate şi ştie totul.

Toate acestea îţi sunt arătate pentru a ţi se întipări bine că EU, din corpul tău Spiritual, acel corp Perfect înăuntrul căruia EU trăiesc, Sunt Cel care îţi vorbeşte mereu în acest mod, sfătuindu-te, învăţându-te, avertizându-te şi ajutându-te în toate chestiunile de viaţă, da, în cele mai mici amănunte.

Şi dacă doar vei apela la Mine şi vei observa şi studia atent aceste impresii pe care le primeşti în fiecare clipă, învăţând să te încrezi în ele, să le aştepţi şi să te bazezi pe *Mine*, punându-ţi toată credinţa în Mine, atunci, cu adevărat, te voi îndruma pe toate căile tale, îţi voi rezolva toate problemele, îţi voi uşura munca şi te voi conduce prin câmpiile înverzite, la malul apelor liniştite ale vieţii.

O, copilul Meu! dacă ai folosi în eforturi serioase, hotărâte şi dirijate spre interior pentru a Mă găsi doar a zecea parte din timpul şi energia risipită căutând printre cojile goale ale cunoaşterii şi învăţămintelor omeneşti;

Dacă Mi-ai dedica doar o oră pe zi numai Mie, imaginându-ţi şi practicând Prezenţa Mea înăuntrul tău;

Îţi promit că nu curând, ci foarte curând Mă vei găsi, iar Eu voi fi pentru tine o aşa sursă inepuizabilă de Înţelepciune, Forţă şi Ajutor, încât mintea ta omenească nu-şi poate acum imagina.

Da, dacă doar M-ai căuta în felul acesta, acordându-Mi PRIMUL loc în viaţa ta, neavând linişte până când nu Mă vei găsi, nu va dura mult până vei deveni conştient de Prezenţa Mea, de Vocea Mea Iubitoare care vorbeşte continuu din profunzimea inimii tale.

Şi vei învăţa să intri într-o Dulce Comuniune cu Mine şi vei locui tot mai mult în Conştiinţa Mea; şi vei vedea că în tine trăieşte Cuvântul Meu şi că orice doreşti se va realiza în mod aparent miraculos.

Totuşi, la început, îţi va fi dificil de a locui în Mine *continuu*, pentru că Lumea, Carnea şi Demonul sunt încă prezente în conştiinţa ta. Însă te vei obişnui treptat să foloseşti Ochii Mei Impersonali şi vei fi curând capabil să vezi Realitatea lucrurilor, chiar şi Realitatea acelora care par a fi Puternicii Pământului. Şi atunci vei realiza că trăieşti într-o minunată Lume *nouă*, populată de Fiinţe Îngereşti care folosesc corpurile de Carne ale personalităţii Lor omeneşti doar ca vehicule, ca instrumente sau învelişuri prin care iau contact cu condiţiile şi experienţele pe care chiar Ele le-au creat în scopul de a-şi putea dezvolta calităţile Sufletului necesare exprimării perfecte a *Ideii Mele* pe Pământ.

Atunci nu vor mai exista umbre pentru ochii tăi, nu va mai exista răul şi, în consecinţă, nici Demonul; căci totul este Lumină şi Iubire, Libertate, Fericire şi Pace; şi *Mă* vei vedea *în toate*: în fiecare Fiinţă, un atribut al Meu, în fiecare lucru însufleţit, un anumit aspect al Meu; şi nu va trebui decât să laşi iubirea Mea să radieze din inima ta şi Ea îţi va arăta semnificaţia Reală a *tot* ceea ce vezi.

Şi atunci va veni marea Înţelegere că ai găsit Împărăţia Cerurilor, că umbli prin Ea, că Ea este chiar aici pe Pământ, că Se manifestă peste tot în jurul tău, că ai trăit mereu în Ea, dar nu ai ştiut;

Că, în loc de a se afla în afară, într-un loc îndepărtat, Ea este înăuntrul tău, înăuntrul fiecărei fiinţe, fiind cea mai intimă taină a tuturor lucrurilor manifestate.

Cu alte cuvinte, vei descoperi că Ea este REALITATEA TUTUROR lucrurilor şi că orice aspect exterior al acestora nu este decât umbra acestei Realităţi, creată de concepţiile false ale omului şi de credinţa sa că ar fi separat de Mine.

Şi când vei găsi Împărăţia, îţi vei găsi şi locul tău în Ea, înţelegând că eşti cu adevărat unul din Atributele Mele Divine, că întreaga activitate ţi-a fost prevăzută încă de la început şi că tot ceea ce a avut loc până acum n-a fost decât o pregătire şi o adaptare a personalităţii tale omeneşti la acea activitate.

Şi tot Sufletul tău va tresări de bucurie şi speranţă că, după atâţia ani de rătăciri, te-ai întors, în sfârşit, Acasă la Mine şi poţi acum intra în Viaţa Mea Reală, fiind, în conştiinţă, UNA cu Mine şi cu toate celelalte Euri ale tale, toate lucrând pentru a realiza expresia finală şi perfectă a Ideii Mele Divine pe Pământ.

Tu, în care lectura celor spuse a evocat amintiri ale bucuriilor trecute şi al cărui Suflet a răspuns cu emoţie, nu lăsa deoparte aceste cuvinte fără a fi

obţinut din ele tot ceea ce vreau Eu să-ţi spun. Stai Liniştit! şi ascultă Vocea Mea tainică şi află despre gloriile care te aşteaptă – dacă eşti capabil să vezi cu Ochii Impersonali şi să auzi cu Înţelegerea Impersonală.

Dar dacă această lectură îţi aduce prima ta viziune asupra Realităţii Mele dinăuntrul tău, punând în mişcare, prin această înţelegere parţială despre Mine şi Împărăţia Mea, vibraţii elevate care te fac să cazi într-un extaz Spiritual temporar şi te hotărăşti să încerci a trăi mereu în această conştiinţă a Mea şi să Mi te supui întotdeauna – să nu te descurajezi dacă vei eşua în mod ruşinos cu prima ocazie când îţi va fi testată sinceritatea şi forţa hotărârii.

Pentru că doar prin încercări şi erori îţi poţi da seama în mod dureros că îţi lipseşte forţa şi abilitatea de a te bizui şi a avea încredere în Mine că pot trezi în tine conştiinţa Puterilor Mele Divine, care aşteaptă dintotdeauna să se manifeste prin Tine.

Aceste vibraţii înalte sunt doar trezirea la acţiune a anumitor însuşiri ale *Sufletului* şi a facultăţilor corespondente, care trebuie deşteptate înainte ca Eu să pot manifesta astfel de Puteri.

Şi, în mod natural, atunci când aceste însuşiri ale Sufletului se trezesc, ele întâlnesc o opoziţie activă din direcţia altor însuşiri care, până în prezent, au avut o influenţă incontestabilă în firea ta, dar care trebuie să fie învinse şi supuse, iar apoi elevate la funcţia lor adevărată înainte ca aceste calităţi ale Sufletului să se poată exprima liber.

Şi această opoziţie există doar pentru a întări, a proba şi a perfecţiona exprimarea acestor calităţi ale Sufletului, căci tu trebuie să fii capabil de a rezista la orice atac venit din afară înainte să poţi manifesta pe deplin toate Puterile Mele Divine impulsionate dinăuntru.

Dar să ştii că Eu manifest în tine aceste Puteri pe cât de repede poţi tu suporta şi rezista.

Eroarea pe care o faci constă în a încerca să creşti prin tine însuţi.

EU SUNT Arborele Vieţii din interiorul tău. Viaţa Mea trebuie şi va înflori, dar printr-o creştere gradată şi constantă. Nu poţi ajunge la fructificare înainte de maturizare. Dar aminteşte-ţi că Viaţa Mea tot timpul clădeşte în tine perfecţiunea de frumuseţe, de forţă şi de sănătate care trebuie să se exprime şi în exterior, aşa cum se exprimă în interior chiar şi acum.

Tu, care ai început să-ţi dai seama că EU SUNT înăuntrul tău, dar care nu ai învăţat încă să intri în comuniune cu Mine, ascultă şi învaţă acum.

Tu ai învăţat să „Stai Liniştit” şi poate că ai *simţit* Prezenţa Mea în interiorul tău. Dacă este aşa, ştiind că EU SUNT acolo, pune-mi o întrebare. Apoi, după ce Îmi vei adresa o rugăciune tăcută şi sinceră pentru a primi răspuns, aşteaptă cu încredere impresiile care vor veni, dar fără nelinişte, fără preocupare sau interes personal, cu mintea complet golită.

Dacă drept răspuns îţi vine un gând pe care îl recunoşti ca fiind deja auzit sau citit undeva, îndepărtează-l imediat zicând: Nu, Tată, *Tu* ce zici?

Pot să-ţi vină gânduri şi din alte surse umane, dar dacă eşti vigilent, le vei recunoaşte ca atare şi vei refuza să le accepţi. Şi dacă *stăruieşti* să Mi te adresezi, vei primi în final un răspuns pe care-l vei *simţi* că este într-adevăr de la Mine.

Aşa va fi *la început*. Dar când vei învăţa să distingi *Vocea Mea* dintre celelalte voci şi-ţi vei putea înăbuşi complet interesul personal, atunci vei putea comunica în tăcere cu Mine oricând vei dori, fără intervenţia ideilor, credinţelor şi opiniilor altora. Şi vei putea să mă întrebi orice, sau alţii vor putea să te întrebe orice în oricare problemă au nevoie de ajutor, iar *în acel moment EU voi pune în mintea ta cuvintele de rostit* fie în tăcere către tine, fie cu voce tare către ceilalţi.

Tu, Preaiubitul Meu, care Mi te-ai consacrat şi care faci tot felul de eforturi pentru a intra în uniune cu Mine, dar care ai constatat că, în schimb, se pare că ţi-a fost retras sau ţi se retrage orice sprijin din partea Lumii şi că eşti fără bani, fără prieteni şi fără să ştii unde să ceri ajutor omenesc;

Să ştii, Preafericitul Meu, că eşti foarte, foarte aproape de mine acum, şi dacă doar vei continua să trăieşti în Mine, lăsând Cuvântul Meu să rămână în tine şi să te conducă, bizuindu-te şi având o încredere absolută în Promisiunile Mele, îţi voi aduce în curând o Bucurie, Împlinire şi Pace pe care cuvintele şi minţile omeneşti nu le pot imagina.

Căci te-ai supus Poruncilor Mele şi ai avut *încredere* în Mine şi ai căutat, în primul rând, Împărăţia Mea şi Dreptatea Mea, de aceea EU îţi voi da şi celelalte lucruri pe deasupra, chiar şi ceea ce Lumea ţi-a refuzat.

Iar tu, Scumpul Meu, care, de asemenea, Mi te-ai consacrat, dar care încă mai eşti ataşat de unele obiceiuri ale Lumii, neputând să te detaşezi de ele şi să Mi te încredinţezi în întregime;

Tu, cel căruia, tocmai de aceea, EU ţi-am încuviinţat insuccesul, dezamăgirea şi chiar sărăcia în scopul de a te învăţa valoarea reală a lucrurilor din această lume, efemeritatea lor, neputinţa lor de a aduce fericire, lipsa lor de legătură cu Viaţa Mea Reală;

Tu, copile drag, care nu poţi încă să înţelegi şi ai inima plină de nelinişte şi teamă, pentru că nu vezi de unde va veni pâinea de mâine sau banii pentru chiria de săptămâna următoare ori pentru scadenţa împrumutului;

Ascultă încă o dată Cuvintele Mele, care ţi-au fost date demult în Predica de pe Munte:

„Iată de ce EU vă spun, nu vă faceţi griji pentru viaţa voastră, ce veţi mânca sau ce veţi bea; nici pentru corpul vostru, cu ce o să-l îmbrăcaţi."

„Oare Viaţa nu înseamnă mai mult decât hrana, iar corpul, mai mult decât veşmântul?!"

„Priviţi păsările cerului: ele nu seamănă, nici nu seceră, nici nu strâng în hambar, şi totuşi Tatăl vostru Ceresc le hrăneşte. Oare voi nu sunteţi mai presus decât ele?!"

„Cine dintre voi, neliniştindu-se de statura sa, îşi poate adăuga măcar un cot la înălţime?!"

„Şi pentru ce vă neliniştiţi voi în legătură cu veşmintele voastre? Priviţi crinii de pe câmp cum cresc; ei nici nu torc, nici nu ţes; totuşi EU vă spun că Solomon, în toată slava sa, nu a fost niciodată îmbrăcat ca vreunul dintre ei."

„Or, dacă Dumnezeu are grijă să înveşmânteze astfel o plantă care astăzi este pe câmp şi care mâine poate fi aruncată în cuptor, oare nu va avea EL grijă cu mult mai mult de veşmintele voastre, oameni puţin credincioşi ce sunteţi?!"

„Deci nu vă mai întrebaţi: Ce vom mânca? sau Ce vom bea? sau Cu ce ne vom îmbrăca?"

„Păgânii caută toate aceste lucruri; dar Tatăl vostru Ceresc ştie că aveţi nevoie de ele."

„Căutaţi mai întâi Împărăţia lui Dumnezeu [Conştiinţa Lui] şi dreptatea Sa şi toate aceste lucruri vi se vor da pe deasupra."

„Deci nu vă mai îngrijoraţi pentru ziua de mâine, fiindcă se va îngriji singură de ea."

„Fiecărei zi îi este de ajuns necazul ei."

Îţi mai trebuie alte Porunci sau Făgăduinţe mai clare decât acestea?!

Tu, cel care Mi te-ai consacrat şi care te numeşti Discipolul Meu;

Ascultă-mă!

Oare nu ţi-am adus întotdeauna tot ceea ce ţi-a fost necesar?! Te-ai aflat vreodată în nevoie şi Eu să nu te ajut la momentul potrivit?! S-a întâmplat vreodată ca totul să ţi se pară întunecat şi Eu să nu-ţi aduc Lumina?!

Ai putea, cu ceea ce ştii acum, să-ţi revezi viaţa şi să afirmi că tu ţi-ai fi orânduit-o mai bine?! Ai schimba tu înţelegerea ta *Spirituală* cu bunurile materiale ale oricăruia dintre cei pe care-i cunoşti?! Oare nu am făcut EU toate acestea, în ciuda faptului că te-ai revoltat, refuzând toată viaţa să mă asculţi?!

Ah, Copiii Mei! oare nu vedeţi că bogăţia, casa, hainele, hrana şi dobândirea tuturor acestora nu sunt decât întâmplări pasagere şi nu au nimic de a face cu Viaţa voastră *reală,* doar că voi le faceţi reale, dându-le atâta importanţă, iar pe Mine Mă lăsaţi în planul secund?!

Şi dacă devine necesar să te lipsesc de lucrurile Lumii pentru ca să poţi afla adevărul – şi anume că EU SUNT *singurul* lucru important în Viaţă, că EU *trebuie* să fiu pe PRIMUL loc dacă Mă iubeşti cu *adevărat* – EU o fac – aşa cum face doctorul veritabil ca să-i redea bolnavului sănătatea: elimină în primul rând *cauza* bolii – şi astfel să capeţi Fericirea şi Prosperitatea *reale* şi *durabile.*

Iar aceasta e valabil şi pentru tine, Copilul Meu care ţi-ai pierdut sănătatea, curajul şi întreaga stăpânire de sine şi care, după ani de căutări obositoare pe la doctori şi după remedii pământeşti, respectând fidel toate instrucţiunile şi sfaturile care ţi s-au dat ca să-ţi recapeţi Vitalitatea pierdută – ai apelat, în sfârşit, la Mine dinăuntru, cu slaba speranţă că poate Eu aş putea să te ajut.

Să ştii, Micuţul Meu, că şi tu trebuie să Mi te predai complet Mie, Singurul Doctor care te poate vindeca. Căci EU SUNT Viaţa Atotputernică din tine. *EU SUNT* Sănătatea ta, Forţa ta, Vitalitatea ta. Până când nu vei putea să *Mă simţi* în interiorul tău şi să ştii că EU SUNT toate acestea pentru tine, nu vei căpăta o Sănătate reală şi durabilă.

Şi acum, Copilul Meu, apropie-te, pentru că îţi voi spune modul de a obţine toate aceste lucruri: Sănătate, Prosperitate, Fericire, Unificare şi Pace.

În cuvintele care urmează este ascuns Marele Secret. Binecuvântat să fii tu, cel care-l vei găsi!

Stai liniştit! Şi CUNOAŞTE – *EU SUNT* – DUMNEZEU.

CUNOAŞTE că EU SUNT *în tine.* CUNOAŞTE că EU SUNT *Tu.* CUNOAŞTE că EU SUNT *VIAŢA* ta. CUNOAŞTE că *Toată* Înţelepciunea, *Toată* Iubirea şi *Toată* Puterea există în această Viaţă, care curge liber prin toată fiinţa ta *ACUM.*

EU SUNT VIAŢA, *EU SUNT* INTELIGENŢA, *EU SUNT* PUTEREA din toată Materia – în toate celulele corpului tău; în celulele întregii materii

minerale, vegetale sau animale; în foc, apă şi aer; în Soare, Lună şi Stele; EU SUNT CEL CARE ESTE în tine şi în acelea. Conştiinţa lor este UNA cu Conştiinţa ta şi Totul este Conştiinţa Mea. Datorită Conştiinţei Mele din acelea, Tot ceea ce ele au sau sunt este al tău – doar cere!

Vorbeşte-le ÎN NUMELE MEU.

Vorbeşte-le din conştiinţa Unităţii tale cu Mine.

Vorbeşte-le din conştiinţa Puterii Mele din tine şi a Inteligenţei Mele din ei.

Vorbeşte – ORDONĂ ceea ce VREI, cu această conştiinţă – şi Universul se va grăbi să ţi se supună.

RIDICĂ-TE! O, tu, aspirant la unirea cu Mine. Acceptă acum Moştenirea ta Divină! Deschide-ţi larg Sufletul, mintea, corpul şi inspiră Suflul Meu de Viaţă!

CUNOAŞTE că EU te umplu până la revărsare cu PUTEREA Mea Divină, încât fiecare fibră, fiecare nerv, fiecare celulă, fiecare atom din fiinţa ta este *acum VIU* de Mine în mod *conştient*, însufleţit cu Sănătatea *Mea*, cu Forţa *Mea*, cu Inteligenţa *Mea*, cu FIINŢA *MEA*!

Pentru că EU SUNT *în* tine. Noi nu suntem separaţi. Nici nu am putea fi separaţi. Căci EU SUNT *Tu*. EU SUNT Sinele tău *ADEVĂRAT*, *Viaţa* ta *ADEVĂRATĂ* şi Îmi manifest SINELE Meu şi *TOATE PUTERILE MELE* în tine *ACUM*.

TREZEŞTE-TE! Ridică-te şi afirmă-ţi Suveranitatea! *CUNOAŞTE*-ţi SINELE şi PUTERILE! CUNOAŞTE că *tot ceea ce am Eu* este al tău, că VIAŢA Mea Atotputernică curge prin tine, că poţi lua din EA şi crea cu EA ce VREI; că EA îţi va da Sănătate, Putere, Prosperitate, Unificare, Fericire şi Pace – orice vei *Porunci*!

Imaginează-ţi acestea. GÂNDEŞTE-le! *CUNOAŞTE*-le! Apoi, cu toată *Pozitivitatea* firii tale, *Rosteşte CUVÂNTUL Creator*! Şi va da rezultate.

Dar să ştii, Preaiubitule, că aceasta nu se va putea întâmpla decât atunci când vei veni la Mine într-o supunere totală şi completă; când Îmi vei preda ego-ul tău, corpul tău, problemele tale şi Viaţa ta, lăsându-ţi toate grijile şi responsabilităţile în seama Mea, bizuindu-te şi având încredere absolută în Mine.

Când vei face aceasta, Cuvintele de mai sus vor pune în acţiune Puterile Mele Divine, care sunt latente în Sufletul tău, şi vei fi conştient că există în tine o Mare FORŢĂ. Potrivit măsurii în care trăieşti în Mine şi laşi Cuvintele Mele să trăiască în tine, această Forţă te va elibera complet din Lumea ta de

Vis, te va trezi complet în Spirit, va înlătura obstacolele din drumul tău, îţi va procura toate lucrurile pe care le doreşti şi va îndepărta de tine necazurile şi suferinţa pentru totdeauna. Atunci nu vor mai fi îndoieli sau întrebări, fiindcă vei ŞTI că EU, Dumnezeu, Adevăratul tău Sine, Mă voi îngriji de tine mereu, îţi voi arăta calea mereu; căci atunci vei fi aflat că *Tu şi Eu suntem Una*.

Capitolul XVIII
UNIFICAREA

Tu, cel care doreşti într-adevăr să Mi te dedici şi eşti dispus să-Mi dăruieşti *toată* viaţa ta, renunţând la toate ideile, speranţele şi ţelurile tale personale pentru ca Eu să-Mi pot exprima în mod liber şi complet Ideea Mea Impersonală prin tine, ascultă cu atenţie Cuvintele următoare.

Te-am condus prin toate experienţele de viaţă până în acest moment. Dacă acum eşti cu adevărat pregătit şi dispus să Mă serveşti, dacă ai învăţat că nu poţi cunoaşte sau face nimic de la tine şi că doar EU SUNT, iar ceea ce numeşti inteligenţa *ta*, forţa *ta* şi corpul *tău*, sunt, de fapt, ale Mele; că EU SUNT Cel care-ţi dirijează toate gândurile, Cel care te impulsionează şi îţi dă posibilitatea de a face tot ceea ce faci – atunci poţi să înţelegi semnificaţia Cuvintelor Mele şi eşti pregătit să Le urmezi.

Până acum, ţi-am oferit experienţele care trebuiau să te înveţe doar aceste lucruri. Dar acum, dacă eşti pregătit şi meriţi, vei lucra în mod *conştient* împreună cu Mine, aşteptând cu bucurie, dar şi cu calm fiecare nouă experienţă, ştiind că fiecare dintre ele conţine manifestări minunate ale Intenţiei Mele, pe care ţi-O voi lămuri pe deplin şi care te va aduce tot mai mult într-o unire duioasă şi intimă cu Mine.

Astfel că toate experienţele care vor veni vor fi binecuvântări, în loc de a fi încercări şi teste sau efecte karmice ale faptelor anterioare; căci în fiecare îţi voi dezvălui viziuni splendide ale Realităţii Mele – ale Sinelui tău Adevărat şi Minunat –, până când nu te vei mai simţi înclinat să urmezi niciuna din dorinţele tale dinainte, ci vei căuta doar să cunoşti dorinţele *Mele* şi să *Mă* mulţumeşti.

Aceasta se va manifesta în multe modalităţi noi. În activităţile tale, oricare ar fi ele, nu te va preocupa genul sarcinii, ci vei face ceea ce ţi s-a pregătit să faci, ştiind bine că este ceea ce solicit EU; şi căutând întotdeauna doar pe Mine să Mă mulţumeşti prin asumarea Impersonală a rolului tău în respectiva sarcină, ceea ce-Mi va permite să îndeplinesc *rapid* Vrerea Mea.

Chiar şi în afacerile tale, vei realiza că EU SUNT acolo. De fapt, EU SUNT Cel care te îndrumă către ele, *indiferent* de natura lor; nu ca prin ele să fii omul de succes sau ratatul sau truditorul care eşti, nici ca să aduni avere pentru urmaşii tăi sau ca să pierzi tot ce ai sau ca să nu acumulezi nimic. Nu, ci pentru ca, prin succes sau eşec, prin lipsă de ambiţie sau de vreo abilitate specială, EU să pot trezi inima ta către perceperea Mea, Cel Impersonal, aflat

înăuntrul tău; Care te inspir şi te conduc în tot ceea ce faci, aşteptând ca să participi în mod conştient la *adevăratul* Succes şi să accepţi *adevăratele* Bogăţii pe care le păstrez pentru tine.

Atunci vei înţelege că afacerile, munca sau situaţia ta de viaţă nu sunt decât întâmplări, adică vehicule exterioare alese de Mine pentru a te conduce prin anumite experienţe, socotite de Mine a fi cele mai potrivite pentru a te aduce la această înţelegere şi, de asemenea, pentru a trezi în tine anumite calităţi ale Sufletului care deocamdată se exprimă imperfect.

Dacă doar ai putea să Mă *cunoşti* cum trăiesc în inima ta, însoţindu-te la biroul, la magazinul sau la munca ta, oricare ar fi ea, şi dacă doar Mi-ai permite să-ţi orientez afacerile şi toate treburile; cu adevărat îţi spun, dacă ai putea face aceasta, ai deveni conştient numaidecât de o nouă Putere în tine, o Putere care ar izvorî din tine ca o simpatie blândă şi amabilă, o fraternitate adevărată, un ajutor iubitor pentru toţi cei care cu intri în contact, inspirându-le acestora principii mai înalte în afaceri şi în viaţă, creând în ei aspiraţia de a răspândi o influenţă similară în anturajul lor; o Putere care va atrage la tine afaceri, bani, prieteni, o abundenţă de tot ce ai *nevoie*; o Putere care te va pune în legătură cu regiunile cele mai înalte ale gândirii, care îţi va da posibilitatea de a vedea în mod clar şi de a manifesta în mod conştient toate Puterile şi Atributele Mele Impersonale în orice moment al vieţii tale.

Şi nu vei mai simţi nevoia de a merge la biserică sau la reuniuni religioase, indiferent de genul lor, şi nici măcar de a citi învăţăturile Revelaţiilor Mele ca să Mă poţi găsi şi adora.

În loc de aceasta, te vei întoarce *înăuntrul* tău, *acolo* unde Mă vei găsi oricând; şi vei fi atât de plin de bucuria comuniunii cu Mine şi a slujirii Mele şi a adorării Mele *în acest mod*, încât nu-ţi va mai păsa decât de a asculta şi a te supune Vocii Mele, de a resimţi căldura şi fiorii Iubirii Mele Tandre pe măsură ce te umple şi te învăluie, Care îţi pregăteşte calea şi îţi ameliorează condiţiile oriunde mergi şi oricare este munca ta.

Te voi face să ai o influenţă înălţătoare în comunitatea unde te voi trimite, atrăgând toţi oamenii către Mine pentru ca ei să primească Binefacerile Mele prin tine, care atunci vei fi într-atât de capabil să-ţi subordonezi personalitatea Sfintei Mele Impersonalităţi, încât ei te vor uita pe tine şi Mă vor vedea doar pe Mine şi vor simţi însufleţirea Prezenţei Mele în inima lor; şi astfel, vor merge mai departe cu o lumină nouă în priviri şi vor simţi un scop nou în viaţă.

Eu voi locui mai ales în căminele voastre. Prin cei mai apropiaţi de tine, EU te voi învăţa multe lucruri minunate pe care atunci le vei înţelege, deşi în trecut te-ai revoltat cu înverşunare împotriva adevărului lor. Prin soţ, soţie, copil, frate, soră sau părinte; mai ales prin cel tiranic, prin cel certăreţ, prin cel egoist, voi putea să dezvolt în tine aceste mari calităţi – şi anume răbdarea, blândeţea, îngăduinţa, vorbirea cumpătată, bunătatea dezinteresată, altruismul veritabil şi o inimă înţelegătoare; căci te voi face să vezi că, din străfundul inimii *lor*, EU sunt cel care obligă personalităţile lor să-ţi dea exact ceea ce personalitatea ta cere, din cauza slăbiciunilor care mai există în ea.

Atunci vei fi în stare de a preţui aceasta şi a beneficia de ea. Şi atunci când vei înţelege cu adevărat acest mare adevăr, vei fi capabil a *Mă* vedea în fratele sau în soţia ta, în părintele sau în copilul tău, fie când apelează la tine cu ochii plini de iubire şi durere, fie când vorbesc impulsiv sau egoist sau încinşi de mânie. În loc de a-i acuza, te vei retrage în *interiorul* tău, la Mine, Cel Impersonal, Care va rosti prin tine blânde cuvinte de bunătate dezinteresată, ce vor îmblânzi imediat inima celuilalt şi vă vor împăca, apropiindu-vă şi mai puternic decât înainte. Căci Eu, *Adevăratul EU* din inima fiecăruia, sunt Cel Unic şi *răspund mereu când sunt chemat astfel*.

Da, de-ai şti tu că cea mai înaltă şcoală a ta şi cel mai mare învăţător al tău sunt în propriul tău cămin, lângă vatră. Multe, foarte multe lucruri le sunt rezervate acelora care sunt conştienţi de aceasta şi Îmi permit Mie, Cel Impersonal dinăuntru, să îi inveţe. Nu numai că te voi învăţa multe prin gura acelora de lângă tine, ci îi voi învăţa şi pe ei prin tine. Dar cu această diferenţă: dacă *tu eşti conştient* de Mine şi te bizui în mod Impersonal pe Mine şi pe Înţelepciunea Mea, atunci *tu Îmi* vei permite să aleg cuvintele tale şi să-ţi conduc faptele şi nu te vei preocupa de efectul lor asupra celorlalţi sau asupra ta, lăsând pe Mine întreaga responsabilitate.

Atunci când vei putea face asta, te vor uimi schimbările ce vor avea loc atât în personalitatea ta, cât şi în cea a fiinţelor dragi ţie – până vei deveni capabil chiar să Mă vezi înapoia personalităţii lor omeneşti pe Mine, Sinele tău Impersonal, radiind din privirile lor.

Când vei putea să Mă vezi *astfel*, atunci Cerurile ţi se vor deschide şi nu vei mai vedea defecte în fratele tău, nu vei mai percepe dizarmonia din jurul tău, nici nu vei mai simţi reavoinţă din partea vreunui semen. Căci vei *şti* că EU, Cel Impersonal dinăuntrul celuilalt, SUNT izvorul întregii perfecţiuni, întregii armonii, întregii bunătăţi dezinteresate şi că Eu doar aştept ca

personalitatea umană să Mă recunoască, să se dea la o parte supusă şi să lase Lumina Mea să strălucească în toată splendoarea şi gloria Ideii Mele Divine.

Atunci vei vedea că toate situaţiile în care te pun sunt locurile pe care le-am ales ca să Mă poţi sluji cel mai bine; că în toate locurile şi în toate condiţiile este mult, foarte mult de făcut, iar cu cât sunt ele mai neplăcute pentru personalitate, cu atât este mai necesară Prezenţa Mea Vie.

Atunci când va veni trezirea, oriunde te va găsi sau oricare-ţi va fi pregătirea – în afaceri, într-o profesiune, în munca manuală, în biserică sau în lumea interlopă – acolo va fi poate cea mai bună ocazie să Mă slujeşti, pentru că vei cunoaşte cel mai bine modul de comportare şi obiceiurile. Căci, cum ar putea celelalte euri ale Mele şi ale Tale să se trezească la cunoaşterea Prezenţei Mele dinăuntru fără influenţa însufleţitoare care trebuie să vină mai întâi din afară?! Tu, care ai primit, trebuie să dai. Tu, care ai fost trezit, trebuie să-i trezeşti şi pe ceilalţi. Trebuie să aduci Prezenţa Mea Vie în aceste afaceri, în aceste profesiuni, în această muncă, în aceste locuri interlope. Trebuie să deschizi porţile inimilor întristate şi bolnave şi să laşi Lumina Mea şi Iubirea Mea Vindecătoare să intre în ele. Trebuie să aduci fermentul care va dospi aluatul. Dacă acele condiţii trebuie ameliorate, tu, care eşti trezit, trebuie să le aduci copiilor Mei neştiutori şi înşelaţi Inspiraţia Mea, Binecuvântarea Mea şi Puterea Mea, pentru ca ei să se poată înălţa şi să alunge influenţa obiceiurilor lumii, să plece urechea la Vocea Mea interioară şi să poată deveni de acum înainte stăpânii condiţiilor exterioare şi nu supuşii lor ca până acum. În viaţă, nicio situaţie nu poate fi îmbunătăţită sau dominată fugind de ea. Atingerea Divină este necesară şi trebuie să fie acordată, însă doar cel care a sondat abisurile şi a urcat pe culmile experienţelor omeneşti poate să o acorde, cu *Mine* ca Ghid şi Interpret.

Tu, cel care citeşti şi al cărui Suflet înţelege, eşti binecuvântat şi misiunea te aşteaptă.

Dar tu care eziţi încă, în timp ce personalitatea ta tremură de spaimă atunci când Lumina se strecoară prin intelectul tău confuz – şi tu vei avea parte în curând de Binefacerile Mele, căci Eu te pregătesc repede pentru bucuria care te aşteaptă.

Dar amândoi, şi tu care înţelegi, şi tu care te temi, să ştiţi că EU şi acum Îmi manifest Voinţa prin voi; şi va veni cu siguranţă timpul când nu veţi mai cunoaşte nicio altă Voinţă decât a Mea şi când tot ce *Voi* veţi Vrea se va realiza [şi vă veţi trezi complet din Visul vostru de Separare şi Mă veţi recunoaşte ca pe Adevăratul şi Unicul Eu].

Dar nu se va întâmpla aceasta până nu devii una cu Mine, [nu Mi te dăruieşti în întregime pe tine şi totul din viaţa ta] şi nu mai rămâne nimic din personalitatea *ta* omenească care să-ţi atragă de la alţii chiar şi cel mai mic gând sau sentiment dizarmonios, din cauza vreunei fapte sau cuvânt de-al tău.

Calea ta va fi *atunci* o binecuvântare continuă. Oriunde vei merge, Lumina Mea va străluci şi Iubirea Mea va radia în jurul tău, creând Pace, Armonie şi Unitate. Şi marea revelaţie va fi – deşi nu atât mare, cât naturală, odată ce înţelegi – că toţi vor fi mai buni şi mai fericiţi fiindcă tu le-ai apărut în viaţă.

Căci EU SUNT-ul din ei, deşi aflat în trup, a găsit sau a perceput în *tine* o cale de manifestare cu adevărat Impersonală şi astfel presimte, chiar dacă personalitatea lor nu conştientizează, Gloria şi Sfinţenia Vieţii Mele Impersonale.

– *Sfârşit* –

POSTFAŢĂ

CONSIDERAŢII PSIHO-SPIRITUALE

de Răzvan Alexandru PETRE

Această Carte răspunde la interogaţia fundamentală „Cine sunt eu?”, pe care ar trebui să şi-o pună orice om. Spune Autorul Divin: „Aplecarea minţii tale asupra acestor teme abstracte nu te va vătăma, ci dimpotrivă, tocmai de asta are nevoie mintea ta” (cap.IX). Sinteza de mai jos este menită să clarifice anumite exprimări din text şi câteva teme spirituale esenţiale, aşa cum le înţeleg acum.

Dar dincolo de înţelegerea raţională, cel mai important este să simţim că lectura acestei Cărţi ne aduce în suflet *bucurie* şi *pace*, iar asta ne îndeamnă să o reluăm deseori, chiar şi pentru câteva fraze. Aşa ne reconectăm uşor şi plăcut cu Tatăl Ceresc, Creatorul nostru. Iar în momentele de necaz, să ne amintim Mesajul ei esenţial, care ne va ţine deasupra grijilor omeneşti!

Spiritul sau Sinele Impersonal

Spiritul, de natură pur Dumnezeiască, este alcătuit din două părţi:

1) **Esenţa** sau nucleul Spiritului, numit în Carte „Ideea Mea despre un Atribut Divin particular” sau „Suflet”. Există o „varietate infinită” de Atribute Divine (cap.VIII), adică de Spirite. Având o amprentă unică şi diferită, este un precursor al noţiunii de entitate individuală, care va apare *ulterior* în decursul Creaţiei. Nucleul Spiritului trăieşte în sfera Transcendentului Absolut, dincolo de Timp şi Spaţiu, şi nu este supus schimbărilor, fiind de natura Creatorului.

2) Sufletul Divin este înconjurat de ceea ce spiritiştii numesc **perispirit**, un corp format din substanţă mentală – cu alte cuvinte, învelişurile energetice ce sunt supuse schimbării şi evoluţiei spirituale –, dar un corp „indestructibil şi nemuritor”. Este numit în Carte „Corpul Sufletului” sau „Imaginea-Gând” (cap. VIII) sau „Corpul Spiritual” (cap.XVII).

A nu se confunda „Ideea” cu „Gândul”, aşa cum sunt folosite aceste cuvinte în Carte. Ideea Divină despre un Atribut Divin particular se naşte în sânul Divinităţii şi nu are încă o expresie exterioară, pe când Gândul este

chiar expresia Ei în lumea mentală, Imaginea modelată din substanţă subtilă „după Asemănarea cu Dumnezeu”.

În alte texte esoterice întâlnim expresia „formă-gând”, adică aspectul concret al unui gând (culoare, sunet, formă) din *lumea ideilor*, cum o numea filosoful grec Platon. „În Impersonal, [...] doar ideile există [...].” (cap.IX)

În concluzie, perispiritul este entitatea spirituală care se mişcă în Timp şi Spaţiu. Când oamenii „văd spirite”, ei percep, de fapt, perispiritele lor, desigur, conduse de Esenţa spirituală invizibilă. Perispiritul se poate chiar îmbolnăvi sau vlăgui, mai ales în timpul încarnării. La acest lucru se referă afirmaţiile despre Suflet, care poate fi uneori „întristat şi înlănţuit” sau „bolnav şi slăbit de această robie terestră” (cap.XII).

O parte din însuşirile trupului şi minţii omului provin din tiparele preexistente în perispirit. Tot în perispirit (în stratul *cauzal*) este depozitată şi karma spirituală, din cauza căreia omul suportă unele suferinţe, handicapuri, evenimente neplăcute.

Deci Sinele Divin din om este format din Treimea Impersonală: Dumnezeu (EU SUNT), Esenţa de spirit şi Perispiritul acestuia (cap. VIII).

Omul se consideră a fi doar o „persoană”, adică trupul şi mintea sa (mintea-corp), încă din timpuri imemoriale („păcatul ancestral”). Adevărata lui identitate este „impersonală” şi tot efortul spiritual constă în redescoperirea acestui adevăr esenţial: recunoaşterea Sinelui Divin Impersonal ca centrul nemuritor al fiinţei muritoare.

Conştiinţa psihică sau umană

O *parte* din Conştiinţa Spirituală Impersonală (un „punct focal”, în cap.IV) ia cunoştinţă de lumea fizică şi o numim, de obicei, *conştiinţă psihică* sau *umană* – în Carte mai este numită şi „conştiinţa Sufletului” sau „ochiul Sufletului” sau „conştiinţa exterioară”. Uneori, chiar cuvântul „minte” (în sensul restrâns de integrator al simţurilor), folosit în opoziţie cu intelectul, se referă la cooperarea cu conştiinţa umană pentru a realiza un canal de comunicare cu Divinitatea.

Această conştiinţă spirituală „îngustată, atenuată” intră în contact direct cu gândurile şi emoţiile minţii şi de *ea* ne folosim chiar acum când citim aceste rânduri, în calitate de Martor sau Observator. *Ea* este interfaţa dintre Sinele Impersonal şi personalitate. *Ea* este vrăjită să-şi uite originea Sa Divină şi acceptă pasiv toate impresiile minţii şi ideile intelectului. În acelaşi timp, *ei*

i se adresează toate învăţăturile spirituale care o cheamă înapoi la originile sale Divine. Pentru că *ea* se poate transforma fundamental, întorcându-se de la perceperea mediului exterior la perceperea Sinelui interior.

Putem înţelege de ce în Carte se păstrează o oarecare ambiguitate, folosindu-se atât pronumele „tu", cât şi, pe alocuri, retoric şi transfigurator, „Tu" cu majusculă, în funcţie de care aspect al conştiinţei umane dintre cele două se doreşte a fi subliniat.

Atunci când se spune „conştiinţa muritoare", se face referire la ego (conştiinţa de sine *intelectuală*, ce cuprinde numai mintea şi corpul), nu la ce am numit *conştiinţa psihică* sau *umană* (conştiinţa de sine *spirituală*), care este nemuritoare, datorită apartenenţei sale la Spirit. Totuşi, această conştiinţă umană, aparent autonomă deocamdată, nu a atins stadiul de Conştiinţă Impersonală şi se identifică cu ego-ul, putând-o numi şi „conştiinţă identificată".

Se afirmă în cap.XVI: „voi, Atributele Mele *umane*, care aţi creat personalităţile, trebuie să redeveniţi suficient de Impersonale încât să manifestaţi conştient Ideea Mea Divină." La o privire grăbită, s-ar putea crede că însuşi Sufletul (Atributul *Divin*) a fost „contaminat" de rolul de persoană. Dar nu, aici este o adresare către *conştiinţa* umană a cititorului.

Ego-ul personal

În ultimele decenii, în spiritualitatea occidentală se foloseşte termenul negativ de *ego* sau de *sine personal* (mai exact, eul ce se crede separat de Dumnezeu) care, în Carte, este numit „personalitate" sau „intelect" sau „conştiinţa muritoare" sau „copilul minţii" sau „sinele muritor" sau „celălalt sine".

Într-o accepţiune mai strictă, ego-ul ar fi un *gând* obsedant care ne sugerează intens să ne identificăm numai cu trupul şi cu intelectul, făcându-ne să ne simţim separaţi de restul Universului. Dar, din fericire, în noi există şi Conştiinţa de sine *spirituală*, adevărata noastră identitate, provenind din Spiritul încarnat în trupul nostru.

Ego-ul este ascuns în *intelect* precum viermele în măr. Nu-l poţi sesiza decât dacă îl diseci cu briciul discriminării spirituale, pe care această Carte-Revelaţie ni-l oferă. Citind-o, ceva din interiorul tău s-ar putea revolta şi va decide să opreşti lectura fie pentru că este o „fantezie", fie pentru că „e greu de

citit”, fie din alt motiv. Ei bine, aşa se deconspiră ego-ul, care se simte ameninţat că nu te va mai putea manipula.

Să luăm un alt exemplu. Ego-ul îmi sugerează următoarea prejudecată: „Omul înţelept, neavând ego, nu mă va jigni niciodată”. Iar dacă un înţelept mă jigneşte pe bună dreptate, sau doar aşa mi se pare, voi trage concluzia: „Ăsta nu e un înţelept”. De fapt, ceea ce se simte rănit, întotdeauna, este tocmai ego-ul meu, care a primit ce merita din partea Înţelepciunii Divine. Iată deci cum falsul eu răstoarnă realitatea prin lentila lui deformantă. Ca să ne recăpătăm vederea clară trebuie să pricepem şi să acceptăm faptul că „raţiunea” poate fi înşelătoare, uneori foarte vicleană.

Calea directă spre Dumnezeu

Bulversanta recunoaştere şi identificare cu Sinele Impersonal (iluminarea sau trezirea spirituală, cum i se mai spune) vine ca urmare a Graţiei Sinelui Însuşi şi niciun efort personal nu o poate obliga să vină. Dar Graţia nu este întâmplătoare, ci un rezultat natural al Gândirii şi Voinţei Divine (cap.II). Merită să medităm la Acestea pentru a înţelege cum gândeşte şi decide El şi de ce suntem încă îngrădiţi de falsul eu.

Pentru eliberarea de ego, ne-ar fi de un imens folos să adoptăm Crezul pe care Însuşi Dumnezeu ni-l revelează în această Carte:

„Tu eşti ceea ce *crezi* că eşti. Niciun lucru din viaţa ta nu este Real sau nu are valoare pentru tine decât dacă *gândirea* sau *credinţa* ta hotărăsc asta. Ei bine, atunci *gândeşte*, *crede* că Tu eşti EU, că Noi nu suntem separaţi, că ar fi imposibil să fim separaţi, pentru că noi suntem UNA – Eu înăuntrul Tău şi Tu înăuntrul Meu. Crede că este aşa, *imaginează*-ţi aceasta ferm şi, în clipa în care vei fi *conştient* de aceasta, tu vei fi cu Mine în Ceruri. Deci nu mai *crede* că eşti separat de Mine şi rămâi *cu* Mine în Tărâmul Impersonal, unde întreaga Putere, întreaga Înţelepciune şi întreaga Iubire, Natura triplă a Ideii Mele, nu aşteaptă decât să se exprime prin Tine.” (cap.XI)

„Dacă Mi-ai dedica doar o oră pe zi numai Mie, imaginându-ţi şi practicând Prezenţa Mea înăuntrul tău, îţi promit că nu curând, ci foarte curând Mă vei găsi, iar Eu voi fi pentru tine o aşa sursă inepuizabilă de Înţelepciune, Forţă şi Ajutor, încât mintea ta omenească nu-şi poate acum imagina.” (cap.XVII)

Prin urmare, conştiinţa se poate elibera, *parţial*, din strânsoarea ego-ului cu ajutorul *intelectului*. Înţelegând şi *crezând* că nu individul este adevăratul

făptuitor, că mintea-corp este doar un instrument al lui Dumnezeu, i se va permite conştiinţei să se întoarcă spre Sursa tuturor acţiunilor şi gândurilor, Sinele Divin. Învăţăturile spirituale autentice au puterea de a „înmuia” ego-ul, a-l face maleabil prin convingere raţională şi astfel a permite conştiinţei să alunece de sub dominaţia acestuia.

Iar dacă înţelepciunea nu ne convinge s-o luăm pe calea uşoară către Dumnezeu, atunci va reuşi asta suferinţa inevitabilă, dar pe calea cea grea.

Ştiind şi acceptând că nu eu sunt făptuitorul şi gânditorul, ci Dumnezeu, totuşi, voi continua să fac exact ceea ce simt şi doresc, pentru că alt reper nu am, oricum. Şi o voi face cât mai bine. În acelaşi timp, voi fi conştient că nimeni nu are control asupra efectului acţiunii sale. Ea se poate împlini după cum doream, sau dimpotrivă. De aceea, nu voi avea niciodată mândria unei realizări proprii şi nici vină sau ruşine pentru una nereuşită.

Aceeaşi logică se extinde şi la ceilalţi semeni, care nici ei nu sunt realii făptuitori: nu voi simţi nevoia să condamn sau să laud pe nimeni după faptele sale. Voi avea mereu în minte că există numai o Inteligenţă Universală care controlează totul, ştie totul şi este totul, ca o caracatiţă cu un număr infinit de tentacule.

Datorită legăturii permanente cu Sursa, voi dobândi negreşit *pacea minţii*, care este maximul pe care îl pot pretinde când urmez o cale sapienţială. Ce miracol este această pace!...

EGO-UL, MOTIVUL ASCUNS AL SPIRITUALITĂŢII

Dacă n-ar exista ego, nici spiritualitatea n-ar avea motiv să existe. El fiinţează ascuns la umbra gândurilor şi emoţiilor specifice lui, pe care ni le lansează în minte ca pe nişte ghiulele aducătoare de nefericire.

Ego-ul este doar un *gând-rădăcină*, care se desăvârşeşte până la vârsta de 3 ani prin grija familiei şi a societăţii. Fiind doar un gând, el ar putea fi desfiinţat de altul contrar fără ca noi să pierdem nimic. Totuşi, ego-ul este cea mai persistentă, durabilă şi influentă condiţionare din viaţa noastră, continuu reînnoită de contactul cu societatea. De aceea, este şi cel mai greu de dezrădăcinat, cu mari eforturi spirituale.

Eliberarea de ego

Eliberarea de ego nu înseamnă nici dispariţia personalităţii, nici a gândirii raţionale, nici dispreţul faţă de trup. Continuând să ne manifestăm ca şi înainte, vom dobândi însă *pacea* reală a minţii, provenind din înţelegerea clară a faptului că nimic nu ne aparţine personal (nici lucruri, nici fiinţe, nici trup, nici minte), că totul este opera Divinităţii, că nu controlăm nimic esenţial şi nici nu putem deturna Planul Creatorului. Putem doar, eventual, încurca sau întârzia – pe ici, pe colo, dar limitat – curgerea naturală a evenimentelor.

Ego-ul se mândreşte foarte tare cu liberul-arbitru, care, în fond, este priceperea sa specifică de a pune beţe-n roate Armoniei Divine. Nicio fiinţă din regnurile inferioare nu face asta, deşi toate luptă pentru existenţă. Omul cu un ego purificat, golit de acel miez de încurcă-lume, va face cu plăcere numai Voinţa Divinităţii, al Cărei îndemn îl va simţi irezistibil aproape întotdeauna (bineînţeles, şi în propriul folos, când e cazul).

Pe măsura diminuării ego-ului, vom acţiona în continuare, ba chiar cu mai multă vigoare, fiindcă nu vom mai avea limitele personale dinainte, ce erau dictate tocmai de sentimentul de separare de Dumnezeu. Lăsându-l pe El să acţioneze absolut liber prin fiinţa noastră, vom trăi total relaxaţi, dar şi vigilenţi. Vigilenţa şi discernământul sunt necesare, pentru că eliberarea vine treptat şi nu trebuie să confundăm Voinţa Divină cu unele intenţii încă strict personale, ce nu dispar imediat nici după experienţa de comuniune cu Universul.

Omul „nu va putea să se elibereze decât atunci când mintea sa nu va mai fi captivată de consecinţele faptelor sale şi Mă va recunoaşte ca unicul său Îndrumător, *lăsând pe Mine întreaga responsabilitate*." (cap.XIII)

Eliberarea de ego înseamnă că gândeşti şi faci numai ceea ce îţi trimite Divinul, fără a te considera făptuitorul. „Îmi vei permite să aleg cuvintele tale şi să-ţi conduc faptele şi nu te vei preocupa de efectul lor asupra celorlalţi sau asupra ta, *lăsând pe Mine întreaga responsabilitate*." (cap.XVIII)

De ce a fost creat ego-ul

Se repetă în mai multe locuri din Carte că ego-ul, simţul individual al personalităţii este *necesar* pentru a crea o minte şi un corp puternic (cap.III). O minte puternică este capabilă de concentrare, discernământ, control emoţional, rezistenţă etc.

La început, omul este slab, fără experienţă, incapabil de a „exprima Ideea Divină”. Pentru a corecta situaţia, Creatorul îi trimite idei şi dorinţe-test, provocări, ispite pe care, iniţial, le va accepta şi trăi intens. Dar întotdeauna, mai devreme sau mai tărziu, orice dorinţă şi plăcere egotică împlinită se va sfârşi în eşec, dezamăgire şi dezinteres (cap.VII). Aceste lecţii întăresc persoana, iar data viitoare are şansa să nu mai pice la examene de viaţă similare.

Se pare că ego-ul este magnetul necesar pentru acceptarea cu uşurinţă a tuturor încercărilor puse la cale de Divinitate. Fără ego, am fi incoruptibili şi în armonie cu Voinţa Divină. Pe de altă parte, tendinţele egoiste naturale ne fac să ne concentrăm complet asupra misiunii noastre de manifestare terestră (cap. IX); de fapt, avem mai multe misiuni, pe care nu le cunoaştem explicit, ci doar le putem intui din caracteristicile personale şi cursul evenimentelor.

Nu e vorba aici de o conspiraţie cosmică împotriva bietului omuleţ, ci de un principiu obiectiv: numai după ce se căleşte prin experienţe diverse de viaţă, mai mult sau mai puţin dure, omul îşi poate întări şi purifica mintea. Abia atunci, ea va putea recepta corect cu totul alt gen de idei şi dorinţe superioare, cu adevărat Divine, şi le va putea pune în practică. Ideile înalte nu pot intra şi rodi în minţile imature. Cu alte cuvinte, nimeni nu se poate sustrage procesului firesc de evoluţie care începe din stadiile inferioare către cele superioare. Dumnezeu doreşte ca această nouă conştiinţă de sine *personală* să poată exprima complet Perfecţiunea Sa *Impersonală* (cap.IX).

Se ştie că orice interdicţie atrage dorinţa omului de a o încălca. De aceea, Creatorul nu ne interzice nimic, ci ne lasă să simţim pe propria piele ce înseamnă să nu te integrezi în armonia Universului. După ce ne-am ars o dată cu ciorbă, vom sufla şi în iaurt. Sau invers, după ce am mâncat un an de zile numai miere, nu vom mai pofti cu nesaţ la plăcerea dulce.

El vrea să devenim o *persoană* perfectă, după modelul lui Isus din Nazaret: nu doar să nu greşim, ci nici măcar *să nu ne vină să greşim*, să nu putem fi ispitiţi moral. Spre deosebire de Adam înainte de căderea din Rai, să avem cunoaşterea binelui şi răului deja acumulată în noi. Cum s-ar zice, dacă tot „am ales”, prin strămoşii speciei, să ne dezvoltăm separat de Dumnezeu, atunci, fie! să atingem perfecţiunea pe calea dificilă a efortului propriu.

Însă, pentru că nicio *persoană* nu poate deveni perfectă prin ea însăşi, El ne scuteşte de multe necazuri spre finalul căii evolutive şi ne ajută să ne eliberăm de ego prin Graţia iluminării. Cu El „trebuie să te *uneşti* neapărat

înainte de a putea să desăvârşeşti ceea ce ai venit să împlineşti pe Pământ." (cap.XII) În toate experienţele *unificatoare* „îţi voi dezvălui viziuni splendide ale Realităţii Mele – ale Sinelui tău Adevărat şi Minunat – până când nu te vei mai simţi înclinat să urmezi niciuna din dorinţele tale dinainte, ci vei căuta doar să cunoşti dorinţele *Mele* şi să *Mă* mulţumeşti." (cap.XVIII)

Deocamdată, când ne aflăm într-o dilemă, în faţa unei alegeri critice şi ascultăm de sfatul bun, ne rămâne, totuşi, agăţat de minte gândul „dar dacă aş fi ales cealaltă variantă, oare nu ar fi fost mai bine?". Aşa este construită mintea omului, să se îndoiască mereu. Nu vom rămâne cu niciun regret şi vom aprecia înţelepciunea alegerii noastre doar atunci când am trecut deja prin experienţe similare, ştim ce urmări are opţiunea proastă şi ne-am săturat de suferinţă – această cunoaştere fiind ori conştientă, ori subconştientă (rezultată din experienţele vieţilor trecute). Asta înseamnă o minte puternică.

Întărirea minţii şi corpului se face în decursul a numeroase încarnări umane, este un proces laborios, cu suişuri şi coborâşuri. Fiecare viaţă de om măreşte karma, care trebuie ispăşită, ceea ce face procesul şi mai dificil. Dar până la urmă, rezultatul este atins, iar omul şi Spiritul său evoluează. Cel de-al doilea „extrage esenţa experienţelor şi o încorporează în urzeala Sufletului" (cap.X). Acelaşi lucru este valabil şi pentru Omenire, pentru că experienţele individuale se colectează în bagajul speciei şi astfel evoluează conştiinţa colectivă.

Autorul Divin ne atrage atenţia (în cap.XIII) că nu persoana se reîncarnează, nu mintea, nu ego-ul, deşi mulţi oameni aşa cred, din neputinţa lor de a înţelege manifestarea Impersonală a Spiritului. Dar chiar şi aşa, doctrina reîncarnării îi poate ajuta pe susţinătorii ei, cu puţin efort intelectual, să îşi depăşească limitele egotice inerente.

Deşi ego-ul s-a autocreat (cap.IX), Dumnezeu îşi asumă apariţia lui, pregătindu-i un scop util Planurilor Sale. Desigur, după întărirea minţii-corp, ego-ul devine tot mai inutil şi începe procesul dizolvării sale, „crucificarea personalităţii" (cap.XIV). Pentru om, va începe căutarea şi aspiraţia spirituală, cunoaşterea şi depăşirea de sine în diverse moduri, niveluri şi etape, şi chiar comuniunea cu Divinitatea.

TRADIŢII SPIRITUALE ASOCIABILE

Biblia

„Viaţa Impersonală” are multe trimiteri la Biblie şi comentarii pe larg a unor versete. Astfel, capitolul VII este dedicat Logosului sau Cuvântului Divin, cu care se deschide Evanghelia după Ioan. De asemenea, o mare importanţă i se acordă, în capitolul IX, alungării din Grădina Edenului. Căderea omenirii în iluzia unei Lumi de Vis (sau *maya*, în limba sanscrită) este pomenită şi în Geneza 2:21 din Vechiul Testament: „Atunci Domnul Dumnezeu a trimis un *somn* adânc peste om, şi omul a *adormit*”. Drept tehnică spirituală esenţială ne este dat un citat din Psalmi 46:10 *«Stai liniştit şi cunoaşte că Eu Sunt Dumnezeu»*. Se pot găsi multe alte citate din Biblie în spiritul celor spuse în această nouă Revelaţie.

Vishnuismul

Numărului 18 i se acordă o deosebită importanţă în hinduism, în general, şi în cartea sfântă a vishnuismului, Bhagavad Gita, care are 18 capitole şi alte referiri la acest număr. Alegerea numărului de 18 capitole pentru Revelaţia transmisă lui Joseph S. Benner de către Dumnezeu nu pare a fi întâmplătoare. Învăţătura mistică din Bhagavad Gita se apropie foarte mult de aceasta ca stil şi conţine acelaşi Adevăr, retransmis peste veacuri.

Iată două citate cu un mesaj puternic, regăsite şi în prezenta Revelaţie:

«Tu ai dreptul să acţionezi, dar nu şi la roadele acţiunii tale; să nu faci din aceste roade motivul acţiunilor tale» (Bhagavad Gita II.47)

«EU sunt aici în această lume şi pretutindeni, EU susţin întregul Univers cu o parte infinitezimală din Mine Însumi» (Bhagavad Gita X.42)

Non-dualitatea

Domnul Dumnezeu ne transmite un mesaj foarte clar, în capitolul XVI: „Dar acum a venit timpul când te-am pregătit pe tine şi pe mulţi alţii pentru un nou Sistem religios (engl., *Dispensation*), cu ajutorul căruia poţi intra în conştiinţa Mea direct şi imediat prin Calea Impersonală.”

Această metodă directă şi rapidă este relativ nouă pentru occidentali, dar ea funcţionează de mii de ani în Orient. Se regăseşte în Advaita Vedanta (Calea Non-dualităţii) şi în Jnana Yoga (Yoga Cunoaşterii), în Buddhism, Sufism şi Zen şi în experienţa trăită de nenumăraţi maeştri iluminaţi din toate religiile şi fără de religie de-a lungul mileniilor.

În suta de ani ce a trecut de la publicarea acestei Promisiuni Divine, numite „Calea Impersonală”, în Occident au pătruns treptat învăţăturile non-dualităţii, astfel că, în prezent, un mare număr de adepţi studiază şi experimentează binefacerile acestui sistem spiritual foarte simplu şi eficient. El a fost adus pe filiera maeştrilor tradiţionali sau, mai recent, prin trezirea spirituală spontană a unor noi maeştri neafiliaţi niciunei tradiţii. Se poate spune că Promisiunea sau Profeţia Divină a fost împlinită şi se manifestă tot mai intens.

Iată un scurt citat din experienţa marelui eliberat spiritual Nisargadatta Maharaj, din tradiţia Advaita Vedanta, care a trăit nemijlocit ceea ce Dumnezeu ne revelează în această Carte de o imensă valoare:

«Ascultă la ce spun, dar nu te aştepta să ai vreun avantaj din ceea ce auzi, fiindcă unde există beneficiu trebuie să existe şi o entitate (care beneficiază), dar, în realitate, nu există nicio entitate.

De când am această boală (un cancer terminal), a apărut o mică schimbare în modul meu de a vedea lucrurile. Înainte, credeam că există o uşoară nuanţă de individualitate, încât Conştiinţa Universală acţionează prin forme singulare. Acum, (pentru mine) nu mai există absolut nicio formă sau funcționare individuală. Există doar funcționarea Totului; dar chiar și (percepţia) aceasta va dura doar cât va mai dura corpul. În corp există o conștiință (minte), dar ambele sunt materie. Nu e vorba în toate acestea despre nicio entitate care ar cunoaşte ceva prin separare (de rest). Ci există doar Funcționarea Totală prin milioane de forme variate. Am identificat boala ca fiind însăşi Conştiinţa Totală.»

(24 ianuarie 1981, în cartea „Conştiinţa şi Absolutul. Ultimele dialoguri cu Sri Nisargadatta Maharaj”). *Traducere şi adaptare de Răzvan A. PETRE*

MOTIVUL CREAŢIEI

În Carte se repetă de nenumărate ori sintagma „Ideea Mea dinăuntru” care trebuie să se exprime „în exterior”. Aici, „dinăuntru” este o altă formulare a stării transcendente, necreate, pe când „exteriorul” reprezintă lumea imanentă, creată, chiar cea fizică. Nimic, niciun lucru, obiect, fiinţă, proces, fenomen, gând, dorinţă, emoţie, nimic nu se manifestă în lume decât dacă are la bază o Idee Divină prealabilă.

Dumnezeu afirmă în această Carte-Revelaţie că generarea universului a fost şi este *necesitatea* Lui imperioasă de a Se exprima, nu o simplă dorinţă, pentru că El nu poate avea dorinţe (cap.VIII). Misticul şi învăţătorul spiritual Marius Ghidel ne ajută să înţelegem acest mister, afirmând că Divinitatea are o „problemă": nu se poate vedea pe Sine şi nici nu-şi cunoaşte limitele. De aici, şi soluţia găsită de El: urzirea unei „oglinzi" în care să se reflecte Fiinţa Sa. Această oglindă este tocmai lumea. Fiecare creatură şi activităţile ei este ca un „pixel" din infinita Imagine *obiectivată* a Creatorului, niciodată terminată.

Creaţia este structurată pe mai multe planuri de vibraţie, de sus în jos. Planurile subtile, invizibile (Cerurile) sunt perfect ordonate şi controlabile de către Divinitate. Marea provocare este planul fizic (Pământul, mai precis, omenirea), care este aparent imperfect şi greu de stăpânit. De fapt, Dumnezeu l-a creat aşa intenţionat, dându-ne *impresia* că lumea terestră este autonomă, fără un Creator, condusă doar de legile fizice şi de întâmplare. Oamenii sunt vrăjiţi să nu observe decât efectul, nu şi Cauza. Oare de ce ne-a introdus El, dinadins, în acest Vis, în această bulă de ignoranţă?

Poate tocmai pentru stimulentul produs de această dificultate. Lumea pământeană este foarte departe de perfecţiune şi tocmai asta Îi testează puterea Creatorului de a o optimiza, ceea ce Îi oferă în schimb şi cea mai mare satisfacţie a reuşitei. El nu şi-a găsit limitele în nicio direcţie şi împinge totul la extrem, încercând din răsputeri să-Şi găsească marginile. Există oare ceva mai dificil de realizat decât o *persoană* să trăiască *impersonal*?! Dar aceasta este suprema frumuseţe şi împlinire: când creatura oglindeşte perfect Creatorul...

Pentru că Dumnezeu are o infinitate de atribute şi aspecte, „oglinda" Lui, Creaţia nu se va sfârşi niciodată în spaţiu şi timp, probabil. Dumnezeu lucrează cu mare vervă şi hărnicie la urzeala acestei „oglinzi" (lumea), pe trei direcţii: 1) Expansiune, 2) Complexitate şi 3) Reciclare. Este interesant că aceste direcţii se pot pune în corespondenţă cu treimea hindusă a zeilor Brahma (creatorul, respectiv expansivul), Vishnu (păstrătorul, respectiv dezvoltatorul) şi Shiva (distrugătorul, respectiv reciclatorul).

1) Universul fizic se extinde continuu cu o viteză mai mare decât viteza luminii, după cum au constatat fizicienii. Ei explică acest paradox prin faptul că limita vitezei luminii poate fi depăşită la *graniţa* Universului, unde legile fizicii *încă* nu acţionează. Noi galaxii, stele şi planete sunt create mereu. Noi

spirite sunt create mereu. Noi organisme fizice apar pretutindeni şi într-o mare diversitate.

2) În acelaşi timp, creaturile devin tot mai complexe, de la mic la mare. Oare se compară un organism pluricelular cu omul, culmea evoluţiei biologice?! Dar complexitatea merge mai departe, prin organismul social (societatea), cu propriile legi de funcţionare, şi încă mai departe, când omenirea pământeană va activa responsabil în Confederaţia civilizaţiilor galactice – un corp de societăţi inteligente de o complexitate inimaginabilă.

3) Savantul Nassim Haramein a descoperit că Universul are forma unui tor în 4D, sau mai simplu spus, este ca un măr. Spaţiul tridimensional ar fi coaja mărului şi el este emanat continuu dinspre codiţa mărului, dilatându-se în timp ce alunecă pe coajă înspre cealaltă extremitate, unde treptat, se restrânge până reintră în cotor. Prin urmare, Universul se dilată într-o porţiune şi se contractă în cealaltă, în continuu, fiind şi creat, şi distrus în acelaşi timp, dar în porţiuni diferite. Tot ce are un început va avea şi un sfârşit, tot ce se naşte va muri. Galaxia noastră se va ciocni peste 4 miliarde de ani cu galaxia Andromeda, într-un cataclism cosmic, au calculat savanţii...

Dar mult mai curând se va petrece pe Pământ un fenomen şi mai straniu: când omenirea va atinge perfecţiunea dorită de El, Dumnezeu o va înălţa în planul de vibraţie eterică (Grădina Edenului), de unde primii oameni au fost materializaţi instantaneu la începuturile lumii (proces menţionat în Biblie ca „alungarea din Paradis”). „Iar Pământul şi toate trupurile pământeşti nu vor mai fi făcute din materia fizică grosieră din care par a fi făcute acum, ci ele vor fi totalmente purificate şi curăţate de ego şi vor fi înălţate din nou în locul de unde au coborât.” (cap.XVI) Pentru mintea noastră limitată, pare un păcat să distrugi ce ai realizat cu atâta trudă. Dar Impersonalul are altă logică şi nu pune preţ pe ceea ce este, din start, efemer şi iluzoriu.

Şi totuşi, ceva se păstrează întotdeauna, chiar dacă Dumnezeu ar resorbi complet Creaţia. Toată „oglindirea” Lui efemeră se imprimă în Memoria eternă (numită *akasha* de către vechii indieni), nimic esenţial nu se pierde. Astfel, toate creaturile, toate experienţele lor, tot ce a existat vreodată rămâne ca amintire perfectă multidimensională, care sporeşte cunoaşterea de Sine nesfârşită a Divinităţii.

Nici din viaţa ta, omule, nu va rămâne decât amintirea, păstrată în eternul perispirit. Se va menţine de neatins, intact, numai ceea ce este *real* şi *viu* din tine, anume, Conştiinţa. Oare Îi dai atenţia şi importanţa cuvenită?!...

Pentru că motivul Creaţiei este Autocunoaşterea lui Dumnezeu, ar fi natural ca şi omul să facă din autocunoaştere un scop fundamental al vieţii sale. Prin aceasta, va descoperi că el a fost emanat în lumea materială pentru a o cunoaşte şi experimenta ca un ambasador al Divinităţii, iar la finalul misiunii se va bucura să reintre în sânul Creatorului.

În concluzie, dacă „problema" lui Dumnezeu este că nu Se poate vedea şi nu-Şi cunoaşte limitele, atunci El încearcă să-Şi găsească limitele prin Creaţie, iar prin om, culmea Creaţiei, El reuşeşte să Se privească pe Sine, în urma iluminării spirituale... Fie ca noi toţi să dobândim această Viziune cât mai curând!

studiu de Răzvan Alexandru PETRE
februarie 2019
www.spiritus.ro